Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

6-1955

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 6)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 6)

Keywords
International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments
Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/849

JUN

JUSTICE *Jewish Edition*

גערעכטיגקייט

Vol. XXXVII. No. 6 Jersey City, N. J. June, 1955

אינהאַלט:

זייט

עדיטאָריעלס — — — — — — — — — — 2

ש. פאַרבער: אין ליכט פון הודש — — — — — — 4

י. באַריקאָף: אַרבעטס־פּראָבלעמען אין דער עפּאָכע פון אויטאָמאַטירונג — — — — — — — — 6

י. ל. קאַלושינער: אין שיין פון געדאַנקען (ליד) — — 8

משה הלושנאָווסקי: די תליה (דערציילונג) — — 9

אַדאָלף העלד'ס 70־יאָריגער יובל געפייערט — — — 11

ג. ב. מינקאָף: יעקב מאַרינאָוו — — — — — — 12

ש. היים: אין דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג 14

י. קיסמאַן: פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער ...ען — — — — — — — — — — — 16

אין אונזער אינטערנעשאַנעל — — — — — — 19

פרידמאַן: לאָקאַל 66 צים זיך אַריבער אין א נייער היים — — — — — — — — — 23

ג. מינקאָף: אייפן דרעסמאַכער פראָנט — — — 24

יודאָר נאַגלער: ביים רודער פון דער דרעסמאַכער יוניאָן — — — — — — — — — — 26

ריאַיס הייסמאַן: אין דער קלאָוק פינישערס יוניאָן לאָקאַל 9 — — — — — — — — — — 27

יוסף ברעסלאָו: מיט די קלאָוק פּרעסערס אין שאַפּ און אין דער יוניאָן — — — — — — — 28

בעם ליבערמאַן: דער קלאָוק און דרעס סעזאָן אין מאָנטרעאַל — — — — — — — — — — 30

נאָטיצן, בריוו, רעזאָלוציעס.

New York Public Library 42nd St New York C... New York Comp

Price 10 Cents

אויפבוי פון די אינטערנעשאַנעל קאָאָפּ. הייזער באַלד פאַרענדיגט

ערשטע געביידעס וועלן זיין גרייט אין סעפּטעמבער. — פּרעכטיגע בילדינגס ענדערן דעם אויסזען פון דער איסט סייד. — בלויז א קליינע צאָל אַפּאַרטמענטס נאָך געבליבן.

אינטערנעשאַנעל וועט העלפן מיטגלידער אַראַנזשירן איינצאָלונג אויב נויטיג

די קאָאָפּעראַטיווע הייזער פינאַנסירט פון דער אינטערנעשאַנעל, וואָס ווערן געבויט אויף דער ניו יאָרקער איסט־סייד, האַלטן שוין גאַנץ ווייט אין דער אַרבעט. לויט דער דערקלערונג פון א. קעיזין, פּרעזידענט פון דער „איסט ריווער האַוזינג קאָרפּאָריישאַן", וועלכע בויט די הייזער ווערט דערוואַרט, אַז די ערשטע, צוואַנציג פלאָריגע געביידעס זאָלן זיין פאַרטיג פאַר די קאָאָפּעראַטאָרס זיך אַריינצוציען אין סעפּטעמבער. די איבעריגע צוויי געביידעס וועלן ניט פיל הינטערשטעליג פון די ערשטע און וועלן וואַרשיינלעך פאַרטיג ווערן מיט עטלעכע וואָכן שפּעטער.

די ענדערונג, וואָס אַט די פּרעכטיגע געביידעס מאַכן שוין איצט אין דעם אויסזען פון דער איסט סייד באַטש זיי זיינען נאָך ניט אינגאַנצן אויפגעבויט, קען גאָר באַגרייפן איינער, וואָס זעט עס מיט זיינע אייגענע אויגן. די חורבות, שמוציגע טענעמענט הייזער, די בלאָטיגע גאַסן פאַרוואָרפן מיט קויט און אָפּפאַל, דער גאַנצער שטעמפּעל פון א סלאַמס־געגענט, וואָס איז געווען אַזוי טיף איינגעשניטן אין אַט דעם ווינקעל פון ניו יאָרק, איז אָפּגעווישט געוואָרן. פון דער ריווער ערד וועלכע וואַרט נאָך פאַר די גראָז, ביימער און בלומען, וואָס וועלן זי באַקליידן ווען די קאָאָפּעראַטיווע הייזער וועלן זיין אויפגעבויט און באַוואוינט, שטייגן אויף פיר מעכטיגע געביידעס, צוואַנציג שטאָק די הייך. די שטאָלענע געבעכן פון די אויבערשטע עטאַזשן זעען אויס ווי זיי וואָלטן אונטערגעשטיצט די הימלען און די מעכטיגע סאָלידע ווענט מיט די דורכזיכטיגע פענצטער עפענונגען מאַכן דעם איינדרוק ווי זיי וואָלטן געקלעטערט אויף די שטאָלענע ראַמען און פּרובירט אַריבעריאָגן איינע די אַנדערע. די ערשטע געביידע האַלט שוין ביים סאַמע שפּיץ; די צווייטע א פּאָר שטאָק נידעריגער און די אַנדערע צוויי מאַטערן זיך ווי צו דעריאָגן.

די פּאַנאָראַמע וואָס אַנטפּלעקט זיך פאַרן אויג ווען מען קלעטערט אַרויף אין דער הייך פאַרכישופ'ט איינעם. צו מזרח ציט זיך ווי א ווידעניגע לענגסט דער „רוזוועלט דרייוו". וואָס שפּיגלט זיך אין די מים זון באַגלאַנצטע וואַסערן פון איסט ריווער און ביידע פאַרלירן זיך ערגעץ אין דער גרויער ווייסקייט הינטער די טורעמס פון די „יונייטעד ניישאַנס" געביידעס און די עמפּייר סטייט בילדינג; אין דרום שפּרייט זיך דער ניו יאָרקער האַפן מיט זיינע אינזלען און שיפן; אַביסעל נענטער צו מערב טורעמען זיך די „הימעל־קראַצערס" פון בראָדוויי און עס ווינקט פון טומאַן די סטאַטוע פון פרייהייט רופנדיג די פאַרוואָגלטע און היימלאָזע פון אַלע לענדער.

די פיר נייע געביידעס פון די אינטערנעשאַנעל קאָאָפּעראַטיווע הייזער זעען אויס ווי דער שליסעל־שטיין אין א שטיינערנעם געוועלב, וואָס דערגאַנצט דעם קרייז און האַלט אין אַלע אַנדערע שטיינער אויף זייערע פּלעצער. אייפן זיים פון מאַנהעטען אינזל, פון אָליווער סטריט ביז די פערציגסטע גאַסן, זיינען שוין געבליבן ווייניג פון די אַמאָליגע טענעמענט הייזער. מיט דער אויסנאַם פון איסט בראָדוויי, איז דער „קאָרליערס הוק" ווינקעל וואו די אינטערנעשאַנעל הייזער בויען זיך, געווען כמעט דער לעצטער פונקט וואו די אַלטע חורבות זיינען נאָך געווען געבליבן. פון איין זייט ציען זיך די שטאָטישע סמיטה־הייזער, די ווילאַרד הייזער און דער ניקערבאָקער ווילעדזש; העכער אַרויף די אַמאַלגעמייטעד און הילמאַן הייזער, די „סטייוועסענט", די „קופּער ווילעדזש" און אַנדערע. א רייע אַנדערע פּראָיעקטן פאַר מאָדערנע וואוינונגען זיינען שוין אויך באַשטימט און וועלן זיכער אויפגעבויט ווערן אין די נעקסטע פּאָר יאָר. צוזאַמען וועלן זיי אָפּרייניגן די חורבות אין דער סיף ביז אַריבער עסעקס סטריט. מיט די געפּלאַנטע נייע טראַנספּאָרטאַציע מיטלען און שיל געביידעס, וועט די איסט סייד ווערן איינע פון די אמת'ע שיינע רעזידענץ געגנטן אין ניו יאָרק.

פאַר די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאַנעל, פאַר די פרויען קליידער אַרבעטער, וועמענס אינדוסטריע איז געבוירן געוואָרן אויף דער איסט סייד און די פאַבריקען אין וועלכע זיי אַרבעטן זיינען נאָך ביזן היינטיגן טאָג אויפן נידעריגערן טייל פון מאַנהעטען, איז די מעגלעכקייט צו קענען האָבן א מאָדערנע, לוקסוריעזע וואוינונג ניט צו־ווייט פון דער היים, אַן אויסערגעוויינלעך גוטע געלעגנהייט. צו האָבן נאָך א קאָאָפּעראַטיווע וואוינונג און ניט צו דאַרפן צאָלן א צינז דעם לענדלאָרד און דירה־געלט אַזוי נידעריג, ווי בלויז אַרום זיבעצן דאָלאַר פער צימער א חודש אין דורכשניט, וואָס איז בלויז אַרום א העלפט פון דעם וואָס מען צאָלט פּריוואַטע לענדלאָרדס, איז זיכער א גאָלדענער טשענס, וואָס מען טאָר ניט דורכלאָזן.

עס זיינען נאָך פאַרבליבן א געוויסע צאָל אַפּאַרטמענטס ניט פאַרנומען. די צאָל איז זייער קליין. **די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאַנעל, וואָס ווילן ניט אויסן בלייבן, דאַרפן זיך איילן און מאַכן זייערע אַפּליקאַציעס. די צייט איז קורץ!**

פאַר אַלע איינצלהייטן וועגן די קאָאָפּעראַטיווע הייזער, פאַר אינפאָרמאַציע און פאַר אויספילן אַפּליקאַציעס זיך צו ווענדן אויף פאָלגענדיגן אַדרעס:

EAST RIVER HOUSING CORP.
510 J Grand Street, N. Y.

גערעכטיגקייט
GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
591 Summit Ave., Jersey City, N. J.

General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXVII. No. 6 — June, 1955

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

אַרבעטער לאָזן זיך מער ניט נאַרן פון פּאָליטישענס

די רעזאָלוציעס פאַר פעדעראַלע אַרבעטער שוץ געזעצן, וואָס זיינען איינשטימיג אָנגענומען געוואָרן ביי דער 21סטער יערלעכער קאָנפערענץ וועגן אַרבעטער געזעצגעבונג אין סטייטס, נאָכדעם ווי דער סעקרעטערי און לייבאָר האָט זיי געזוכט איינצורעדן אַז אַרבעטער שוץ געזעצן און הילף פאַר בירגער אין נויט דאַרף איבערגעלאָזט ווערן צו די סטייט רעגירונגען, האָט באַוויזן, אַז די אַמעריקאַנער אַרבעטער לאָזן זיך מער ניט נאַרן פון די פּאָליטישענס. די אָפענע דיבורים פון איטיגע טרייד־יוניאָן פירער ביי דער קאָנפערענץ נאָכדעם ווי זיי האָבן אויסגעהערט דזשיימס פּ. מיטשעל'ס דערפענונגס רעדע האָט אויך באַוויזן, אַז די אָרגאַניזירטע אַרבעטער האָבן שוין מוט צו זאָגן אָפען די פאַרטרעטער פון דער מלוכה, וואָס זיי דענקען וועגן דער באַהאַנדלונג פון די אַרבעטער דורך דער איצטיקער אַדמיניסטראַציע אין וואַשינגטאָן.

עס איז ניט געווען וואָס מקנא צו זיין אונזער אַרבעטס־מיניסטער זיין אויפגאַבע ביי דער היי־יאָריגער „סטייט לייבאָר לעדזשיסליישאָן קאָנפערענס" אין וואַשינגטאָן. די קאָנפערענץ ווערט צוזאַמענגעשטעלט פון די סטייט לייבאָר קאָמישאָנערס פון גאַנצן לאַנד און אַ צאָל טרייד יוניאָן פירער, וואָס ווערן באַשטימט פון די גאָווערנאָרס. אָט די מענשן שטייען אין נאָענטן קאָנטאַקט מיט די אַרבעטער מאַסן און זיינען באַקענט מיט זייערע נייטן און מיט די אומגערעכטיגקייטן, פון וועלכע זיי זיינען קרבנות. אַרבעטס־מיניסטער מיטשעל האָט דעריבער גוט געוואוסט, אַז עס וועט זיין ניט גרינג צו פועל'ן ביי זיי, גוטצוהייסן די אַרבעטער־פּאָליסיס פון דער איצטיגער אַדמיניסטראַציע, וואָס באַשטייען אין זוכן אָפּצושוואַכן אָדער דערשטיקן די יוניאָנס און אויסקנעכטן פון די אַרבעטער און דער אָרעמער באַפעלקערונג אַלע געווינסטן, וואָס זיי האָבן זיך דערשלאָגן אין די לעצטע צוויי־צענדליג יאָר. נאָך דעם דורכפאַל פון מיטשעל'ס געהילפס־מיניסטער לאַרסען אַנציטאָן די פאַרטרעטער אַ צוימעל דורך באַגרענעצן די טעמעס וואָס זאָלן באַשפּראָכן ווערן ביי דער קאָנפערענץ, האָט מיטשעל שוין גוט געוואוסט, אַז ער קען די קאָנפערענץ ניט מער קאָנטראָלירן. ער האָט אָבער זיך ניט געקענט העלפן. אַלס מיטגליד פון דעם מיניסטאָרען־קאַבינעט איז עס זיין חוב צו פאַרטיידיגן די האַנדלונגען פון דער אַדמיניסטראַציע. דאָס שליסט איין אירע אַרבעטער־פּאָליסיס, כאָטש ער האָט ביי פאַרשידענע געלעגנהייטן געוויזן, אַז ער איז ניט איינשטימיג מיט זיי. אויסמיידן די קאָנפערענץ האָט ער ניט געקענט. דאָס איז אַן אינסטיטוציע, וואָס איז איינגעשטעלט געוואָרן אין דעם ערשטן טערמין פון דער רוזוועלט־אַדמיניסטראַציע און עקזיסטירט שוין 21 יאָר. ער האָט אַלזאָ געמוזט טאָן איינס פון די צוויי: ענטוועדער איינרופן די קאָנפערענץ און דאָרט פאַרטיידיגן די רעפּובליקאַנישע אַנטי־אַרבעטער און אַנטי־יוניאָן פּאָליסיס, אָדער טאָן וואָס זיין פאָרגענגער, דוירקין, האָט געטאָן, ווען ער האָט ניט געוואָלט זיין אַ שיק־אינגעל אין אַרבעטס־מיניסטעריום — רעזיגנירן.

ווי אַן אויסוועג פון דער אומאָנגענעמער סיטואַציע האָט אַרבעטס־מיניסטער מיטשעל פּרובירט פאַרוואַנדלען די פאַר־ברעכנס פון דער רעפּובליקאַנישער אַדמיניסטראַציע לגבי די אַרבעטער און די נויט־באַדערפטיגע מאַסן — אין אַ טוגענד. ער האָט פּרובירט איינרעדן די אַרבעטער, אַז עס וועט זיין פיל בעסער פאַר זיי ווען די פעדעראַלע רעגירונג וועט זיך וואָס ווייניגער מישן אין אַרבעטס־באַדינגונגען און אַרבעטער־שוץ געזעצן און וועט אָט דעם געביט אין גאַנצן איבערלאָזן צו די סטייטס. מיטשעל האָט געזאָגט:

„די איינצעלנע שטאַטן האָבן נאָך אַמאָל דעמאָנסטרירט צו דער פרייד פון זייערע פריינד און דער איבעראַשונג פון זייערע קריטיקער, אַז זיי קענען באַפרידיגן די סאָציאַלע און עקאָנאָמישע נויטן פון זייערע אייגענע בירגער. זיי האָבן באַוויזן, אַז זיי קענען אין פיל הינזיכטן טאָן מער פאַר די אַרבעטער, ווי דאָס איז מעגלעך אָדער פּראַקטיש פאַר דער פעדעראַלער רעגירונג צו טאָן".

קלאָר צו מאַכן, אַז אָט די מיינונג זיינע איז ניט בלויז אַ טעאָריע, נאָר דאָס ווערט טאַקע אָנגעווענדט אין דער פּראַקטיק, האָט מיטשעל פאַרגעזעצט:

„אין די פאַראייניגטע שטאַטן קומט איצט פאַר אַ פונדאַמענטאַלע ענדערונג אין דער ריכטונג פון אונזער רעגירונג. די ענדערונג רירט אָן דעם סאָציאַלן און עקאָנאָמישן וואוילשטאַנד פון אַלע אַרבעטער... מיר האָבן געפילט אָן שום צווייפעל, אַז די נויטן און האָפענונגען פון דער באַפעלקערונג קענען באַפרידיגט ווערן לייכטער און ביליגער, ווען זיי וועלן העלפן זיך אַליין אָדער ווען זייער סטייט רעגירונג וועט נעמען שריט צו העלפן זיי, ווי ווען זיי פאַרלאָזן זיך אויסשליסלעך אָדער הויפּטזעכלעך אויף דער פעדעראַלער רעגירונג".

עס איז ניט קיין וואונדער, וואָס אָט די רעדע פון דעם רע־פּובליקאַנישן אַרבעטס־מיניסטער האָט אַרויסגערופן אַזאַ שאַרפע אַנטריסטונג און צאָרן צווישן די אַרבעטער פאַרטרעטער ביי דער קאָנפערענץ. עס איז ניט נויטיג געווען פאַרן אַרבעטס־מיניסטער אָנצואווייזן זיי, אַז זינט די רעפּובליקאַנער אַדמיניסטראַציע איז אַריין אין מאַכט אין וואַשינגטאָן, איז אין די פאַראייניגטע שטאַטן פאָרגעקומען אַ פונדאַמענטאַלע ענדערונג אין דער ריכטונג פון אונזער רעגירונג, וואָס רירט אָן דעם עקאָנאָמישן און סאָציאַלן וואוילזיין פון אַלע אַרבעטער. אַרבעטער ווייסן עס פון זייער ביטערער דערפאַרונג. דער טעפּט־האַרטלי געזעץ מיט דעם ספּע־ציעלן פונקט, וואָס גיט פאַרצוג צו סטייט געזעצן וואָס זיינען שטרענגער קעגן יוניאָן שאָפּ ווי עס איז דער פעדעראַלער געזעץ: דאָס סיסטעמאַטישע אָוועקנעמען פון די אַרבעטער די מיני־מום פּראָטעקציע, וואָס זיי האָבן געהאַט קעגן אינדזשאַנקשאַנס, פּראָפעסיאָנעלע סטרייק־ברעכער און באָסישן טעראָר; די סטייט געזעצן צו פאַרבאָטן קלאָוזד שאָפּ און יוניאָן שאָפּ, אַפילו ווען אַרבעטסגעבער שטימען איין דערצו פרייוויליג, אונטער דעם היפּאָ־קריטישן נאָמען פון „רעכט אויף אַרבעט"; דאָס פאַרקלענערן די סובסידיעס פאַר בילדונג, געזונט פאַרזיכערונג, ביליגע וואוינונגען פאַר קליינע פאַרדינער. און די גאַנצע האַלטונג פון די רע־פּובליקאַנישע אַדמיניסטראַציעס אין וואַשינגטאָן און אין די סטייטס וואו זייער פאַרטיי איז אין מאַכט, — האָבן קלאָר באַוויזן די נייע ריכטונג, אין וועלכער די רעפּובליקאַנער פירן די רעגירונג. צו פּרובירן איינרעדן זיי, אַז די אינטערעסן פון די אַרבעטער און דער אָרעמער באַפעלקערונג וועלן בעסער באַשיצט ווערן ווען מען וועט זיי איבערלאָזן אויפן חסד פון די סטייט פּאָלי־טישענס, אין אַנזיכט פון זייער ביטערער דערפאַרונג, איז איינפאַך אַ באַליידיגונג פאַר זייער אינטעליגענץ.

דער ענטפער פון דער קאָנפערענץ אין וואַשינגטאָן איז דעריבער געווען אַזוי קלאָר, שאַרף און אומצווייידייטיג. פּונקט דער היפוך פון דעם וואָס אַרבעטס־מיניסטער מיטשעל האָט גע־וואָלט. די קאָנפערענץ האָט זיך אַרויסגעזאָגט פאַר פאָלגענדע פאָדערונגען:

1) אַ פעדעראַלער מינימום־לוין געזעץ פון אַ דאָלער מיט אַ פערטעל אַ שעה פאַר אַלע אַרבעטער אין די פאַראייניגטע שטאַטן און טעריטאָריעס. אַן אינטערעסייד צו די פּראָדוקטן פון זייער אַרבעט וועלן פאַרקויפט אין דעם זעלביגן סטייט, צי דאָס ווערט עקספּאָרטירט אין אַ צווייטן סטייט.

2) אָפּשאַפן דעם פונקט 14־בי פון דעם „טעפּט־האַרטלי געזעץ", וואָס דערלויבט סטייטס אָנצונעמען געזעצן אויף אָפּצו־שאַפן יוניאָן שאָפּ אויך אונטער באַדינגונגען וואו דער פעדעראַלער געזעץ דערלויבט יוניאָן שאָפּ אַגרימענטס.

3) דער לייבאָר דעפּאַרטמענט פון דער פעדעראַלער רעגי־רונג זאָל צוזאַמענרופן געגענד־קאָנפערענצן וועגן אַרבעטער־געזעצגעבונג אין צוגאָב צו די איצטיגע יערלעכע קאָנפערענצן וועגן סטייט אַרבעטער געזעצן. און

4) קאָנגרעס זאָל דורכפירן אַ גרינטלעכע אינטערוויוּ וועגן דעם אַריינברענגען ביליגע אַרבעטער פון קאַנאַדע צו ברע־כען די אַרבעטס־סטאַנדאַרדס אין די גרענעץ שטעט פון ניו ענגלאַנד.

אָט די רעזאָלוציעס, וואָס די קאָנפערענץ האָט איינשטימיג אָנגענומען, האָבן קלאָר געוויזן, אַז די וואָס זיינען אין נאָענטער באַרירונג מיט די אַמעריקאַנער אַרבעטער קען מען מער ניט נאַרן מיט איבערווייזן זיי צו די סטייט רעגירונגען. זיי ווייסן, אַז די אַרבעטער־שונאים איז גרינגער דורכצופירן אַנטי־יוניאָן געזעצן אין די סטייט לעגיסלאַטורען, וואו די מערהייטן ווערן מערסטנס קאָנטראָלירט פון די איינגעפעסטיגטע מאַשינען אין די דאָרפישע געגענטן וואו די אָרגאַניזירטע אַרבעטער האָבן ווייניג איינפלוס. שווער ווי עס איז נאָך פאַרלויפיג פאַר די אַר־בעטער און די פּראָגרעסיווע טיילן פון דער באַפעלקערונג צו ווירקן אויף די פירונגען פון דער פעדעראַלער רעגירונג, זיינען אָבער די אויסזיכטן פאַר דער נאָענטער צוקונפט פיל בעסערע אין וואַשינגטאָן ווי אין די מערסטע סטייט אַדמיניסטראַציעס. אין פעדעראַלע וואַלן קענען די אָרגאַניזירטע אַרבעטער אויסאיבן די פאַראייניגטע מאַכט פון אַרום זעכצן מיליאָן יוניאָן מיטגלידער און די גאַנצע פּראָגרעסיווע באַפעלקערונג איבערן לאַנד, אין דער צייט ווען אין די סטייט וואַלן איז זייער מאַכט צעברעקלט און ניט אַזוי ווירקזאַם.

פאַר סטייט רעכט צוליב פּראָפיטן — ניט אידעאַלן

דאָס איז טאַקע אויך די אורזאַך פאַרוואָס די איצטיגע רעפּובליקאַנישע פאַרטיי פירער זיינען פליציג געוואָרן אַזעלכע הייסע אָנהענגער פון סטייט רעכט. מענשן האָבן זיך גע'חידוש'ט איבער דעם. וואָס ערשט אין דעם עלטער פון קנאַפּ הונדערט יאָר האָט די רעפּובליקאַנישע פאַרטיי זיך פליציג אָפּ־געשמד'ט און געוואָרן אַ הייסע פאַרטיידיגערין פון סטייט רעכט, פאַרבייטענדיג איינעם פון די עיקרים פון איר אמונה, וואָס האָט אָריגינעל געפירט צו איר געבורט — די איבערמאַכט פון דער פעדעראַלער רעגירונג איבער די מליכות פון די באַזונדערע שטאַטן. אָט דער פּרינציפּ איז געווען דער ווייכטיגסטער אונטערשייד צוויי־שען די רעפּובליקאַנער און דעמאָקראַטן פון מיטן פון 19טען יאָרהונדערט ביז גאָר לעצטענס. די דעמאָקראַטן האָבן גע־פאָדערט דאָס רעכט פון יעדער סטייט צו באַשליסן צי זיי ווילן ווייטער אָנהאַלטן די אינסטיטוציע פון נעגער־שקלאַפעריי, די געגנער פון שקלאַפעריי — די „אַבאָליציאָניסטן", ווי מען האָט זיי גערופן, — האָבן געזוכט ניט צו דערלאָזן שקלאַפעריי זיך אויסשפּרייטן אין די נייע סטייטס און ביסלעכווייז זיי אָפּ־שאַפן איבעראַל. איבער דער פראַגע איז אָרגאַניזירט געוואָרן די רעפּובליקאַנישע פאַרטיי. און ווען איר פּרעזידענט־קאַנדידאַט לינקאָלן, איז דערוויילט געוואָרן, האָט עס געפירט צום בירגער־קריג. דער גערעַנגעל צווישן די צוויי צדדים האָט אָנגעהאַלטן יאָרען לאַנג. די דעמאָקראַטן האָבן אַלע מאָל געהיט, אַז די פעדעראַלע רעגירונג זאָל ניט אַוועקנעמען וועלכע עס איז רעכטן פון די סטייט רעגירונגען און די רעפּובליקאַנער האָבן כסדר גע־שטרעבט צו צענטראַליזירן ווי ווייט מעגלעך די מליכה־מאַכט. איצט, אויף די עלטערע יאָרן, האָבן די באַסעס פון דער רע־פּובליקאַנער פאַרטיי זיך אָפּגע'שמד'ט און ווי זיינען געוואָרן די פאַרקעמפער פון „סטייט רעכט". ווי קומט עס?

דער איצטיגער פאַרזיך פון דער אייזענהאַוער אַדמיניסטראַציע איבערצוגעבן די אַרבעטער און סאָציאַלע געזעצגעבונג אויסשליס־לעך צו די סטייטס און סעקרעטערי איז סטייט מיטשעל'ס רעדע וועגן דעם ביי דער קאָנפערענץ אין וואַשינגטאָן האָבן געוויזן די מאָטיווען פאַר אָט דעם איבערבייט. עס ווערט איצט קלאָר, אַז דאָס איז ניט אויס פּרינציפּן און געב־טענע איבערצייגונגען, נאָר אויבער עקאָנאָמישע אינטערעסן פון די אמת'ע בעלי־בתים פון דער רעפּובליקאַנישער פאַרטיי. עס האָבן זיך געביטן די באַ־דינגונגען פאַר אומגעשטערטער פּראָפיט־מאַכעריי און עס איז דעריבער נייטיג געוואָרן צו בייטן די פּרינציפּן.

ביים סוף פון דער ערשטער העלפט פון 19טען יאָרהונדערט, ווען די רעפּובליקאַנער פאַרטיי איז געבוירן געוואָרן, זיינען די רעשט־לעך פון נעגער־שקלאַפעריי אין די דרום שטאַטן געווען אַ שטע־רונג פאַר דער אייסברייטערונג פון דער קאַפּיטאַליסטישער פּראָ־דוקציע און פאַר דער אַנטוויקלונג פון דער מאָדערנער אינדוסטריע, וואָס האָט זיך גענייטיגט אין וואָס מער אינדוסטריעלע אַרבעטער. די צוריקגעשטאַנענע דרום־שטאַטן האָבן ניט געוואָלט אויפ־געבן זייערע שקלאַפן, פון וועמעס פּראַצע און קנעכטשאַפט זיי האָבן געלעבט. די אויפגעקומענע בורזשואַזיע איז דעריבער גע־ווען גאָר מער מאַכט פון דער פעדעראַלער רעגירונג און פאַר אַ שאַרפער באַגרענעצונג פון דער סטייט מאַכט.

מיט דריי צענדליג יאָר צוריק האָט זיך די לאַגע איבער־געדרייט. דער אינדוסטריעלער קאַפּיטאַליזם האָט דערפירט דאָס לאַנד צו עקאָנאָמישן חורבן און באַנקראָט. צו ראַטעווען די אָרדע־נונג איז נייטיג געוואָרן פאַר דער פעדעראַלער רעגירונג איבער־צונעמען אַ טיילווייזן קאָנטראָל איבער פּראָדוקציע, פאַרטיילונג און פינאַנסען. אַזוי לאַנג ווי פּריוואַט־קאַפּיטאַל האָט נאָך ניט געקענט שטיין אויף די אייגענע פיס, האָבן זיי געדולדעט דעם קאָנטראָל פון דער מלוכה און די נייטיגע סאָציאַלע רעפאָרמען, וואָס זיינען פאַר דעם נייטיג געווען און וואָס דער ניו־דיעל האָט איינגעפירט. ווען אָבער זיי האָבן זיך דערפילט בכח ווייטער אָנצוגיין מיט זייער אויסבויטונג און זיך אָנגעשטויסן אָן די שטע־רונגען פון דעם נייעם מליכה־קאָנטראָל, זוכן זיי זיך צו באַפרייען דערפון. דורך דער צייט איז אָבער אויפגעשטאַנען אַ פיל קרעפ־טיגערע אַרבעטער־באַוועגונג און אַ מער באַוואוסטזיניגע בירגער־שאַפט. וואָס לאָזן ניט צוריקברענגען דעם פריערדיגן הפקר צו־שטאַנד. זיי האָבן דעריבער באַשלאָסן, אַז עס וועט זיין פאַר זיי פיל גרינגער דורכצופירן זייערע פּלענער ווען מען וועט די אַלע ענינים איבערגעבן צו די סטייט רעגירונגען.

פון דעמאָלט אָן האָט עס זיך אָנגעהויבן. די רעפּובליקאַנער זיינען פליצלונג געוואָרן הייסע פאַרטיידיגער פון „סטייטס ראַיטס" אין עס האָט זיך זייערע בעלי־בתים אין די פינאַנס אינסטיטוציעס און אין די טראַסט פאַרוואַלטונגען באַלד באַצאָלט... דאָס ערשטע האָט דער רעפּובליקאַנער קאָנגרעס איבערגעגעבן צו די סטייטס די אייל קוואַלן אונטער די ים־וואַסערן ביי די ברעגעס, און זיי געגעבן אַ געלעגנהייט עס איזעקצושענקען אָדער פאַרדינגען צום אייל־טראַסט; דאָס זעלביגע טוט מען מיט געוויסע לענדערייען און מיט פּאָטענציעלע וואַסער־קראַפט. איצט פּרובירט מען אָפּ־שאַפן די פעדעראַלע אַרבעטער־ און סאָציאַלע הילף־געזעצן פון דער פעדעראַלער רעגירונג פאַרן גאַנצן לאַנד און עס איבער־לאָזן צו די איינצעלנע סטייטס. אַז זיי זאָלן טאָן אַזוי ווייניג ווי זיי קענען. דאָס שפּאָרט אײַן געלט און מאַכט מעגלעך צו באַפרייען די אינדוסטריאַליסטן און פינאַנץ־מאַגנאַטן פון אַ טייל פון זייערע שטייערן און אָוועקגעבן זיי דאָס איבעריגע אין דער פאָרמע פון אַלערליי סובסידיעס.

נאָך ווייכטיגער דערפון איז אָבער פאַר די בעלי־בתים פון דער רעפּובליקאַנער פאַרטיי, די בעסערע אויסזיכטן דורכצופירן אין די סטייט לעגיסלאַטורען אַנטי־יוניאָן און אַנטי־אַרבעטער געזעצן, וואָס זאָלן דערשטיקן די יוניאָנס, פאַרבאָטן סטרייקס און ניט דערלאָזן אַרבעטער אָרגאַניזירן זיך. און די מעגלעכקייט אפשר אָפּצונאַרן די אַרבעטער, אַז אין די רעפּרעסיעס זיינען שולדיג די סטייט פּאָליטישענס, אָבער די רעפּובליקאַנישע אַדמיניסטראַציע אין וואַשינגטאָן איז דווקא פריינדלעך צו די אָרגאַניזירטע אַרבע־טער און די אָרעמע בירגער. אויב, רעכענען זיי, דאָס זאָל נאָר געלינגען צו מאַכן זיי גלייבן אין אָט די זאַבאַבאַנעס ביז נאָך די קומענדיגע וואַלן אין 1956, וועלן זיי האָבן געוואונען גענוג צייט צו קענען פאַרפעסטיגן די רעאַקציע דורך די נעקסטע פיר יאָר פון אַ רעפּובליקאַנישער אַדמיניסטראַציע אין וואַשינגטאָן.

צום גליק פאַר אַמעריקע, וועט, דוכט זיך, אָט דער סקים זיי ניט געלינגען. דער באַשלוס פון דער קאָנפערענץ אין וואַשינגטאָן האָט באַוויזן, אַז די אַרבעטער קענען די פּאָליטישענס מער ניט נאַרן.

אין לויף פון חודש

פון ש. פאַרבער

צענטער יאָרצייט נאָכן נאַצי־רייך גייט דורך כמעט אומבאַמערקט. — היטלער׳ס יורשים פילן זיך ווידער אויפן פערד. — דיפּלאָמאַטן נעמען צוריק איבער די שפּיל פון די גענעראַלן. — בעסערע האָפענונגען אויף שלום. — גענעראַל אין ברירה איז דער שר פון ישראל.

לעצטן מאָנאַט איז געוואָרן צען יאָר זינט היטלער׳ס יורשים האָבן זיך אונטערגעגעבן אָן באַדינגונגען צו אַ״י פאַרבינדעטע מלוכות. דעם 8טען מאַי 1945 האָט דער שעף פון נאַציִשן גענעראַל־שטאַב אונטערגעשריבן דעם דאָקומענט, וועלכער האָט איבערגעגעבן די חורבות פון דריטן רייך צו די זיגרייכע עלייס און עס איז פאַרשטומט געוואָרן דער קאַנאָנען־דונער וואָס האָט געהילכט איבער אייראָפּע נאָענט פון זיבן יאָר.

די נייעס האָט זיך אין אַ פּאָר מינוטן פאַנאַנדערגעטראָגן איבער דער גאַנצער וועלט. אַן אומבאַשרייבלעכע פרייד האָט זיך אַדורכגעריסן דורכן בלוטיגן געפעל פון טרויער איבער די מיליאָנען קרבנות און יסורים פון פּערזענלעכע פאַרלוסטן און ניי באַלעבט דעם גלייבן אין מענטשלעכן פאָרשריט. דער שוידערלעכסטער מחבל, וואָס האָט ווען עס איז באַפאַלן די מענטשהייט, ליגט באַגראָבן ערגעץ אונטער די חורבות פון זיין פעסטונג אין האַרץ פון אייראָפּע. די וועלט איז פּטור געוואָרן פון דעם געשפּענסט, וואָס האָט זי צוריקגעשלעפּט צום אורוואַלד. האָפענונג האָט אויף דאָס ניי אויפגעטויכט אין מענטשלעכע הערצער.

זייער וויניג אַזוינע היסטאָרישע מאָמענטן האָט די וועלט דורכגעלעבט אַז מענטשן זאָלן זיי קענען שנעל פאַרגעסן. געשעענישן פון פיל קלענערער באַדייטונג האָבן פעלקער פאַראייביגט אין ימים טובים און זיי איבערגעגעבן צו קינדער און קינדס־קינדער היילג אָפּצוהיטן. עס איז דעריבער נאַטירלעך, וואָס מיר, וועלכע האָבן אַליין דורכגעלעבט יענעם גרויסן מאָמענט, זיינען געווען זיכער, אַז אָט דער טאָג וועט אויף אייביג פאַרבלייבן אַן אַלוועלטלעכער יום טוב און וועט געפייערט ווערן מיט פריידיגע צערעמאָניעס; אַז עס וועט אַרומגעוועבט ווערן מיט לעגענדעס און וואונדער־מעשה׳לעך וואָס וועלן איבערגיין פון מויל צו מויל, פון דור צו דור. קיינער פון אונז האָט זיך ניט געקענט פאָרשטעלן, אַז בלויז עטלעכע יאָר שפּעטער, נאָך איידער די פאַריתומ׳טע עופה׳לעך, וואָס זיינען געראַטעוועט געוואָרן פון די צעווילדעוועטע מערדער־באַנדעס, וועלן האָבן צייט גענוג צום אונטערוואַקסן און ווערן זעלבסטשטענדיג, זאָל שוין אָט דער היסטאָרישער טאָג זיין פאַרבלאַסט און זעלטן ווער עס זאָל זיך דערמאָנען אָן זיין באַדייטונג.

אין דאָך איז עס געשען. דעם 8טען מאַי 1955, בלויז צען יאָר נאָכדעם ווי גענעראַל יאָדל האָט אין אַ דאָרף נעבן רהיימס אונטערגעשריבן די קאַפּיטולאַציע פונם נאַצי־רייך, האָט זיך זעלטן ווער דערמאָנט אָן דער היסטאָרישער געשעעניש. יעדער איז זיך דעם טאָג געווען פאַרנומען מיט זיין געוויינלעכער, וואָכעדיגער אַרבעט. בלויז וואו ניט וואו איז דערשינען אַ נאָטיץ אין אַ צייטונג אָדער אַ זשורנאַל דערמאָנענדיג דעם צען־יאָריגן יובל. און נאָך מער. קיינער האָט זיך אפילו ניט געחידו׳ש איבער דעם. אַלע האָבן עס אָנגענומען פאַר גאַנץ נאַטירלעך.

* * *

אַ בליק אויף דער אינטערנאַציאָנאַלער כראָניק פון די לעצטע עטלעכע וואָכן דערקלערט אונז די אורזאַך פאַר דער גלייכגילטיגקייט פון די מענטשן צו דעם יובל פון דער נאַציִשער קאַפּיטולאַציע. די אורזאַך איז אַנטוישונג. די לעצטע צוגען אויפן אינטערנאַציאָנאַלן שאָך־ברעט האָט איבערצייגט אויך די פּשוט׳ע מענטשן ווי ריכטיג עס איז געווען די נביאות פון אַ לאָנדאָנער צייטונג אין טאָג פון נצחון, ווען זי האָט געשריבן: „דער קריזיס האַלט נאָך אָן. די שלאַכט איז נאָך ניט אַריבער דערמיט וואָס די קאַנאָנען זיינען אַנטשוויגן געוואָרן. דער קאַמף איז אַריבער פון די גענעראַלן צו די שטאַטסלייט, פון די פּראָסטע סאָלדאַטן צו די פּראָסטע מענטשן. פאַשיזם בליט נאָך אין פילע באַהאַלטענע פלעצער און קען אויפהויבן זיין מיאוס׳ן קאָפּ אין אַ פּאַסיגן מאָמענט, אויב אומשטענדן זאָלן עס געבן די געלעגנהייט״.

יאָ. פאַשיזם הויבט ווידער אויף דעם קאָפּ. דעמאָלט, אין דער שעה פון נצחון, האָבן זייער וויניג מענטשן געזען די געפאַר. איצט אָבער, נאָך צען יאָר, זעען עס כמעט אַלע. מיר זעען איצט אַז פאַשיזם איז בלויז איינע פון פאַרשיידענע פאָרמען, וואָס דיקטאַטור און אימפּעריאַליזם קענען אָננעמען. אין די צען יאָר האָבן מיר געזען ווי די באָלשעוויסטישע דיקטאַטור האָט זיך איינגעפעסטיגט און האָט אַריינגעכאַפּט אין איר מאַכט שוין באַלד אַ העלפט פון דעם ערד־קויל. מיר האָבן דורכגעמאַכט „קאַלטע״ און הייסע מלחמות אין פאַרשיידענע ווינקלען: מיר זיינען עדות פון בלוטיגע קאַמפן צווישן אויפגעהעצטע נאַציאָנאַליסטן און זייערע אימפּעריע־באַהערשער אין אַזיע און אַפריקע וועלכע קלאַמערן זיך מיט ציין און נעגל אָן די רעשטלעך פון זייערע קאָלאָניעס. אין דעם געראַנגל פאַר קאָלאָניעס, מערק און מאַכט־פּאָזיציעס פאָרמירן זיך צוויי לאַגערן און יעדער פון זיי איז גרייט שלום צו מאַכן מיטן טייוועל אַבי צו פאַרשטאַרקן זיין צד. ווי אַ רעזולטאַט זעען מיר ווי די דעמאָקראַטישע אַמעריקע איז געוואָרן אַ גאַנצער מחותן מיטן שפּאַנישן תליין, פראַנציסקאָ פראַנקאָ, מיט פּעראָנ׳ען, דעם דיקטאַטאָר פון אַרגענטינע, און מיט די אַנדערע דיקטאַטאָרס און דיקטאַטאָרלעך פון זיד־אַמעריקע און דעם נאָענטן מזרח און האָט זיי אַלעמען גענומען אויף קעסט. די דעמאָקראַטישע ענגלאַנד און די רעפּובליקאַנישע פראַנקרייך זשאָנגלירן מיט קעניגלעך, פּרינצן און פּאָליטישענס פון די קאָלאָניאַלע לענדער וועלכע זיי קענען אויסניצן פאַר זיך און זיי טוען אַלץ וואָס מעגלעך צו האַלטן זיי אין מאַכט. די „אומבויגזאַמע״ רוסישע באָלשעוויקעס, ווידער, האָבן צו זייער רעקאָרד פון פריינדשאַפט מיט היטלער׳ן און באַשיצער פון פּראַוואָסלאַוויע, זיך שוין אויך מתיר געווען אויפצובויען אַ פּרייסישע יונקער־אַרמיי אין מזרח־דייטשלאַנד אונטער נאַציִשע גענעראַלן און אפילו שלום צו מאַכן מיט זייער משומד טיטאָ פון יוגאָסלאַוויע, וועלכער איז אַרונטער פון קאָמוניסטישן דרך הישר און פאַרבלאָנדזשעט צום סיר הבשר פון די פאַראייניגטע שטאַטן.

אונטער די אומשטענדן איז דאָך נאַטירלעך אַז די יורשים פון די נאַציס זאָלן אויפהויבן די קעפּ און ווערן מיוחסים. די בעסטע סחורה פאַר סאָלדאַטישע באַזיצן זיי דאָך. און זייער יונגוואַרג לעבט די טראַדיציע פון סאָלדאַטסקע דורות — פון די אַמאָליגע „העסיער״ וואָס האָבן פאַר געלט געדינט דער ענגלישער קרוין אין איר קאַמף צו דערשטיקן דעם אויפשטאַנד פון די אַמעריקאַנער קאָלאָניעס, ביז די פּרייסישע יונקערס און די היטלעריסטישע שטורעם־טרופּערס. דיסציפּלין זייגן זיי איין צוזאַמען מיט דער מאַמע׳ס מילך. זיי זיינען גרייט צו שיסן אויף וועמען מען הייסט, ניט פרעגנדיג קיין קשיות. אַזוינע סאָלדאַטן זיינען דאָך מיט גאָלד צו גלייך און מען איז גרייט צו צאָלן דעם העכסטן פּרייז פאַר אַ האַלבן מיליאָן אַזוינע סאָלדאַטן. זיינען טאַקע די נאַציס געוואָרן יחסנים. פון די באַהאַלטענע נאַציס איז דאָך אָפּגערעדט. נאָר אפילו די אָפענע אויסגעשפּראָכענע „נעאָ־נאַציס״ ווערן אַלץ דרייסטער און פאַרגרעסערן די צאָל פון זייערע דעפּוטאַטן אין די לאַנד־פּאַרלאַמענטן. אין די לעצטע וואַלן אין זאַקסן האָט די דייטשע רייכס־פּאַרטיי פאַרדרייפאַכט איר פאַרטרעטערשאַפט. אַנשטאָט די פריערדיגע צוויי דעפּוטאַטן האָט זי דערוויילט זעקס. די „דייטשע פּאַרטיי״ וועלכע האָט אויפגענומען די מיטגלידער צוזאַמען מיט פילע פון די פירער און פאַרשטייער פון דער נאַציִשער „סאָציאַליסטישער רייכס־פּאַרטיי״ וואָס די אַדענאַוער־רעגירונג האָט אויפגעלייזט איבער איר נאַציזם, האָט אין די לעצטע יאָרן באַקומען [illegible] מאַנדאַטן.

אָט דאָס איז די אינטערנאַציאָנאַלע לאַגע היינט צו טאָג. גראָד צום צענטן יאָרצייט פון היטלער׳ס קאַפּיטולאַציע האָבן אונזערע פרייהייטלעכע־דעמאָקראַטישע מלוכות אונטערגעשריבן די אָפּמאַכן מיט מערב־דייטשלאַנד וואָס פאַרענדיגן דעם קריגס־צושטאַנד און קערן צוריק איר סוּווערעניטעט און דאָס רעכט צו רעקרוטירן אַן אַרמיי צו פאַרטיידיגן צוזאַמען מיט די אַנדערע אַליִיִרטע אַרמייען די דעמאָקראַטיע פון אַ קאָמוניסטישן אַנגריף. דער סאָוועטן־פאַרבאַנד, ווידער, האָט באַלד דערויף אויפגעשטעלט די אַרמייען פון אַלע זיינע וואַסאַלן

אונטער דער קאָמאַנדע פון מאַרשאַל קאָניעוו צו באַשיצן דעם קאָמוניסטישן סאָרט דעמאָקראַטיע. עס איז דעריבער ניט קיין וואונדער וואָס דער ברייטער עולם פרייט זיך ניט. בלויז דער טייוועל קען זיך פאַרגינען צו פרייען אין אַזאַ יום טוב.

* * *

האָבן די פּשוט׳ע מענטשן פון פאָלק איגנאָרירט דעם צען־יאָריגן יובל פון דעם מיליטערישן נצחון פון די דעמאָקראַטישע מלוכות אין דער צווייטער וועלט־מלחמה, אויך זייערע וואָרטזאָגער, די פּאָליטישענס און די פירער פון דער פּרעסע, האָבן זיך ניט געמאַכט קיין גרויס וועזן פון דעם יום טוב. דערפאַר אָבער האָבן אַלע נאָכגעפאָלגט מיט גרויס אינטערעס די נייע צוגען אויפן פּאָליטישן שאָך־ברעט וואָס זיינען געמאַכט געוואָרן פון די מלוכות לעצטן חודש, באַזונדערס דערמיט, אַז די שפּיל אינטערעסירט זיי. די לעצטע צוגען זיינען באַזונדערס אינטערעסאַנט, ווייל זיי ווייזן אַז ביידע צדדים האָבן (מעגלעך בלויז צייטווייליג) אויפגעגעבן די האָפענונג צו געווינען אַ פולן זיג און מאַכן דעם געגנער „מאַט״, ווי מען רופט עס אין לשון שאָך. און זיי זיינען גרייט אויפצוגעבן די שפּיל אָן אַן אַנטשיידונג.

דער סאָוועטן־פאַרבאַנד, דער פירשפּרעכער פאַר אַלע זיינע סאַטעליטן, האָט פּלוצלונג געביטן דעם טאָן און צוגעשטימט אָפּצולאָזן די האַלב־דערשטיקטע עסטרייך אויף באַדינגונגען אָנגענומענע אויך פאַר די מערב־מלוכות. די פאַראייניגטע שטאַטן און די קאָמוניסטישע כינע האָבן אָפּגעשוואַכט זייערע קריגערישע דעקלאַראַציעס איבער פאָרמאָזאַ און אָנגעהויבן געבן אָנצוהערען וועגן אַ פרידלעכער פּשרה. אונזער אויסלענדישער מיניסטער דאַלעס האָט גע׳פּועל׳ט ביי פּרעזידענט אייזענהאַוער איינצוגיין אויף אַ צוזאַמענקום פון די העכסטע מלוכה־פירער פון די גרויסמאַכטן אין אַ פּאַרזוך צו געפינען אַ פּשרה׳דיגן אויסוועג אין די אַלע פראַגען, וואָס טיילן זיי פאַנאַנדער, און אָפּשטעלן די קאַלטע מלחמה. מאָסקווע האָט געלאָזט וויסן אַז זי וועט פאָרלייגן פאַר די אַנדערע הויפּט־פירער פון די גרויסמאַכטן אַן אָנטוואָפענונגס פּלאַן מיט מער אומפּאַרטייאישן קאָנטראָל, ווי זיי האָבן ביז איצט געוואָלט אָננעמען. זיי זיינען אויך גרייט צו באַגרענעצן די גרייס פון די אַרמייען פון יעדן צד איידער מען פאַרבאָט אַטאָם־וואָפן און מען פאַרניכטעט די אַטאָם־באָמבעס וואָס יעדער צד פאַרמאָגט אין זיין באַזיץ.

ביידע צדדים האָבן אַזוי אַרום געוויזן אַז זיי זיינען גרייט איינצוגיין אויף וויכטיגע קאָנצעסיעס. כאָטש יעדער פון זיי טענה׳ט, אַז געביטן האָבן זיך בלויז די געגנער. זיי אַליין זיינען די גאַנצע צייט געווען גרייט פאַר אַ פרידלעכער לייזונג פון די אַלע פּראָבלעמען.

דער עיקר, שיינט מיר, האָבן דאָ געווירקט צוויי אורזאַכן אַז די פירער זאָלן ענדערן זייער שטעלונג: ערשטענס, די אונטערשריפטן אין מערב־בערלין און וואַרשע, וואָס האָבן אָוועקגעוואָרפן די כלומרשטע אילוזיע פון באַזונדערע מלוכות און קלאָר אָנגעצייכנט די קאָנטורן פון די צוויי לאַגערן אין קאַמף. און, צווייטענס, די אומזיכערקייט פון די הערשער אַז די פעלקער וועלן זיך אָן ווידערשטאַנד לאָזן פירן צו אַ נייער שחיטה.

די אונטערשריפטן פון די „נאַטאָ״־לענדער אויפן אָפּמאַך מיט מערב־דייטשלאַנד און מיט די ראַנד־שותפים אויפן באַלקאַן און אין אַזיע, האָבן איבערגעטשיכעט די סאָוועטן־פירער פון זייער חלום צו קענען צעטיילן זייערע געגנער און זיי באַזיגן איינציגווייז. זייער ענטפער דורך אונטערשרייבן אָפיציעל צו פאַראייניגן אַלע אַרמייען פון די קאָמוניסטיש־באַהערשטע לענדער אונטער איין קאָמאַנדיר — אַ סאָוועטישער מאַרשאַל, האָט אויך געמאַכט אוממעגלעך פאַר זיי ווייטער אָנצוהאַלטן דעם קלערלעכן אָנבאָט צוריקצוציען זייער מיליטער פון דייטשלאַנד אויב די דעמאָקראַטישע לענדער זאָלן אויך צוריקציען זייערע אָקופּאַציע־טרופּן. אַלע זעען שוין אַז די מיליטערישע כוחות פון די לענדער וואָס וועלן בלייבן ביי די דייטשע גרענעצן, ווי פּוילן, טשעכאָסלאָוואַקיע און די אַנדערע סאַטעליטן־לענדער, מאַנכע בלויז עטלעכע מיילן פון דייטשלאַנד, זיינען פּאַקטיש טיילן פון דער סאָוועטישער אַרמיי. עס איז דעריבער נישטאָ קיין מעגלעכקייט אָפּצונאַרן וועמען עס איז מיט אַזוינע פאָרשלאָגן. מען קען שוין אויך ניט רעדן בלויז פון באַגרענעצן די סאָוועטישע אַרמיי און לאָזן די סאַטעליטן־אַרמייען אומבאַרירט און ניט אַריינעמען זיי אין חשבון. עס איז דעריבער אוממעגלעך צו באַטראַכטן אַלע באַוואָפנטע כוחות פון יעדן צד ווי אַן איינהייט, און רעדוצירן זיי גלייך כדי צו שאַפן אַ גלייכגעוויכט.

אויך די מערב־מלוכות האָבן איינגעזען אַז אַרויסרייסן פון די סאָוועטישע נעגעל די לענדער וואָס זיי האָבן שוין פאַרשלונגען און האַלב פאַרדייעט, איז אַ זייער שווערע אויפגאַבע. באַפרייען אָט די פעלקער קענען בלויז די קרבנות אַליין, מיט דער סימפּאַטיע און פרייוויליגער הילף וואָס זיי וועלן קריגן פון דער ציווילער באַפעלקערונג אין אויסלאַנד. דורך מיליטערישע און דיפּלאָמאַטישע מיטלען פון פרעמדע מלוכות קען מען עס ניט דערגרייכן. דערצו נאָך זיינען די בירגער פון די פרייע לענדער שוין מיד פון כמעט צוויי צענדליג יאָר אומאויפהערלעכן קאַמף. דער קאָנפליקט האָט שוין באַלד אַלע פעלקער אויסגעשעפּט עקאָנאָמיש, פיזיש און גייסטיג און זיי לעכצן אויב ניט נאָך אַ געזיכערטן שלום, איז כאָטש פאַר אַ דויערנדיגן וואָפן־שטילשטאַנד פאַר אַ לענגערער צייט. דאָס צו דערגרייכן איז מעגלעך בלויז דורך פּשרות, ווי ניט אָנגענעם דאָס זאָל זיין. די צוויי אָפּמאַכן, וואָס זיינען אונטערגעשריבן געוואָרן לעצטן חודש אין ביידע לאַגערן, האָט געעפנט אַ וועג פאַר אַזאַ פּשרה. דאָס האָט געזעצט אין באַוועגונג די נייטיגע מאַשינעריע פאַר די קאָנפערענצן פון די הויפּט־פירער פון די גרויסמאַכטן און עס איז פאַראַן אַ האָפענונג אַז די וועלט שטייט ערב אַ מין פרידלעכער פּעריאָדע.

* * *

די צעשמעטערונג פון נאַציזם איז געווען אַ וועלט־געשעעניש. דער יאָרצייט האָט דעריבער געדאַרפט זיין אַן אַלמענטשלעכער יום טוב. דאָס איז מעגלעך איינע פון די אורזאַכן, וואָס די פייערונג איז געווען אַזאַ בלאַסע, אַזאַ ניט אויפפאַלנדיגע. די מענטשהייט איז נאָך ניט דערוואַקסן פאַר אַ געמיינשאַפטלעכן יום טוב. די פייערונג פון דריי אידישע יובילייאומס, וואָס זיינען אויסגעפאַלן אַרום דער זעלביגער צייט, האָבן זיך דערפאַר אפשר פיל בעסער אָנגעזען אין דער פּרעסע און ביי דעמאָנסטראַטיווע פאַרזאַמלונגען. דער זיבעטער „יום העצמאות״, ישראל׳ס אומאָפּהענגיקייטס־טאָג, איז דאָרט אין לאַנד און פון נאַציאָנאַל געזאָנענע אידען אין אַנדערע לענדער געפייערט געוואָרן ווי דער נאַציאָנאַלער יום טוב פון אידישן פאָלק; די פועלי ציון אין אַמעריקע האָבן לעצטן חודש געפייערט דעם גאָלדענעם יובילײ פון זייער אָרגאַניזאַציע מיט אַ פּאַראַדנעם צוזאַמענפאָר, מיט יום טוב׳דיגע אַרטיקלען און דעמאָנסטראַטיווע אַרויסטריטן; דער אידישער אַרבעטער־קאָמיטעט ווידער האָט זיין צוואַנציגסטן געבוירן־טאָג געפייערט ביי זיין צוויי יערלעכן צוזאַמענפאָר. און כאָטש מען האָט עס אָפיציעל ניט באַטיטלט ווי אַ יובילײ, איז עס אָבער אָן ספק געווען אַ יום טוב סיי אין דער שטימונג, סיי אין דער האַלטונג און נאָך מער מיט דער באַגייסטערונג וואָס די באַריכטן און רעזאָלוציעס וועגן דער ווייטערדיגער אַרבעט האָבן אַרויסגערופן. ספּעציעל האָט זיך דער יום טוב געלאָזט פילן ביי דער זיצונג שבת נאָכמיטאָג, וואָס איז געווידמעט געוואָרן דעם זיבעציג־יאָריגן יובל פון פּרעזידענט פון אידישן אַרבעטער־קאָמיטעט, חבר אַדאָלף העלד.

יעדער איינער פון אָט די דריי יובילייאומס פאַרדינט מער פּלאַץ ווי אַ חודש׳לעכער זשורנאַל פון אַ פּראָפעסיאָנעלן פאַרבאַנד, ווי די „גערעכטיגקייט״ איז, קען זיך דערלויבן אָפּצוגעבן. אַלץ וואָס מיר קענען דאָ טאָן איז פאַרנאָטירן דעם פאַקט אַז די יובילייאומס זיינען געפייערט געוואָרן.

אַן אַרטיקל אָבער איבער דער לאַגע אין ישראל, וואָס קאָלעגע וויליאַם צוקערמאַן, רעדאַקטאָר פון „דזשואיש ניוס לעטער״, האָט פאַרעפנטלעכט אין דער אויסגאַבע פון 16טען מאַי, אין פאַרבינדונג מיטן יום טוב, באַוועגט מיר אָנצואווייזן אויף געוויסע פּונקטן וואו ער איז לויט מיין מיינונג אומגערעכט.

ה׳ צוקערמאַן ווייזט אָן אַז די עקאָנאָמישע לאַגע אין ישראל האָט זיך לעצטנס באַדייטנדיג פאַרבעסערט און די פּאָליטישע לאַגע האָט זיך פיל פאַרערגערט. ער איז מצדיק הדין אויף ביידע זאַכן. די עקאָנאָמישע פאַרלייכטערונג, זאָגט ער, איז אַ דאַנק דער פאַרקלענערטער איינוואַנדערונג פון נייע עולים. די פאַרערגערטע פּאָליטישע לאַגע איז אַ רעזולטאַט פון דער איינגעשפּאַרטער ציוניסטישער פּאָליסי פון ניט איינגיין אויף הנחות אַריינצולאָזן די אַראַבישע פּליטים אָדער זיי געבן אַנטשעדיגונג.

איז זיין אָפּשאַצונג פון דער לאַגע אַ ריכטיגע. יעדער פאַרשטייט אַז וואָס מער נייע עולים עס ווערן אַריינגעבראַכט אין לאַנד, אַלץ שווערער מוז ווערן די עקאָנאָמישע לאַגע. ישראל איז אָרעם. אירע מיטלען זיינען באַגרענעצט. ווען עס קומען מער מענטשן מוז מען זיך אַ צייט לאַנג טיילן מיט זיי מיטן ביסן. עס איז אויך מעגלעך, אַז ישראל וואָלט ניט געווען אַזוי אַלגעמיין איזאָלירט פּאָליטיש ווען איר רעגירונג גייט איין אויף פּשרות וועגן די אַראַבישע פּליטים. כאָטש גאַנץ זיכער אין דעם קען מען ניט זיין. (פּאָליטיק מיט רחמנות זיינען ווי אויל מיט וואַסער. זיי מישן זיך ניט).

ה׳ צוקערמאַנ׳ס טעות, שיינט מיר, צו זיין

אַרבעטס־פּראָבלעמען אין דער עפּאָכע פון אויטאָמירונג

פון י. באַרובאַוו

די אויטאָמירונג, אָדער די נייעסטע טעכנאָלאָגישע רעוואָלוציע אין דעם פּראָדוציר־פּראָצעס פון דער אינדוסטריע, וואָס וועט, קענטיק, אויספילען דעם ווירטשאַפטלעכן אינהאַלט פון אַמעריקע (און ניט נאָר פון אַמעריקע אַליין) אין דעם פאַרבליבענעם רעשט פונעם 20טען יאָרהונדערט, איז פאַר־בונדען מיט האַרבע, טיף־גראָבענדיקע סאָ־ציאַל־עקאָנאָמישע און סאָציאַל־פּאָליטישע פּראָבלעמען. די אויטאָמירונג וועט ברענגען מיט זיך קאַרדינאַלע ענדערונגען אין די פאָר־מען פון קאַפּיטאַל־אינוועסטירונג; זי וועט אַ סך ברייטער צעציען די שער צווישען פאַר־שיידענע גרופּעס אין די רייען פון דעם קאַ־פּיטאַליסטען־קלאַס גופא; זי וועט פאָדערן אַ ביז איצט אומגעהערטע פּראָצעדור־אינטענ־סיווקייט און פּראָדוקציע־שטייגעניש; זי וועט שאַפן נייע פאַרהעלטענישן צווישען אַרבעט און קאַפּיטאַל, וועט ברענגען מיט זיך אַ גוואַלדיקע איבערשיכטונג אין די רייען פון די אַרבעטער גופא און וועט אַוועקשטעלן דעם שטאַט, און זיין רעגירונג, פאַר גאַנץ נייע און זייער קאָמפּליצירטע פּראָבלעמען פון עקאָנאָמישער פּאָליטיק און סאָציאַל־פּאָליטי־שע פאַרפּליכטונגען.

מיר וועלן דאָ היינט פון אָט דעם בונט נייע דערשיינונגען אַרויסנעמען בלויז עטלע־כע געציילטע בלויז יענע, וואָס רירען אָן דירעקט דעם שיקזאַל פונעם שכירות־אַרבע־טער און געהאַלט־מענטשען, און זיי פּראָווען באַלייכטען; זיי זיינען נאָך זייער ווייט פון זיין קלאָר און דייטלעך, אָבער זייערע קאָנטו־רען טיילען זיך שוין אויס באַצייטענס.

מאַנגעל אין אַרבעטער — זאָגען פאָראויס די עקאָנאָמיסטען

עס איז נאַטירלעך און זעלבסטפאַר־שטענדלעך, אַז ווי נאָר מען הייבט אָן טראַכ־טען פון דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע, אַזוי גלייך שטעלט זיך אַוועק פאַר די אויגען אַ גרויסער דראָענדיקער פרעג־צייכען: און וואָס וועט זיין מיט די הונדערטער טויזענטער אַרבעטער, וואָס וועלן אַ דאַנק דער אויטאָ־מירונג פון די פאַבריקען אַרויסגעוואָרפען ווערען פון די אַרבעטס־פּלעצער? דערויף קוי־מען די עקאָנאָמיסטען מיט באַרואיקענדיקע ענטפערס פון צוויי סאָרטען: איינער וואָר־צעלט אין דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע גופא און האָט צו טאָן מיט די נייע אַרבעט־מעגלעכ־קייטען, וואָס וועלן זיך עפענען אין רעזול־טאַט פון דער פאַרפּולקאָמטער מאַשינען־סי־סטעם; דער אַנדערער האָט מיט דעם „עלעק־טראָנישן מאַרך" קיין שום שייכות ניט און באַזירט זיך גאָר אויף אַ צופעליקער דער־שיינונג אין דער באַוועגונג פון דער אַמע־ריקאַנער באַפעלקערונג, וואָס שפּילט גראָד צו דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע. לאָמיר אָנ־הייבען פון דעם לעצטען.

אין אָנהייב פון היינטיגען יאָר האָט דער אָפיציעלער צענזוס־ביוראָ מיטגעטיילט, אַז אין 1954 זיינען דאָ אין לאַנד געבוירען גע־וואָרען פיר מיליאָן מיט זעכציק טויזענט קינ־דער, — אַן אומגעהערט ציפער פאַר אַמערי־קע. די אומגעהערטקייט פון דער דערשיי־נונג ווערט נאָך געשטאַרקט דערמיט, וואָס די יונגע מוטערס, וועלכע האָבען געבוירען זייערע ערשטלינגען אין פאַרלויף פון 1954, זיינען דאָך אַליין צום מייסטען געבוירען גע־וואָרען ערגעץ אַרום 1933־1934, די יאָרען פון דעם גרויסען עקאָנאָמישען קריזיס, ווען די צאָל געבורטען איז געשטאַנען מיט 30 אָדער 40 פּראָצענט נידעריקער ווי איצט. דערביי איז אין פאַריגען יאָר די צאָל חתונהס אין לאַנד געווען קלענער ווי געוויינטלעך. ניט געקוקט אויף דעם אַלעמען איז די צאָל גע־בורטען אין 1954 געווען אַזאַ הייכע. דאָס באַ־ווייזט, אַז די שטרעבונג פון דעם אַמערי־קאַנער איז צו האָבען קינדער ווייניגסטענס דריי אין דורכשניט אויף אַ פאַמיליע — אַנ־שטאָט דעם ביז איצטיגען דורכשניט פון צוויי און אַ האַלב. אין אַכט אָדער צען יאָר אַרום וועט די צאָל געבורטען אין לאַנד נאָך מער אַ שפּרונג טאָן, וואָרעם עס וועט אָנטער־קומען דער חתונה־עלטער פון יענע יונגע־לייט, וואָס זיינען געבוירען געוואָרען אין דעם קינדער־„בום" פון נאָך 1942. וואָס וועט דאָס אַלץ באַדייטען אין דעם עקאָנאָ־מישען לעבען פון לאַנד אין פאַרלויף פון די נאָענטסטע צוואַנציק יאָר?

ווי קאַרג מען זאָל ניט רעכענען, קאָן מען דערוואַרטען, אַז ביי 1965 זאָל די באַ־פעלקערונג פון די פאַראייניגטע שטאַטען, וואָס באַטרעפט איצט 162 מיליאָן, האָבען אַרויפגעשטיגען אַן ערך ביז 190.000.000 און ביי 1975 — ביז 220.000.000. אין דער זעל־ביקער צייט, ד. ה. אין משך פון די צען יאָר צווישען 1955 און 1965, אין וועלכע די באַפעלקערונג בכלל וועט אויסוואַקסען אויף דרייסיק מיליאָן אַן ערך, וועט די צאָל מענ־טשען אין עלטער פון צוואַנציק ביז פינף און זעכציק, ד. ה. אין אַרבעטס־עלטער, אויס־וואַקסען בלויז אויף זיבען מיליאָן. די אי־בעריקע צוויי־דריי און צוואַנציק מיליאָן אַן ערך וועט אויספאַלען אויף די מענטשען פון איבער 65 יאָר אַלט (איבער זעקס מיליאָן) און אויף קינדער און יוגנטלעכע אונטער צוואַנציק (איבער זעכצען מיליאָן). דער זעל־ביקער חשבון שטימט אויך פאַרן ווייטערדי־קען יאָרצענדליק (1965־1975), אַזוי אַז ביי 1975 וועט די באַפעלקערונג אין אַלגעמיין האָבען אויסגעוואַקסען אויף זעכציק מיליאָן און די באַפעלקערונג פון אַרבעטס־עלטער נאָר אויף צוועלף מיליאָן, ד. ה. אַ פאַרהעלטעניש פון פינף צו איינס.

נאָך אַ דערשיינונג, וואָס האָט אַ שייכות צום ענין באַפעלקערונגס־באַוועגונג און וואָס וועט אין משך פון די נאָענטסטע צוואַנציק יאָר אַראָפּדריקען די צאָל אַרבעטס־נעמער אין לאַנד, איז דער שטייגענדיקער באַזוך אין די קאַלעדזשעס. היות ווי די אויטאָמירונג פון די פאַבריקען וועט פאַרלאַנגען אַלץ מער און מער מענטשען פון הויכער טעכנישער און אַלגעמיינער בילדונגס־קוואַליפיקאַציע, וועט די יוגענט זיך רייסען אין די קאַלעדזשעס און אוניווערסיטעטען. און ביי 1975 — רע־כענט מען — וועט אין די אַמעריקאַנער שו־לען פאַר העכערער אויסבילדונג זיך געפינען אַן ערך צוועלף מיליאָן סטודענטען. דער גרעסטער טייל זייערער איז דאָך פון אַרבעטס־עלטער, אָבער אַז מען שטודירט, קאָן מען ניט גיין אַרבעטען, און אַפילו ביי יענע, וואָס באַווייזען צו קאָמביגירען שטודיום מיט אַר־בעט, איז עס צום גרעסטען רוב נאָר טיילווייזע אַרבעט. אַזוי אַרום וועט דאָס קלענער מאַכען, צווישען די מענטשען פון אַרבעטס־עלטער די צאָל פון יענע, וואָס וועלן פאַק־טיש גיין צו דער אַרבעט.

דאָס איז איינס אַוועק. דער צווייטער אַר־גומענט אין דעם נביאות־זאָגען, אַז אין די קומענדיקע צוואַנציק יאָר וועט, ניט געקוקט אויף דער אַנטוויקלונג פון די „דענקענדיקע ראָבאָטס", דאָך ניט זיין קיין מאַסען־אַרבעטס־לאָזיגקייט אין לאַנד, באַזירט זיך אויפן תוך פון דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע גופא. דער געדאַנקען־גאַנג באַוועגט זיך אין דעם פונקט אימגעהויער אַזוי:

די אויטאָמירונג איז ניט בלויז אַ טעכנאָ־לאָגישע רעוואָלוציע ביי וועלכער די אַלטע מאַשינען ווערען פאַרביטען מיט נייע, מער פאַרפולקאָמטע, און דערמיט ענדיקט זיך עס. ווען דאָס וואָלט אַזוי געווען — אַרגומענטירען די עקאָנאָמיסטען — וואָלטען טאַקע די באַ־שעפטיקטע אַרבעטער פשוט אַרויסגעוואָרפען

אין דעם וואָס ער דענקט, אַז די ישראל־רע־גירונג באַשטימט אירע האַנדלונגען סיי וועגען עליה און סיי וועגען די אַראַבער פריי־ווילליג. אין דער אמת'ן פאָלגט זי בלויז אויס די דירעקטיווען פון „גענעראַל אין ברירה..." ישראל זוכט אַריינצוברענגען וואָס מער עולים, ווייל זי מוז האָבען מער מענטשען שוין איצט. פּיסטע לאַנד קען ניט פאַרטיידיגט ווערען געגען אַריינדרינגער, ספּעציעל איז עס דער פאַל אין אַ לאַנד וואָס באַשטייט כמעט דורכאויס פון גרענעצען אַן אַ הינטערלאַנד. דאָס מאַכט פאַר זיי אויך אומסמעגלעך אַריינצונעמען צוריק די אַראַבישע פּליטים. עס איז נישטאָ קיין פּלאַץ פאַר ביידע און מיט אַ גרייסער אַראַבישער באַפעל־קערונג וועט ישראל זיך לאַנג ניט האַלטען.

איז אַזאַ האַנדלונג מענשלעך? איז עס עטיש צו פאַרנעמען די היימען פון פרעמדע מענשען וואָס זיינען אַנטלאָפען פון אַ מלחמה? ניין, זיכער ניט! אָבער מליכה האָט זיך קיין מאָל ניט באַזירט אויף עטיק. זי האָט זיך אַלע מאָל געשטיצט אויף רייען געוואַלד. אויף כל דאַלים גבר.

אַ חוץ דעם איז פאַר מענשען פון אַ פאָלק וואָס מען האָט זיינט הונדערטער דירות באַ־רויבט און פאַריאָגט און זיי אַליין האָבען זיך קוים געראַטעוועט מיטן לעבען פון די היי־מען וואָס זיי האָבען באַוואוינט הונדערטער יאָרען, זייער שווער צו באַגרייפען אַז עס איז אַן עוולה זיך אַריינציכאַפּען אין אַ פרעמדער היים און זוכען דאָרט פאַר זיך אַ ווינקעל... מוסר זאָגען וועט דאָ ניט העלפען.

גענוואָרן אויף דער גאַס אָן אויסזיכטען. אָן האָפנונג. די מעשה איז אָבער, וואָס די אויי־טאָמירונג וועט אין איר גאַנג רעוואָלוציאָני־זירען אַ סך אַנדערע טיילען פון דעם ווירט־שאַפטלעכן פּראָצעס אויך אויסער דעם ריין־פאַבריצירענדיקען. כדי צו הייבען די אינ־טענסיווקייט פון דער פּראָדוקציע וואָס וועט זיין אַ לעבענסוויכטיגקייט פאַר דער אינדו־סטריע אין דער נייער עפּאָכע, וועט מען מוזען אויסגעפינען נייע מעטאָדען אויך אין דער פאַרשפּרייטונג פון די פּראָדוקטען, וואָס וועי־לען קומען פון די מאַשינען אין אַלץ ריזיקערע מאָסען. מען וועט מוזען אויסגעפינען נייע פאָרמען און נייע פּרינציפּען אין דער גע־שעפט־אָרגאַניזאַציע. אַנטשפּרעכנדיק צו די נייע מאַשינען וועט מען מוזען אויך איבער־בויען די פאַבריקען, די סקלאַדען, אַפילו די קאָנטאָרען (אָפיסעס), מען וועט מוזען איינ־שטעלען אַ נייע בוכפירונג, אַ נייעם אופן פון קאָנטראָל, קאַלקולאַציע, בידזשעטען־אויפ־שטעלונג.

ווייטער: עס קאָן טאַקע זיין אַז אין דער אויטאָמירטער, אַזוי גערופענער „דריק קנעפּ־לעך־פאַבריק" וועט מען אויפן פּלאַץ קיין אַרבעטער מער ניט זען (פאַקטיש זעט מען שוין אויך היינט כמעט ניט קיין לעבעדיגען מענטשען אויף אַן עלעקטרישער סטאַנציע, אָדער אין אַ נאַפט־ראַפינירונג שטעל). אין דער זעלביקער צייט וועט מען, אָבער, הינטער דער סצענע דאַרפען האָבען זייער אַ גרויסע צאָל נייע מענטשען אויף הויך־קוואַליפיצירטע פּאָסטענס ביים בויען די נייע מאַשינען, ביים איינשטעלען זיי אין די פאַבריקען, ביים פאַרריכטען זיי, ביים קאָנטראָלירען ווי די נייע מאַשינען אַרבעטען און ביים צונויפשטע־לען די אינפאָרמאַציע וועגען דעם. מען וועט זיך נייטיגען אין זייער פיל הויכגעבילדעטע מענטשען אויף צונויפצושטעלען די פּראָ־יעקטען פאַר די נייע מאַשינען, אויף צו מאַכען די צייכענונגען; נייע סיסטעם־אינזשינערען, מאַטעמאַטיקער: אַ גרויסע צאָל מענטשען פאַר די נייע פּאָסטענס אין דער אָנפירונג פון די אונטערנעמונגען, מענטשען וואָס זאָלען קענען דענקען טיף, אַנאַליזירען שאַרף און אָננעמען שנעלע באַשלוסען.

קורץ — מען וועט דאַרפען מענטשען, אַ סך נייע אַרבעטס־מענטשען אויף נייע פּאָס־טענס, אָן אַ שיעור מענטשען, אַזוי באַהויפּ־טען די עקאָנאָמיסטען, פאַרזיכערענדיק דער־מיט אַז מען דאַרף זיך ניט שרעקען פאַר קיין מאַסען־אַרבעטלאָזיגקייט אין רעזולטאַט פון דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע.

גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות אין קירי־צערע אַרבעטס־צייט — פאַרלאַנגען די יוניאָנס

אַנטקעגען דעם־אַ באַרואיקענדיגען (און אפשר אויך איינשלעפערדיגען) שטאַנדפּונקט טרעטען אַרויס די הויפּט־פירער פון די טרעיד יוניאָנס מיט אַן אַנדער אַרגומענטאַציע, וואָס ווערט צום גרויסען טייל געשאַצט פון די־די בעראַלערע עקאָנאָמיסטען בכלל. זייער געדאַנ־קען־גאַנג, ווידער, איז אומגעפער אַזאַ:

אָנגענומען אַז די צופעליגע דיספּראָפּאָרץ צווישען דעם אַלגעמיינעם וואוקס פון דער באַפעלקערונג און דעם וואוקס פון די אַר־בעט־זוכנדיקע וועט אַביסל ציהעלפען די אַר־בעטסנעמער אין די נאָענטע צוואַנציק יאָר אין פּרט פון נאָכפראַגע אויף אַרבעט; אַנגענו־מען אויך, אַז ווייטער אַהין אין די קומענדיקע יאָרצענדליקער וועט די אויטאָמירונג שאַפען נייע פּאָסטענס און וועט קאָנען באַשעפטיגען אַ סך נייע מענטשען. אָבער איינס — טענהן די יוניאָן־פירער און די ליבעראַלע עקאָנאָ־מיסטען — גיבען דאָך אַלע, אַפילו די קאָנ־סערוואַטיווע עקאָנאָמיסטען, צו, אַז אין דער איבערגאַנג־צייט, ד. ה. ביז וואַנען די אויטאָ־מירונג וועט זיך שוין האָבען באַפעסטיגט און האָבען געשאַפען די נייע אַרבעטס־מעגלעכ־קייטען, וועט די אינדוסטריע אַ געוויסע צייט (ווי לאַנג, קאָן קיינער איצט ניט פאָראויסזאָ־גען) זיין אַרויסגעשלאָגען פון דער קאַלייע און דאַן וועט יאָ זיין אַ שטייגענדיגע אַר־בעטסלאָזיקייט. און מען וועט מוזען עפּעס טאָן צו דעם. וועלען דעריבער די יוניאָן־פי־רער באַצייטענס טאָן וואָס עס איז נייטיק און מעגלעך. זיי לייגען פאָר פאַרשיידענע מיט־לען און דער ערשטער פון זיי איז גאַראַנטיר־טע יערלעכע שכירות פאַר די אַרבעטער.

די פאָדערונג פון גאַראַנטירטע שכירות איז ניט אַקערשט אַרויסגעשפּרונגען פון אינ־טער דער נאָדל אַרויס. אין די פירנדיקע יוני־יאָן־קרייזען, באַזונדערס אין דעם סי־איי־אָ, האָט מען שוין לאַנג גערעדט וועגען דער נייטיקייט דערפון. מער ניט וואָס — די אָנ־לויפענדיקע אויטאָמירונג האָט די זאַך צו־געאײַלט און ווען די דאָזיקע שכירות וועלן געטריבען ווערט די פאָדערונג שוין פּראַק־טיש פאַרהאַנדעלט אין דער אויטאָ־אינדוסט־ריע (צווישען פאָרד און דזשענעראַל מאָ־טאָרס, פון איין זייט, און וואַלטער ריטערס אויטאָ־אַרבעטער יוניאָן — פון דער אַנדע־רער זייט) און עס זעט אויס אַז זי וועט, אין דער אָדער אַנדערער פאָרעם, באַפרידיקט ווערען. „די אָדער אַנדערע פאָרם" מיינט צום מאָמענט: אָדער די אונטערנעמונגען וועלען זיך פאַרפּליכטען אויסצוצאָלען די פולע שכירות די אַרבעטער אין דער גאַנצער צייט פונעם געשלאָסענעם קאָנטראַקט, צי עס איז דאָ אָדער עס איז נישטאָ קיין אַרבעט; אָדער די אונטערנעמונגען וועלען אין צייט פון „סלעק" צוצאָלען די אַרבעטער נאָך אַמאָל אַזוי פיל, וויפיל זיי קריגען אַרבעטסלאָזע־אונטערשטיצונג פון דעם שטאַט. דאָס לעצטע וועט זיין (אויב עס וועט אַזוי זיין) מצד דער יוניאָן אַ צייטווייליקע הנחה לעגנאיבער די אונטערנעמער, וואָרעם דער פּרינציפּ פון דער פאָדערונג איז: גאַראַנטירטע פולע שכירות אין דער גאַנצער צייט פונעם קאָלעקטיוון אָפּמאַך צווישען דער יוניאָן און דער אונטער־נעמונג.

דער דאָזיקער פּרינציפּ ווערט שוין היינט אָנערקענט אַפילו פון אַ טייל קאַפּיטאַליסטי־שע עקאָנאָמיסטען ווייל ער אַנטשפּרעכט דעם תוך פון דער אויטאָמירונג וואָס פאַרלאַנגט אַ פיל ברייטערע און אַ פיל פעסטערע סטאַ־ביליזירונג פון דער אינדוסטריע, ווי עס איז געווען ביז איצט. די סטאַביליזירונג מוז זיין אי אין קאַפּיטאַל אי אין אַרבעט. אין דער סיסטעם פון אויטאָמירונג וועט דער אונטער־נעמער ניט קאָנען בייטען אין מאַשין אויף אַ נייערער אָדער אַ טייל פון אַ מאַשין אויף אַ נייערען; ער וועט מוזען בייטען די גאַנצע מאַשינעריע פון דער פאַבריק און מוזען איבערבויען די פאַבריק גופא און די אָנפי־רונג אויך. אויב ער וועט ווערען די פאַבריק בכדי אויטאָמירען, ד. ה. ער וועט מוזען אינ־וועסטירען פון אָנהייב אָן אַ גרויסען קאַפּיטאַל

און מוזען פון אָנהייב אָן טראַכטען פון סטאַ־ביליטעט אין דער פאַבריק. דאָס גלייכען איז מיט אַרבעט. אין דער אויטאָמירטער פאַבריק, וואו די אַרבעטער וועלען מיט דער צייט מוזען אַלע זיין פון הייכער קוואַליפיצירטקייט, וועט מען ניט קענען הענדים־פּענדים בייטען איינעם אויף אַן אַנדערען. דער אַרבעטער וועט ווע־רען אַ מער פאַראַנטוואָרטלעכער טייל פון דער פאַבריק און די פאַבריק וועט אים מוזען האָ־בען ציגעבינדען צו זיך אַפילו אין אַ צייט פון שטילשטאַנד, ד. ה. זי וועט אים מוזען צאָלען שכירות דורכן יאָר.

אָבער דאָס איז נאָך ניט אַלץ. אין דער סיסטעם פון אויטאָמירונג וועט נאָך מער צו־געשפּיצט ווערען דער פאַקט וואָס דער דער־פאָלג פון דער אינדוסטריע איז אָפּהענגיק פון דער אַלץ־שטייגענדיגער קויפקראַפט פון דער אַרבעטענדיגער באַפעלקערונג. די דאָזיגע אייגענשאַפט שטעקט בכלל אין דער סיסטעם פון מאַסען־פּראָדוקציע, ביי וועלכער די קאַ־פּיטאַליסטישע פּראָפיטען אין דער אינדוסט־ריע זיינען אָנגעוויזען אויף דער פּראָספּערי־טעט פון דער פאָלקס־מאַסע. אין דער עפּאָכע פון אויטאָמירונג וועט עס ווערען אַלץ שאַר־פער און דער קאַפּיטאַליסטישער אינטערנע־מער וועט מוזען איינגיין אויף סטאַביליזירטע אַרבעטער־שכירות, כדי דערמיט צו האַלטען דעם אַרבעטערס קויפקראַפט אויף אַ שטענדי־גער הייך, געבען דעם אַרבעטער די מעגלעכ־קייט אויפצובויען אַ זיכערען בודזשעט און אויסגעבען זיין פאַרדינסט אָן מורא און אָן חרטה. די ווייטזיכטיקערע פון די קאַפּיטאַ־ליסטישע אונטערנעמער פאַרשטייען עס שוין איצט און זיינען דעריבער גרייט צו גיין אויף הנחות אין דער פראַגע פון גאַראַנטירטע יער־לעכע שכירות פאַר די אַרבעטער.

די צווייטע פאָדערונג פון די טרעיד־יוני־יאָן־פירער פאַר דער עפּאָכע פון אויטאָמי־רונג איז — קירצען די אַרבעטס־צייט אין דער אינדוסטריע און דערמיט לינדערען די דראָענדיקע געפאַר פון מאַסען־אַרבעטסלאָזיג־קייט. דזשאָרדזש מיני, דער פּרעזידענט פון א. פ. און ל., גלייבט אַז ביי 1980 קאָן מען אין דער אַמעריקאַנער ווירטשאַפט האָבען דערגרייכט די קירצונג פון דער אַרבעטסצייט ביז 30 שעה אַ וואָך. מאַנכע עקאָנאָמיסטען גלייבען אַז מען וועט אַ סך פריער דערגריי־כען צו אַזאַ קירצער אַרבעטס־וואָך.

מיט די דאָזיקע, ווי מיט פיל אַנדערע, פאָדערונגען באַווייזען די פירער פון די טרעיד יוניאָנס אַז אין תוך זיינען זיי ניט געגען דעם. מען זאָל די אויטאָמירונג אַריינפירען אין דער אַמעריקאַנער אינדוסטריע: די נייסטע טעכ־נאָלאָגישע רעוואָלוציע. פונקט ווי אירע פריי־ערדיקע שוועסטער אייפן וועג פון דער גרוי־סער אינדוסטריעלער רעוואָלוציע, איז אַ דער־שיינונג, אַן אומפאַרמיידלעכע און אַ פּראָגרע־סיווע. די יוניאָן־טוער ווילען נאָר זיין אַק־טיווע שותפים אין דער ווירטשאַפטלעכער איבערקערעניש כדי צו קאָנען זיין דערביי אין פאַרהיטען דעם איינצעלנעם מענטשען־אַרבעי־טער פון צו פיל ליידען און פון איבעריגען פּיין.

אָבער ניט בלויז די פראַגען פון גאַ־ראַנטירטע שכירות און קירצערע אַרבעטס־צייט רירען דירעקט אָן די אַרבעטער אין דער איבערגאַנג־צייט צו פולער אויטאָמירונג אין דער אינדוסטריע. פון אַ ווייטערען קוק אויף דער זאַך איז די פראַגע פון איבער־

קוואַליפיצירען די אַרבעטער און זיי צופּאַסען צו די נייע ווירטשאַפטס־באַדערפענישען אפשר די וויכטיקסטע אין דעם גאַנצען ענין. וואָרעם אויסער דעם, וואָס זי איז פאַרבונדען מיט דער גאָרער גאַנצער צוקונפט פון די אַרבעטער שניידט עס זיך אריין אין גאָר דעם סאָציאַלען לעבען פון לאַנד און וועט אינעם פּראָצעס פון איר פאַרווירקליכונג מוזען אַריינציען אויך דעם שטאַט אין דער איבערקערעניש.

די רעגירונג וועט ניט קאָנען בלייבען אָן אַ זייט פון דער אויטאָמירונג־רעוואָלוציע

די אויטאָמירונג פון אונדזער אינדוסטריע וועט זיך נייטיגען אין דער איבערקוואַליפיצירונג פון גאַנצע טיילען פון דער באַפעלקערונג אין אַ גאַנץ קורצער צייט. שוין די צאָל אַליין פון אַזוינע איבערקוואַליפיצירטע וועט זיין אַזאַ גרויסע, אַז די 8 ביז 10 מיליאָן סטודענטען, וואָס מיר קאָנען דערוואַרטען צו האָבען אין די אוניווערסיטעטען און קאַלעדזשעס אין 15 יאָר אַרום, וועלען ניט זיין גענוג צו באַפרידיקען די באַדערפענישען פון דער נייער צייט. איינע אַ גרויסע פאַבריק־אונטערנעמונג, וואָס באַשעפטיקט 150.000 אַרבעטער, האָט אויסגערעכנט אַז זי וועט זיך נייטיקען אין זיבען טויזענט קאַלעדזש גראַדואירטע יערלעך נאָך דעם ווי זי וועט זיין אויטאָמירט; היינט באַשעפטיקט זי בלויז 300 יערלעך. אָבער די צאָל אַליין איז נאָך ווייט ניט אַלץ. די קוואַליטעט, וואָס וועט געפאָדערט ווערען פון אָט די איבערקוואַליפיצירטע, איז אַזאַ, וואָס נאָר די אַריינמישונג פון דער גאַנצער געזעלשאַפט אונטער דער אָנפירונג פונעם שטאַט וועט זיין אין שטאַנד דאָס צו דערגרייכען. קיין שום „פּריוואַטע איניציאַטיוו" וועט זיך דערמיט קיין עצה ניט געבען.

אפילו פאַר רוטין־באַשעפטיקונגען וועט די אויטאָמירונג פאַרלאַנגען פונעם אָנגעשטעלטען פעאיגקייט צו טראַכטען, באַוועגלעכע פאַרשטעלונגס־קראַפט, גוטע אורטיילספעאיגקייט, אַ געוויסע געשיקטקייט אין באַנוצען לאָגישע מעטאָדען, אַ געוויסע פאַרשטענדעניש אין מאַטעמאַטיק און אויסער דעם אַלעמען — אַן איבערדורכשניטלעכער פעאיגקייט צו לייענען און שרייבען. קורץ: דאָס אַלץ, וואָס עס באַזיצט געוויינטלעך אַ געבילדעטער מענטש. אַ סך פון די היינטיקע עלעקטראָמאָנטערען וועלען מוזען לערנען עלעקטראָניק צו קאָנען בלייבען אויף דער שטעלע אונטער דער סיסטעם פון אויטאָמירונג. די וואָס פאַרטיקען היינט אויס גומענע וואַסער־רערען, וועלען מוזען לערנען וועגען הידראַטען (כעמישע פאַראייניקונגען אין וואַסער), און אַזוי ווייטער. און אַזוי ווייטער.

פאַר ניט קוואַליפיצירטע אַרבעטער וועט אינגאַנצען קיין פּלאַץ ניט בלייבען אונטער דער סיסטעם פון אויטאָמירונג. די האַלב־קוואַליפיצירטע וועלען מוזען שווער האָרעווען און זיך איבערקוואַליפיצירען. היינט ווער שמועסט וועגען די, וואָס וועלען דאַרפען זיין אין דער אָנפירונג פון דער אינדוסטריע, די „מענעדזשערס". — זיי וועלען מוזען זיין זייער הויך און זייער פאַרשיידנאַרטיק געבילדעטס.

וואו וועט מען די נייטיקע איבערקוואַליפיצירונג קריגען? דער היינטיקער קוריקולום אין די קאַלעדזשעס און אוניווערסיטעטען איז אין גאַנצען ניט צוגעפּאַסט צו די באַדערפענישען פון דער נייער עפּאָכע. די אונטערנעמונגען וועלען מוזען ביי זיך גופא איינפירען אַזוינע טרענירונגס־צענטערס מיט ספּעציעלע פּראָגראַמען, מיט אַן אייגענעם קוריקולום. דאָ וועט זיין זייער נייטיק די מיטאַרבעט פון דער אַנטשפּרעכנדיקער טרעיד יוניאָן ביים צונויפשטעלען די פּראָגראַם, ביים אויסטיילען די צוהערער און ביים אַריבערפירען זיי אויף נייע אַרבעטס־שטעלעס. און אפילו די יוניאָנס צוזאַמען מיט די אונטערנעמער וועלען ערשט ניט קאָנען דערגרייכען דעם נייטיקען דערפאָלג אין אַזאַ פאַרמעסט אָן דער הילף פון דער רעגירונג.

אויסער דעם וועט אין דעם לעצטען אַנאַליז פון די נייע באַדערפענישען אונטער אויטאָמירונג שפּילען אַ גוואַלדיקע ראָלע די פראַגע: וואָס טוט מען מיט דער פרייער צייט? און די פרייע צייט וועט דאָך ווערען אַלץ לענגער צוזאַמען מיטן ביסלעכווייזען דערנענטערען זיך צו דער 30־שעהדיקער אַרבעטס־וואָך. די פרייע צייט וועט אויסוואַקסען צו גרויסער וויכטיגקייט ניט נאָר אין דעם לעבען פון דעם אינדיווידואום, נאָר אויך אין דעם לעבן פון דער גאַנצער געזעלשאַפט. פון דעם, ווי דער יחיד וועט פאַרברענגען זיין פרייע צייט, וועט זיין אָפּהענגיק זיין אַרבעט אויף זיין שטעלע, זיין באַציאונג צו דער פאַמיליע, צו פריינד, צו מענטשען בכלל. מען וועט מוזען שאַפען נייע אַנשטאַלטען, אינסטיטוציעס, קלובען, ספּאָרט־פאַראיינען, טוריסטיק־ביוראָען, ביבליאָטעקען, און וואָס ניט, — אַבי נאָר מען זאָל קאָנען אויספילען די פרייע צייט פאַרנונפטיק און אַמוזירענדיק. דאָס אַלץ וועט אויפעפענען אַן אַ שיעור נייע פּאָסטענס, וועט מען אויף זיי אָנוועקזעצען ניי־אויסגעטרענירטע אָנגעשטעלטע, וואָס האָבען פאַרלאָרען די אַלטע שטעלעס אַ דאַנק דער אויטאָמירונג און וועלען קריגען נייע — אויך אַ דאַנק דער אויטאָמירונג.

מען וועט מוזען עפענען נייע הויכשולען. די אַלטע וועלען מוזען ראַדיקאַל ענדערען זייערע פּראָגראַמען. עס וועט זיין אויך די צייט, ווען די קאַלעדזשעס האָבען בלויז טרענירט די יונגעלייט צו אַ באַשטימטען פאַך. אונטער אויטאָמירונג וועלען די העכערע שול־אַנשטאַלטען דאַרפען געבען זייערע סטודענטען אַ סך אַלגעמיינע בילדונג אויסער זייער ספּעציעלען פאַך. אונטער דער אויטאָמירונג וועט מען פאַרלאַנגען אַלגעמיינע געבילדעטקייט פון יעדען אָנגעשטעלטען. מען וועט אין די קאַלעדזשעס אויף די טעכניש־מעכאַנישע אָפּטיילונגען דאַרפען לערנען, אויסער טעכנאָלאָגיע, אויך באַציאונגען צווישען מענטש און מענטש, עקאָנאָמישע פּאָליטיק, פּסיכאָלאָגיע און אפילו פילאָסאָפיע.

קאָן מען דאָס אַלץ מאַכען פּריוואַט? איז עס מעגלעך? ניין. דאָס אַלץ וועט מוזען ווערען די זאַך פונעם שטאַט. די אויטאָמירונג איז אַ סאָציאַלע איבערקערעניש. אַזוי גלייך ווי זי איז אַ טעכנאָלאָגישע רעוואָלוציע. און ווייבאַלד אַזוי, וועט זי מוזען האָבען אויך אירע סאָציאַל־פּאָליטישע אויסווירקונגען.

י. ל. קאַלושינער:

אין שיין פון געדאַנקען

עס האָט מיך דער גורל דערהייט פון מאַשינען;
— געשיידט זיך פון שמאַלינען רויש פון דעם שאָפּ,
וואָס האָט מיר פון נעכטען די טעג צוגענומען;
— געקאַרגט אויך ביינאַכט מיר די רו אין מיין קאָפּ.

אין גאַנג צו די מאָרגענס אין שיין פון געדאַנקען,
פאַרביי איז אַ יוגנט וואָס האָט ניט דערפרייט,
און איז נאָר מיט אומהוי אין עלענט פאַרגאַנגען;
איך וועג צי מיין צייט דאָ געהיעזען אַלץ ווייט.

אין שווייגען פון אָווענט, היינט וועקט מיך אַ בענקען,
וואָס כ׳האָב ניט אין טעג פון באַשאַף דאָס געשפּירט,
איך זאָל פון פרימאָרגן דעם אויפשיין געדענקען,
ווי ס׳האָט מיך דאָס לעבן נאָר איילינג געפירט.

איך האָב אין די שפּעטער מיין פרילינג פאַרלוירען;
— צעשייטס אין געדויש פון מיין יוגענט די טעג,
איך זאָל זיי איצט טראָגען אַרום אין זכרון,
און הילען זיי שאַטענס פון מיר ניט אַוועק;

איך זאָל אויף זיי קוקען אין שעה׳ען פון שווייגען,
מיין בליק זאָל מיך טראָגען אויף וועגען פאַרביי;
וואו ס׳פרירען די ביימער פון נאַקעטע צווייגען,
און ווערען באַדעקט אַן געזאַנג דאָרט מיט שניי.

מיט רויש ווי פון כוואַליעס פון ווינטען געטריבען,
געלאָפען עס זיינען פון מיר אַלץ די טעג;
און איך בין מיט אָפּשיין פון פרילינג געבליבען,
מיין בליק זאָל ניט נעמען פון זיי מיך אַוועק,

כ׳זאָל קוקען אויף טעג איצט אין הויך ווי אויף שטערען;
— מיין פּנים זאָל אויפגיין אין נאַכטיגער שיין,
איך זאָל ווי אין עכאָ דעם קלאַנג פון זיי הערען,
און גיין מיט די טעג אין דער וועלט איצט אַריין.

ווי וואָלט איך מיט זיי היינט גע׳יום־טוב׳ט די יאָרען,
געבויט פון דאָס ניי אויף דער ערד מיין געצעלט,
איך וואָלט מיינע טרוימען באַפרייט פון זכרון;
— מיין וועג זאָל דאָ ווערען פון זיי אויך באַהעלט.

די תליה

(דערציילונג)

פון משה דלוזשנאָווסקי

דער הויף איז געווען אַ לענגלעכער, אַ זאַמדיגער מיט אַ ציגעלנעם הויז אין פראָנט און עטלעכע שטאַלען אינעם הינטערשטען טייל. ער איז געווען אינגאַנצען אויסגעפילט מיט יאָסקע שטריקמאַכער׳ס קעניגרייך, מיט זיינע אַרבעטס־מכשירים: אַ וואַרשטאַט וואָס איז באַשטאַנען פון צוויי הויכע סלופּעס אַריינגעשלאָגען אין דער ערד, באַהאָפטען אין מיטען מיט שטאַנגען, רעדלעך, אייזענס און האָט אויסגעזען ווי אַ תליה. אידען האָבען טאַקע יאָסקע׳ס וואַרשטאַט, דורך וועלכען ער האָט געפלאָכטען שטריק, גערופען מיט ליבשאַפט: „די תליה".

יאָסקע איז געווען אַ קרעפּקער איד מיט אַ קרומלעכער פּלייצע, מיט אַ גוטמוטיגען פּנים, אַנגעלאָפען מיט ביילען, בערגלעך, קנייטשען פון ווינטען, רעגענס און קעלט. פון זיין פּנים האָבען אַרויסגעקוקט גרויע אויגען פריילעכע, לויפענדיגע אונטער שווערע אַנגעוואַקסענע ברעמען. יאָסקע איז געווען אַנגעגורט מיט זעק אויפגעבלאָזענע, אַנגעפּאַקטע מיט רויען פלאַקס. אַז מען האָט קוים געקענט אַרויסזען זיין מיטלוואוקסיק געשטאַלט. מיט די אַרומגעגאַרטעלטע זעק איז ער אַזוי געגאַנגען אינעם הויף הין און צוריק, פון די סלופּעס, וואָס זיינען געשטאַנען האַרט ביי די שטאַלען, ביז צום — ציגעלנעם הויז, וואָס דער פראָנט איז געווען צו דער גאַס, און ווידער צוריק, ווידער הינטערווילעכץ און ווידער פאַראויס. אַזוי אַ גאַנצען טאָג פון בלויען פרימאָרגן ביז דעם בלוילעכען אָווענט אַריין. ער האָט בלויז מפסיק געווען פון גיין אין מיטען טאָג, כדי אַריינצוכאַפּען זיין מאָלצייט, וואָס איז באַשטאַנען פון אַ שטיק ראָזעווע ברויט, אַ ציבעלע, אַ הייפּטעלע קנאָבעל און אַ שעפּ וואַסער. און אַ יומא־דפגרא האָט ער זיך אייך פאַרגונען אַ גלעזעל בראָנפען. ער האָט דערין אַריינגעשאָטען אַ גאָרשקעלע שוואַרצען, צעריבענעם פעפער און געפילט האָט ער ביים טרינקען, אַז עס שטאַרקען זיך אים די גלידער און עס קומט אים צו אַ שטיק געזונט.

די רעדלעך ביי די שטאַנגען צווישען די סלופּעס האָבען זיך געדרייט מיט אַ מוראדיגער געשווינדקייט און אַרויסגעפּאָכטען פאַרשיידענע גרויס פון שטריק: דינע, גראָבע, נאָך גראָבערע, זילבער־געלבלעכע וואָס שלענגלען זיך, קאַרטשען זיך, פּלאָנטערען זיך אויס, דרייען זיך ווי קיפּעס שלאַנגען, ווערען קלענער, גרעסער, נאָך גרעסער. יאָסקע פלעגט דערביי גיין הין און צוריק, אַז עס האָט זיך געקענט אויסדאַכטען, אַז ער גייט אויס כסדר שמונה עשרה, אין זיך אונטערגעזונגען אַ ניגונ׳דעל אָדער אונטערברומען אַ יום תהילים סתם אַזוי פאַר הימלעכקייט וועגען, כדי ער זאָל ניט חלילה „פאַרשטאַרט" ווערען אַזוי גייענדיג שעה נאָך שעה, טאָג נאָך טאָג. חוץ דעם האָט דאָס ניגונ׳דעל און דער תהילים אים אַלעמאָל דערמאָנט וואו ער האַלט עפּעס אין דער וועלט.

יאָסקע האָט געהאַט אַ גרויס הויז־געזינד מפרנס צו זיין און ער האָט זיך באַנוגענט מיט וויפיל דער רבונו־של־עולם האָט אים געגעבען. ער האָט זיך קיינמאָל ניט באַקלאָגט אויף זיין שווערער מערכה און געבעטען גאָט בלויז אַ קלייניגקייט: עס זאָלען ניט זיין קיין ווינטען און דער פלאַקס זאָל ניט אַוועקפליען פון די זעק. אַזוי אַרום וועט ער זיין בכוח צו שפּייזען זיין הויז־געזינד און זיך אַליין.

איין מאָל אין אַן אַנהויב זומער־טאָג, ווען יאָסקע איז שוין געווען אין מיטען די זעכציגער, האָט זיך באַוויזען אין הויף אַ ברייטפּלייציגער מאַן, מיט אַ שטרויענעם הוט אויפן קאָפּ, אויף די פיס — רויטע שיך מיט ברייט־געשטעפּטע נעזער, מיט אַ בלויען דינעם ראָק אויפן לייב. וואָס האָט לויטן קוק געדאַרפט זיין לייכט ווי אַ פעדער, און אַ פּאָר ברילען זיינען געזעסען פעסט איבער דער נאָז מיט אַ טונקעל ברוינעם געשטעל.

נאָך דעם מאַן איז נאָכגעגאַנגען יונה דראַשקאָזש, דער וואָס האָט דעם פרעמדען געבראַכט פון דער באַן, און נאָכגעטראָגען צוויי גרויסע ברוינע וואַליזקעס.

יאָסקע שטריקמאַכער איז מיט זיינע אָנגעלאָדענע זעק פלאַקס אויפן לייב גראָד דעמאָלט געגאַנגען הינטערווילעכץ. דאָס הייסט: צוריק פון די שטאַנגען צום — ציגעלנעם הויז און געקוקט בלויז אויף דעם שטריק, וואָס האָט זיך געצויגען פון אַ רעדעל דאָרט ביז צים זאַק פלאַקס. געצויגען און געדרייט זיך אין אַ פלינקען געפלעכט פון גאָלדיגען זילבער. דער שטריק האָט זיך געצויגען לענגער, לענגער און יאָסקע האָט זיך אונטערגעזונגען דאָס זמרל׳ל „בני היכלא", וואָס גדליהו שוחט זינגט שבת ביי שלוש־סעודות אינעם וואַרקער חסידים „שטיבעל" און געטראַכט ווי שיין דעם רבונו־של־עולמ׳ס וועלט איז. אָט אַ קלייניגקייט: וואָס און ווער איז ער דאָס אינגאַנצען יאָסקע שטריקמאַכער? אַ שטויבעלע, אַ חרס הנשבר, אַ שטיקעלע מענטש, אַ איד, וואָס איז געבוירען געוואָרען, כדי צו דאַווענען יעדען טאָג, מעביר סדרה זיין אין שבת, נעמען אַמאָל אַ קאָפּ בראָנפען, זאָגען יעדען טאָג אַ „יום" תהילים, מפרנס זיין ווייב און קינדער און מאַכען שטריק פאַר די בעלי בתים און באַלעבאַסטעס פון שטאָט, זיי זאָלען האָבען אויף וואָס צו טריקענען די וועש, אַריבינדען סחורות, מאַכען לייצעס פאַר פערד...

פלוצלינג האָט אין זיינע אויערען אַ הויך געטאָן:

— יאָסקע!

ער האָט אַ קוק געטאָן ווי ווייט ער איז שוין אָפּגעגאַנגען הינטערווילעכץ. דאָס קול, וואָס האָט אים אַ רוף געטאָן, איז עפּעס אויסגעקומען ווייט און היימיש. נאָענט און עפּעס ווי פון אַן אַנדערער וועלט. האָט ער זיך דערשראָקען, יאָסקע. ווייל געמיינט האָט ער, אַז שוין. מען איז אים געקומען רופען פון דאָרט „אויבען". דער מלאך המות האָט זיך געפעדערט און קומט נאָך דאָס זייניגע. איצטער איז די ריי אויף אים. דאָך האָט ער זיך אויסגעדרייט מיט די זעק פלאַקס און געזען עפּעס אַ געשטאַלט, וואָס איז אים געווען נאָענט און ווייט, עפּעס פון זיין משפּחה אַרויס און עפּעס ווי פון יענער וועלט. איז אים שוין דער גאַנצער ענין ניט געפעלען. געמיינט, אַז „יענע לייט", שדים, שפּילען זיך דאָס מיט אים און ווילען אים אַריינגענאַרען טאַקע אין זייער מסיבה אַריין. און דאָ הערט ער ווידער:

— יאָסקע, די דערקענסט מיך ניט?

איצטער האָט זיך ערשט יאָסקע געכאַפּט, אַז דאָס איז דאָך זיין לייבלעכער ברודער נתן.

— נתן — האָט ער אַ געשריי געטאָן

— וואָס טוסטו דאָ? ביסט דאָך דאַכט זיך גאָר אין אַמעריקע, ווי קומסט דאָ אַהער?

— עס איז אָלרייט — האָט דער פרעמדער געענטפערט — איך בין געקומען אויף קבר־אבות.

— אין מיטען אַ פּראָסטען מיטוואָך אויף קבר־אבות — האָט זיך יאָסקע געוואונדערט דאָס גרויסע וואונדער און אויס געוואוינהייט וועגען גענומען גיין פאַראויס צו די שטאַנגען — עס זיינען דאָך נאָך אפילו ניט די דריי וואָכען, נאָך ווייט צו שבת „נחמו". וואָס איז דאָס געאייל ביי דיר?

— ביי אונז אין אַמעריקע האָט מען ניט ליב אָפּצולייגען אויף שפּעטער — האָט נתן געענטפערט זיין ברודער און אים אָפּגעמאָסטען פון קאָפּ ביז די פיס מיט די זעק פלאַקס צוזאַמען — ניטאָ קיין צייט. און דו ביסט נאָך אַלץ, זע איך, אין די שטריק־ביזנעס. האָסט זיך נאָך גאָרניט אַרויפגעאַרבעט. „באַדערסט" זיך ביי דער זעלבער „תליה" ווי מיט יאָרען צוריק. אָי, יאָסקע, יאָסקע, ביי אונז שטעלט מען אַוועק אַ מאַשין און זי וואַרפט אַרויס, איך ווייס, אַ מיליאָן שטריק אַ וואָך.

דער הויף איז באַלד פול געוואָרען מיט מענטשען, וואָס האָבען זיך אַריינגעשטופּט פון דער גאַס, נייגעריגע, צופרידענע, ניט פאַרגינערישע. אַלע האָבען געוואָלט אָנקוקען דעם אַמעריקאַנער, יאָסקע בראַנדשלעגער׳ס אַ ברודער.

יאָסקע האָט זיך דערווייל אַרויסגעפּלאָנטערט פון די זעק פלאַקס, אויסגעשטרעקט צים ברודער אַ האַנט, געגעבען אים „שלום־עליכם" און זיך ניט געקענט אָפּוואונדערען פון דעם אויסזען פון נתנ׳ען.

— זעסט אויס ווי אַ גאַנצער שררה, נתן. ווען דו שטייסט ניט פאַר מיינע אויגען אויפן הויף, וואָלט איר דיך ניט געווען דערקענט. איך האָב פּשוט מורא צוצוגיין נאָענט צו דיר, אַלץ פינקעלט אויף דיר, ווי דו וואָלסט זיך אויסגעפּוצט לכבוד שבת...

— דאָס איז אַמעריקע — האָט נתן געזאָגט אויפן קול און אומגעקוקט זיך אויפן עולם, וואָס איז געשטאַנען אַרום מיט אָפענע מיילער — ביי אונז גייט מען אַזוי אין דער וואָכען.

— שיין לייט וואָלט איך געווען — האָט יאָסקע געלאַכט און געפּרואווט אויסגלייכען זיין איינגעבויגענעם קערפּער — ווען איך זאָל אָנטאָן אין דערוואָכענס אַזעלכע בגדים. דאָרט אין אַמעריקע גייט מען דאָך מיטן קאָפּ אַראָפּ און מיט די פיס אַרויף.

יאָסקע האָט געקוקט אויפן ברודער מיט דער הנאה פון זיין אייגענער חכמה. דער ברודער איז ניט נתפּעל געוואָרען.

— מען גייט ניט מיטן קאָפּ אַראָפּ. מען גייט ביי אונז אַזוי ווי דאָ.

— ווייזט אויס. אַז אומעטום איז איין וועלט, נתן.

— מיין נאמען איז ניט נתן. נאר נייטען ברענד.

יאסקע האט אוועקגעלייגט דעם שטריק און ארויסגעברומט:

— ווי זאגסטו? נייטען ברענד. דהיינו?

— גאר פשוט: פון בראנדשלעגער איז געווארן בלויז ברענד. דאס איז אלץ.

* * *

נייטען ברענד איז אפגעווען אין שטעטל עטלעכע וואכן צייט. געגאנגען אויף קבר־אבות, באקוקט די נייע שול, מנדר געווען „ח״י שקלים". אלע האבן שוין געזען די צוויי רינגען וואס ער האט געטראגן אויף די פינגער. איינער פון ריינעם גאלד מיט אויסגעקריצטע איניציאלן און איינער א גאלדענער מיט א בליטיק שיינענדיקן רובין אינמיטן. מענשן האבן זיך געוואונדערט אויף דעם רייכטום, וואס ער טראגט ארום אזוי בפרהסיה און נייטען ברענד האט געהאט איין ענטפער:

— ביי אונז טראגט עס יעדערער. איך האב נאך פון דעם „דזשאנק". איך מיר א מעשה!

ער האט געהאט אויסצוזעצן א סך זאכן דער אמעריקאנער. עס איז אים ניט געפעלן א וועלט מיט טוכצער, וואס ער האט זיך דא אנגעזען. אבער פון אלעם איז אים ניט געפעלן אממייסטענס זיין ברודער יאסקע'ס אויסארבעטן די שטריק:

— ווי שטייט דאס א מענש אפ פערצן שעה און פלעכט אפ צוויי שטריקלעך? מען קען דאך אוועקשטעלן א מאשין אויפן הויף. עלעקטרי איז פאראן, וועט מען צוציען א דראט צו א מאשין און עס וועט ארויסגעווארפן ווערן גאנצע בערגער שטריק. וואס א מאשין קען אלץ אויפטאן! פרעג מיך, יאסקע! ביי אונז אין לאנד איז אלץ — מאשין. די הענט פון מענש רעכענען זיך ניט. פאלג מיך און וועסט ווערן א לייט!

יאסקע האט זיך דערשראקן פאר דעם ברודער'ס רייד, אז די הענט פון מענש זיינען גארנים. רחמנא ליצלן, וואס זיינען דאס פאר א רייד. די הענט פון מענטש — גאט'ס געשטאלט איז ביי אים גארניט. נאר עפעס... א מאשין. מן הסתם ווייסט ער דאך וואס ער רעדט, ער איז דאך אן אמעריקאנער. די גאנצע וועלט אויסגעגעסן...

— א מאשין, זאגסטו, נתן — האט יאסקע געשטאמפלט — און וואס א שטיגער וועל איך טאן? איך מיין, וואס וועט זיין מיט מיר?

— וואס זאל זיין מיט דיר? — האט נייטען געלאכט — דו וועסט אכטונג געבן אויף דער מאשין, ניט שלעפן מער אויף זיך די פעק מיט פלאקס און וועסט ווערן א רייכער מאן.

— איך? א רייכער מאן? — יאסקע האט זיך נאך מער דערשראקן פאר דעם צוגעזאגטן רייכטום ווי פאר דער מאשין — ווי קום איך צו רייכטים און וואס דארף איך דאס, אז בסך הכל באנוגן איך זיך מיט דעם וואס דער רבונו־של־עולם גיט מיר. ער פארלאזט מיך ניט. ער שפייזט מיך, ווי ער שפייזט א ווערימעל אין דער טיפענים פון דער ערד. ועסטו, נתן, עס זאלן ניט זיין צופיל ווינטן און רעגנס. וואלט איך שוין געהאט פרנסה מיט אן עודף...

— די רעדסט ווי א שלומיאל — איז מיין נייטען געווארן אין כעס און געווישט זיך די ברילן מיט א ווייס טיכעלע — איך גיב דיר א פארטיגע ביזנעס אין האנט אריין און דו גאר טענה'סט. אז די דארפסט ניט. האסט געניג. קענסט דאך מיט א מאשין צו־שטעלן שטריק פאר דער גאנצער שטאט!

— וואס דארף מען דא אזויפיל שטריק? — איז יאסקע ניט אפגעשטאנען — אז ארים און ארום קען איך קיים פארקויפן דאס וואס גייט ארויס פון מיינע הענט. א שטריק האלט אויס יארן, קען אמאל א מענש אי־בערלעבן, איז וואס איז דאס געניג?

נייטען האט מער ניט געוואלט הערן דעם ברודער'ס רייד. אפגעווען נאך א פאר טעג, אויסגעמאסטן דעם הויף, נאכגעקוקט די עלעקטרישע לעמפלעך, געסוד'עט שעה'ן גאנצע מיט וועווקע דעם שמיד פון דער זעלבער גאס. וועווקע האט אויסגעהערט מיט קאפ און אויף אלע רייד מסכים געווען מיט א שאקל פון זיין באוואקסענעם קאפ.

נאך תשעה־באב איז נייטען פארשוואונ־דען. יונה דראשקאזש האט אים צוריקגע־פירט צו דער באן מיט די זעלבע צוויי וואליזעס.

יאסקע האט זיך ווידער אנגעגורט אין די ריזיגע זעק מיט פלאקס, ווידער גע־גאנגען הין און צוריק, געזונגען זיך דאס ניגונד'ל פון יוארקער „שטיבעל", געזאגט דעם „יום"־תהילים און פארגעסן אינם אמעריקאנער ברידער מיט זיין מאשין, מיט זיינע מאדנע ברילן און מיט זיינע רינגען אויף די הענט.

עס איז געווען א שווערער ווינטער. די שטאט איז וואכן־לאנג געווען איינגעקאויעט אין א זילבער־בלייכן שניי און בייסיגן פראסט. יאסקע האט ניט געקענט פלעכטן קיין שטריק און די „תליה" איז געשטאנען ליידיג.

אין איינעם פון יענע שווערע ווינטער־טעג האט זיך אין יאסקע'ס שטוב אריינגעשטעלט עפעס א גוי מיט א בלייַ העמדעל און גלאנ־ציגן דאשעק און געפרעגט זיך אויף יאסקע בראנדשלעגער. און ווען יאסקע האט א צע־שראקענער אויסגעשטעלט זיין אנגעלאפען פנים, האט דער גוי מיטן בלייען היטל אים געלאזט וויסן, אז עס איז אנגעקומען פאר אים א ריזיגע מאשין און שטייט ביים באן און פון דער באן וועט מען, אזוי ווי דער פראסט וועט נאר אביסעל לאזן, די מאשין ברענגען צו אים, צו יאסקען אין הויף אריין. פאר אלץ איז שוין באצאלט.

יאסקע האט מכבד געווען דעם שליח מיט א גלעזעל בראנפן. און אליין האט ער באַ־קומען א גרימעניש אין די געדערים. פון זיין פנים איז אפגעלאפן דאס בלוט. ער האט זיך שוין באצייטנס געשראקן פאר דעם טאראראם, וואס מען גייט מאכן ארום אים. פאר כענטענ'ס גרייסע אויגן. פאר אן עין־הרע און פארן רבונו־של־עולם האט ער זיך געשראקן: אפשר שטעלט מען אים מאכע יאסקע'ן, פאר א נסיון?... א מאשין... נתן האט גע־זאגט רייכטום. געלט...

דער פראסט האט געלאזט.

די מאשין איז אנגעקומען אין יאסקע'ס הויף אריין. מען האט געטריבן יעזיקע קאוואל און שטאט איז זיך צונייפגעלאפן אויף די בייזע וואונדער.

וועווקע האט אנגעגורט די כלים. ער מיט זיינע זין האבן גענומען מייסטרעווען ארום דער מאשין. קודם־כל האבן זיי אויפגענומען די טרופעס מיט די שטאנגען. אויס „תליה". נאכדעם האט מען געקלאפט, געזעגט, געשרויפט. וועווקע האט געקוקט אין א פאפיר, וואס איז אנגעקומען מיט דער מא־שין, מיט אן א שיעור רעדעלעך, שטרייכע־לעך, קעסטעלעך אויפגעמאלעוועט אין אלע קאלירן און ווערטער. ווערטער אן אויפהער, א גאנצער ים מיט באשרייבעכצן. וועווקע האט געקוקט, די זין האבן געקוקט אינם פאפיר און ניט געקענט ארויס פון דעם ים. אזוי א טאג און נאך א טאג האט מען געקוקט אין פאפיר, ווי אזוי אויפצושטעלן די „כלי". ביז וועווקע אליין איז ארויס פון די כלים, א כאפ געטאן דאס פאפיר, צעריסן אויף פיץ־פיצלעך, געכאפט א האמער, א שרויפן־ציער, א צוואנג, א האק און מיט מזל אויפ־געשטעלט די מאשין. צוגעטשעפעט אן עלעק־טרישן דראט און וואונדער זיינען געשען:

יאסקע האט מיט ציטערדיגע הענט אריינ־געלייגט א פאק מיט פלאקס אין אן אויסהויל, וואו וועווקע האט אים אנגעוויזן, עפעס א דריק געטאן דארט ביי א גלאנציגן קנעפעל און עס האט זיך געהערט א גערויש, א ריי־סעריי, א צופעריי, א פליקעניש אינם פלאקס. ווי מיליאנען ווערים און חיה'לעך וואלטן באפאלן און מיט די שארפע ציינדלעך צע־רייסן זיי דעם גילדענעם פלאקס. און טאקע באלד האט זיך אויף דער אנדערער זייט פון א שמאלן אויסגאנג גענומען ארויסגליטשן שטריק: אזעלכע שיינע, גראציעז־געפלאכ־טענע, גאלדיג־זילבערנע. עס האט זיך גע־צויגן אן אויפהער און געפאלן אין א מע־טאלענעם קארב אריין. ווי א שלאנג זיך געדרייט, געקורטשעט, געדרייט אן אויפהער.

ווידער האט וועווקע עפעס א מאך געטאן ביי א קנעפעל און די מאשין האט זיך אפגע־שטעלט.

— אט איז די מאשין — האט וועווקע געזאגט — איצט ביסטו א בעל הבית פון א מאשין!

יאסקע האט אריינגעלייגט אין דעם אפע־נעם מויל נאך א פאק פלאקס. אין עטלעכע מינוטן זיינען ארויסגעקומען שטריק און שטריק. יאסקע האט בארעכנט, אז דאס וואס איז פארטיג געווארן אין א האלבער שעה צייט דארף ער אויסארבעטן א וואך צייט, אדער מער. איז ער דאך גערעכט גע־ווען דער ברודער. א מאשין. מען דארף אים ניט, ניט אים און ניט זיינע הענט, ניט זיין גיין הין און צוריק און אויך ניט אינ־גאנצן יאסקע שטריקמאכער.

היינט, וואו וועט ער נעמען אזויפיל פלאקס? א וועלט מיט פלאקס קען דאך די איזערנע חיה אויפפרעסן און א וועלט מיט שטריק קען דאך די חיה אנפלאדיען. אזויפיל ארימצובינדן די גאנצע וועלט און עס וועט נאך בלייבן אן עודף...

די ערשטע טעג האט מען ביי יאסקע'ן געריסן פון די הענט די שטריק. באלעבא־טישע אידען, סוחרים, בעלי־עגלות, פויערים זיינען געקומען קויפן, אפילו קיווע קאסע־רינשטשיק האט געקויפט א נייעם שטריק.

יאסקע האט געציילט דעם פדיון און ווי־דער בארעכנט, אז עס זאל אזוי גיין ווי אין די טעג וועט ער טאקע ווערן א נגיד. ווי דער ברודער האט פאראויסגעזאגט. שטייט ער דאך טאקע פאר א נסיון. מען פרואווט אים איבן פון אויבן און ווער ווייסט אויב עס איז ניט עפעס א שפיצל פון יענע לייט?...

נאכדעם האט זיך דאס לייזונג אפגע־שטעלט. מען האט מער ניט גדארפט קיין

(שלוס אויף זייט 29)

אַדאָלף העלד׳ס 70־יאָריגער יובל געפייערט אויף אַ גייסטיג שיינעם אופן

אין אינזערע קריזיזן זיינען יובילייאומס שוין איצט ניט מער א זעלטענהייט. כמעט אלע אונזערע אי־דיש ראדיקאלע ארבע־טער און קולטור ארגא־ניזאציעס און אינסטי־טוציעס עקזיסטירן שוין צענדליגע יארען און די מערסטע פון זייערע אנגעזעענע פי־רער זיינען שוין אין דעם עלטער ווען פריינט און חברים ארדענען איין פאר זיי יובל־פייערונגען. דער זעלטען שיינער און גייסט־רייכער אופן אבער ווי אזוי דער אידישער ארבעטער־קאמיטעט האט דורכגעפירט דעם זיבעציג יאריגען יובל פון זיין חשוב'ען פאר־זיצער, אדאלף העלד, איז באמת א נייס. די פייערונג איז געווען אזוי אייגנארטיג, ווי אייגנארטיג עס איז די פארשיידענאר־טיגע טעטיגקייט פון דעם אידישן ארבע־טער־קאמיטעט און דעם פלאץ וואס אט די ארגאניזאציע פארנעמט אויף דער ארענע פון אידישן לעבן און דעם געראנגעל פאר זיין קיום.

געוויינטלעך פירן ארגאניזאציעס דורך יובל־פייערונגען פאר זייערע פירער דורך איינארדענען באנקעטן, קאנצערטן, טעא־טער פארטיס אדער ענלעכע פארוויילונגען. די איינציגע שייכות פון דעם בעל היובל מיט דער אונטערנעמונג זיינען בלויז אין די רעדעס, וואס ווערן דארט געהאלטן און אין די צייטונגס־באריכטן און באשרייבונגען פון דער פייערונג. אדאלף העלד'ס יובל־פייערונג איז געווען אן אויסנאם. די צייט, דער פלאץ און דער אינהאלט פונקט ווי די רעדעס, און די מתנות, זיינען אלע געווען פארבונדען מיט דער טעטיגקייט פון דער ארגאניזאציע און דעם גרויסן בייטראג פון דעם יובילאר צו איר וויכטיגער ארבעט און איר דערפאלג.

אנשטאט איינארדענען א באנקעט לכבוד דעם יובילאר, האט דער אידישער ארבע־טער־קאמיטעט געווידמעט א ספעציעל פיי־ערלעכע זיצונג פון זיין צוויי־יערלעכן צו־זאמענפאר צו עהרען זיין חשוב'ען פארזי־צער צו זיין 70סטען געבוירענטאג. זיין יובל איז אזוי ארום געפייערט געווארן אין דער ראם פון אט דער וועלט־בארימטער ארגא־ניזאציע פון וועלכער גענאסע העלד איז דער אקטיווער גייסט אין משך פון די לעצטע 17 יאר. זינט ער האט איבערגענומען די פירערשאפט פון די הענט פון דעם פאר־שטארבענעם גרינדער און פירער אירען. ב. טשארני וולאדעק. ניט פיל רעדעס זיי־נען געהאלטן געווארן. אבער יעדע איינע פון זיי האט, אן איבערטרייבונגען, דער־ציילט פון דעם בעל יובל'ס זעלטענע איי־גענשאפטען, וואס מאכען אים אלגעמיין בא־ליבט אלס פערזאן און אויסערגעווינלעך דערפאלגרייך אלס פירער פון דעם ארבע־טער־קאמיטעט אין טעטיגקייטען וואו עס פאדערט זיך גרייס טאקט, אויסגערעכנט־קייט און גלייבן אין מענשן. גענאסע העלד, האבן די רעדנער אנגעוויזן, ציי־כענט זיך באזונדערס אויס מיט זיין בא־שיידענקייט און מיט זיין גרייס אכטונג פאר די מענשלעכע פערזענלעכקייט. דורך די פופציג יאר וואס ער שטייט אין דינסט פון

אדאלף העלד

דער אידישער ארבעטער־באוועגונג איז ער אלע מאל אנטלאפן פון כבוד. ער איז אלע יארען באליבט ביי די מענשן מיט וועלכע ער ארבעט צוזאמען און ביי די וועמען ער העלפט, צוליב זיין דעמאקראטישקייט, וואס בייגט זיך ניט פאר די וואס באזיצן מאכט און קוקט ניט ארונטער אויף מענשן וואס ליידן און נויטיגען זיך אין הילף.

אויך די מתנות, וואס זיינען צוגעטראגן געווארן דעם יובילאר זיינען געווען פון און פאר דער ארגאניזאציע וואס ער דינט. ארגאניזאציעס וואס שטעלן צוזא־מען דעם אידישן ארבעטער־קאמיטעט און יחידים האבן צוזאמענגענומען א פאנד פון איבער 25,000 דאלאר פאר דער נויטיגער הילפס־ארבעט פון קאמיטעט און האבן עס איבערגעגעבן צים בעל היובל צו פאר־טיילן עס פאר די אונטערנעמונגען פון קאמיטעט, וואס ער אליין וועט געפינען פאר נויטיג.

אויסגעצייכנט צוגעפאסט איז אויך גע־ווען דער פלאץ וואו די יום־טוב'דיגע זיצונג צו פייערן גענאסע העלד'ס יובל איז אפ־געהאלטן געווארן. די זיצונג איז פארגע־קומען שבת, דעם 14טען מאי, נאכמיטאג, אין דעם אידיטאריום פון דער „ניו סקול פאר סאשעל ריסוירטש". דער אוניווערזיטעט וואס איז דא אויפגעשטעלט געווארן צו שאפן קאטעדרעס פאר די אקאדעמיקער וואס זיי־נען פארטריבן געווארן פון די פאשיסטי־שע לענדער אין איראפע. אט דער „אוני־ווערזיטעט אין גלות", ווי מען האט אים אין אנהויב גערופען, איז דער פאסיגסטער פלאץ צו פייערן דעם יובל פון דעם מענ־שען וואס האט געווידמעט זיין צייט און זיינע כוחות צו ראטעווען און העלפען די קרבנות פון טיראניי און אונטערדריקונג און דעם קאמף געגען אלע פינצטערע כוחות, וואס שפרייטען ראסען־האס.

מיט רעדעס זיינען ארויסגעטראטען דער רעדאקטאר פון „פארווערטס", הלל ראגאף, און אלעקסאנדער קאהן, דער פארוואלטער פון דער צייטונג; דזשוליוס האכמאן, מענע־דזשער פון דרעס דזשאינט באארד; איזי־דאר נאגלער, גענעראל־מענעדזשער פון דעם קלאוק דזשאינט באארד; דר. נחום גאלד־מאן, מענעדזשער פון אידישן וועלט קאנ־גרעס, און יעקב צוקערמאן, פרעזידענט פון ארבעטער־רינג. פארזיצער פון דער זיצונג איז געווען נחום כאנין, גענעראל־סעקרעטאר פון ארבעטער־רינג.

באגריסונגען צים יובילאר זיינען אנגע־קומען פון דער גאנצער וועלט, פון הויכע רעגירונגס־מענשן, ארבעטער־פירער, בא־רימטע פערזענלעכקייטן אין דער געזעל־שאפט און אין דער אקאדעמישער וועלט דא אין לאנד און אין פילע אנדערע לענדער. צווישן די באגריסער זיינען געווען: דער פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאטן, דווייט ד. אייזנהאוער, און די סענאטארן לעהמאן, בארקלי, דאגלאס, האמפרי און קי־פאווער; הערבערט ה. מאריסאן, געוועזע־נער אויסלאנדס מיניסטער פון דער לייבאר רעגירונג, און מארגאן פיליפס, טשערמאן פון דער בריטישער לייבאר פארטיי; דר. אדאלף שערף, וויצע־פרעמיער פון עסטרייך, און אבא איבען, דער ישראל אמבאסאדאר דא אין לאנד; פון ארבעטער־פירער זיינען אנגע־קומען באגריסונגען פון פארשיידענע לענ־דער. צווישען זיי פון י. ה. אלדענברוק, גע־נעראל־סעקרעטאר פון דער וועלט קאנפע־

באגריסונג פון פרעזידענט דובינסקי

די פאלגענדע באגריסונג, לכבוד אדאלף העלד'ס 70טען געבוירענטאג, האט פרעזי־דענט דוד דובינסקי צוגעשיקט פאר זיין אפפארען קיין איראפע:

אדאלף העלד פילט אויס זיין גאנ־צען לעבן מיט טרייען איבערגעגעבע־נעם דינסט פאר זיינע מיטמענשען. באהערשט פון א שטארקען חוש פאר קהל'שער טעטיגקייט און טיפער גע־טריישאפט צום וואוילזיין פון אידי־שען פאלק, האט ער אויך מיט א סך איבערגעגעבנהייט זיך אנגענומען די קריוודע פון פארפאלגטע מענשען. ער האט אנגעצייכענט פאר זיך א געביט פון געזעלשאפטלעכער טעטיגקייט אין וועלכע אלע דריי טרייבקרעפטען האבען געפונען זייער פאסענדיגען אויס־דריק, מיט זייער גרויסע דערגרייכונ־גען פאר דער קאמיוניטי און פארן אידישען פאלק דא און מעבר לים. ער באזיצט די זעלטענע קאמבינאציע פון פראקטישען שכל און אידעאליסטי־שער שטרעבונג.

צו זיין היינטיגען, 70סטען געבוי־רענטאג שליס איך מיך גערן אן אן דעם אידישען ארבעטער־קאמיטעט און זיינע הארציגע באגריסונגען צו אדאלף העלד. איך טו עס אין מיין נאמען ווי אויך אין נאמען פון זיינע ארבעטס־שותפים אין דער אינטערנע־שאנעל ליידיס גארמענטס וואָרקערס יוניאן. מיר ווינשען אים א סך געזונט, וואס איז אזוי וויכטיג פאר דער פאר־זעצונג פון זיין גוטער ארבעט.

ד ו ד ד ו ב י נ ס ק י.

יעקב מאַרינאָוו

(צו זיין 85סטן געבורטסטאָג)

פון נ. ב. מינקאָוו

יעקב מאַרינאָווס נאָמען איז פאַרבונדען מיט צוויי וויכטיגע עפּיזאָדען אין אונזער ליטעראַטור: ער איז געווען איינער פון די פּיאָנערען אַרבעטער־פּאָעטען; און ער האָט רע־דאַקטירט 19 יאָר דעם בארימטען הומאָריס־טישען זשורנאַל דעם „קונדס" (1927־1908).

די אַרבעטער־פּאָעטען זיינען ניט געווען די ערשטע, וואָס האָבען דאָ אין אַמעריקע אָנגעהויבען שרייבען פּערזען. די פּאָעטישע פאָרם האָט זיך באַוויזען אין אַמעריקע אין איינעם מיט דער אידישער פּרעסע. דאָס איז געווען אין יאָר 1870. די ערשטע 15 יאָר פון דער אידישער ליטעראַטור אין אַמעריקע האָבען זייער אַ וויכטיגען באַדייט פאַר אונז. מיר לערנען דורך זיי דאָס לעבען פון אונזערע היימישע אידען אין [illegible] נייעם לאַנד. נאָך אידישער [illegible] האָט זיך אָנגעהויבען די גרויסע מאַסען־עמיגראַציע נאָך די רוסישע פּאָגראָמען אין 1881. האָט טאַקע די ליטעראַטור ביז דער מאַסען־אימיגראַציע אַ גרויסען באַלע־רענדיגען ווערט פאַר אונז. זי איז אָבער ניט געווען קינסטלעריש. זי האָט זיך פאַרנומען מיט אַמוזירען דעם עולם. קריטיקירען דאָס דעמאָלטדיגע אידישע לעבען פון די אימי־גראַנטען און וועלען זיי לערנען עטישע מידות. זי האָט עס אָבער געטאָן מיט זייער פּרימי־טיווע מיטלען און אויף אַ פּרימיטיווען אופן. דעריבער האָט איר געפעלט יענער קינסט־לערישער גייסט, וואָס עס האָבען שפּעטער אַריינגעבראַכט די אַרבעטער־רעוואָלוציאָנערע פּאָעטען ווי מאָריס ווינטשעווסקי, מאָריס ראָזענפעלד, עדעלשטאַט, באָווש־אָווער און אַ סך אַנדערע. אַנשטאָט די פּראָזאאישע באַ־שרייבונגען אין גראַמען האָבען אויפגעלויכ־טען באַגייסטערטע לידער פון צעווייטאָגטע הערצער, ווי זיי וואָלטען געקומען פון תהומ־מען צער. אַ ליד ווי דוד עדעלשטאַט'ס „אַ גוטער פריינט, ווען איך וועל שטאַרבן..." האָט עלעקטריזירט די מאַסען. אַ טיפע אויפ־ריכטיגקייט האָט געדרעדט צום סאַמע האַרץ פון די אויפגייענדיגע אַרבעטער־מאַסען. ניט צום געדאַנק האָבען אַפּעלירט די נייע אַר־בעטער־מאָטיוען, נאָר צו די טיפסטע געפי־לען. און דאָס האָט געווירקט, און געווירקט האָט דאָ אַ העכערע, אַ קינסטלערישער און אַ קינסטלעריש־עטישער אמת. איז ניט קיין וואונדער, אַז אין די 90גער יאָרען פון לעצטען יאָרהונדערט זיינען שוין געווען מחנות אַר־בעטער־ און רעוואָלוציאָנערע פּאָעטען. אַזוי זיינען באַקאַנט אויך די נעמען: נחום באַבאַד, נייטען לעמפּערט, יצחק זעילין, אַנגאָ ראַפּאַ־פּאָרט, י. ש. פּרעגאָוויץ, וויליאַם קאַיזער, בנימין ראָזענבלום, יצחק ריינגאָלד, ס. לאַ־פּוכאָוו, דוד גאָלדשטיין און אַ סך אַנדערע. צווישען זיי האָט אויך יעקב מאַרינאָוו פאַר־נומען אַן אָרט פון אַ פּיאָנער.

יעקב מאַרינאָוו איז געבוירען געוואָרען דעם דריטען דעצעמבער 1869, אין שטעטעל סער־ניק, לעבען פּינסק, מינסקער גובערניע. זיין פאָטער מאיר מאַראַטשניק איז געווען אַ שניי־דער און שפּעטער אַ מילנער. די משפּחה האָט זיך ממש געטרונקען אין גרויס אָרעמ־קייט. האָט דער 13־יאָריגער אינגעל יאַנקעל — אונזער יעקב מאַרינאָוו — געמוזט פאַר־לאָזען זיינע ספרים און זיך נעמען צו מלאכה. ער איז געוואָרען אַ שמיד. צו 18 יאָר פאָרט ער קיין אָדעס צו זיינע עלטערען, וואָס האָבען זיך דאָרטען נאָך פריער באַזעצט. אין אָדעס ווערט ער אַ שניידער. און נאָך דריי יאָר מאַטערנישען אין אָדעס, קומט ער קיין לאָנ־דאָן. אין לאָנדאָן פאַלט ער אַריין אין אַ שניי־דערשער שוויץ־פאַבריק. ער לעבט זיך אָבער אויס ביי די פאַרזאַמלונגען פון די סאָציאַליס־טישע רעדנער אין דעם באַרימטען האַיד־פּאַרק. זיינע נייע לערער זיינען — לואיס לייאָנס, בערנאַרד שאָו און, אַביסעל שפּע־טער, מאָריס ווינטשעווסקי. צוויי יאָר איז ער געווען אין לאָנדאָן און אין 1893 קומט ער קיין אַמעריקע. ער קומט שוין אַהער מיט אַ נאָמען פון אַ פייערדיגען סאָציאַליסט. מיט לייב־און־לעבען וואַרפט ער זיך אַריין אין דער ראַדיקאַלער באַוועגונג. אין 1894 הויבט ער אָן צו שרייבען לידער. דרייצען יאָר לעבט ער אין קאָלאָראַדאָ. אין דענווער, קאָלאָראַדאָ, האָט נאָך געהערשט דער גרויסער רושם, וואָס עס האָט איבערגעלאָזען נאָך זיך דער איבער־געגעבענסטער אַנאַרכיסט און דער דעמאָלט באַצויבערענדיגער מאַרטירער־פּאָעט — דוד עדעלשטאַט. דאָס איז געווען אפשר די גרעסטע עמאָציאָנעלע ווירקונג אויף דער גאַנצער ראַדיקאַלער אידישער פּאָעזיע פון יענער צייט. אין דענווער — דורכגענומען מיט דער עדעלשטאַט־אַטמאָספערע — טרעפט זיך מאַרינאָוו מיט באַבאַד'ן, שאַרקאַנסקי'ן און לאַפּוכאָוו'ן. די שטאַרקסטע ווירקונג אויף מאַרינאָוו'ס לעבען האָבען, אויך געהאַט יהואש און דר. חיים ספּיוואַק. מאַרינאָוו איז דעמאָלט געווען דער „סטייט־אָרגאַניזירער" פון דער סאָציאַליסטישער אַרבעטער־פּאַרטיי (ס. ל. פּ.). נאָכדעם איז ער געוואָרען איינער פון די גרינ־דער און דער ערשטער פאַרוואַלטער פון דער איצט באַרימטער דענווער־סאַניטאַריום.

זיין ערשט ליד האָט יעקב מאַרינאָוו אָנ־געשריבען אָנהויב 1894. געהייסען האָט עס „מי ומי ההלכים?" געווען איז דאָס אַ רוף־ליד: „ווער און ווער זיינען די גייער?" דאָס ליד איז ניט אַריין אין זיינע זאַמלונגען, ציטירען מיר דאָ אַ גרעסערען אָפּשניט:

ווער גייט מיט מיר נאָך גלייכהייטס־לאַנד,
ווער וויל מיין חבר זיין?
איך שרעק צו יענעם אויס מיין האַנט,
מיט יענעם טייל איך מיין פאַרשטאַנד,
דאָס לייב, דאָס לעבען מיין!

נאָר ווייסען זאָל אָט די פּערזאָן,
וואָס וויל באַגלייטען מיר;
ער מוז אַ העלד זיין, וועלכער קאָן
ניט ווערען בלאַס פאַר אַ קאַנאָן,
דורך שטורעם טראָגען וואַרהייטס־פאָן —
דורך שטרויכלונגען אָן אַ שיעור!

— — — — — — — — — — — — — —

דען אויף דעם וועג צום וואַרען גליק,
קען אויסקומען אַמאָל
צו טרעפען קייטען, הענקערס, שטריק,
אַ טיפען זומפּ, אַ שוואַכען בריק,
אַ הויכען באַרג, אַ טיפען טאָל...

נו, ווער איז צו דער רייזע גרייט?
גרייפט אָן מיין רעכטע האַנט,
האַלט פעסט מיין האַנט און זיין בערייט
זאָגאַר דעם בלאָסען, קאַלטען טויט
באַגעגענען ביינאַנד!

און אויף מיין רוף, ווען קיינער וועט
ניט וועלען גיין מיין וועג,
דאַן גיי איך זעלבסט אַהין, און בעט
קיין הילף פון קיינעם מער, און טרעט
פאַר אַנדערע אַ שטעג.

דען איך האָב זיך באַשלאָסען פעסט
צו מיידען דיזע וועלט,
די וועלט פון מיין און דיין, דעם נעסט
פון רויב און מאָרד און פּעסט;
די וועלט, וואו יעדער יעדען פרעסט
צוליב דעם שד פון געלט...

און הייליג האַלט איך דעם באַשלוס —
איך לעב פאַר אים אַליין —
איך פלי אַהין, וואו פרייד, גענוס,
און וואָרעם גליק און איבערפלוס
געניסען גרויס און קליין!

איך פלי אַהין, וואו ליבע שטראַלט
אויף יעטוועדער געזיכט;
וואו יעדער איינער, יונג און אַלט,
אין שטאָט, אין דאָרף, אין פעלד, אין וואַלד
פאַרשטייט זיין רעכט, זיין פליכט!

איך פלי אַהין! נו, ווער גייט מיט?
גרייפט אָן מיין רעכטע האַנט!
איר זעט דאָרט, דורך די וואָלקענס גליט
אַ שטראַל? ער ווינקט: — „נו, מאַכט אַ שריט,
אַהין, אַהין! צום גלייכהייטס־לאַנד!"

דאָס דאָזיגע ליד איז דערשינען — מיט אַנדערטהאַלבען יאָר שפּעטער ווי ער האָט עס אָנגעשריבען — אין באָסטאָנער „אמת" (דעם 12טען יולי, 1895) אונטער דער רעדאַק־ציע פון מאָריס ווינטשעווסקי. מיט אַ יאָר פריער האָט ער געדרוקט „דאָס האַמער־ליד" אין דער „אַרבייטער צייטונג", דעם 27טען יולי, 1894. דאָס „האַמער־ליד" איז געווען זיין צווייט־אָנגעשריבען ליד, אָבער געדרוקט דעראַציע פון פרייע יוניאַנס, דזשאָרדזש מיני, פּרעזידענט פון די א. פ. אָוו ל. און פון וואַלטער רוטהער, פון דער סי־אַי־אָ די טעלעגראַפישע באַגריסונגען האָבען פּאַק־טיש פאַרנומען אַ דיקען בוך.

געגאָסען העלד האָט צום סוף באַדאַנקט דער אָרגאַניזאַציע און די אַלע אָנטיילנעמער אין דעם יובילייי אויף אַן אופן וואָס איז אַזוי כאַראַקטעריסטיש פאַר אָט דעם באַ־שיידענעם מענשען. ער האָט ווי אַוועקגע־מאַכט מיט דער האַנט דעם לייב פון אַלע זיינע פריינט און חברים פאַר זיינע גרויסע ביטראַגען. ער איז אָבער געווען אמת גע־רירט פון דער גרויסער אַכטונג און ליבע וואָס איז אים באַוויזען געוואָרען.

איז עס געווען פריער פון זיין ערשט־אָנגע־שריבען ליד „מי ומי ההלכים?"

די אַלע לידער, וואָס מאַרינאָוו האָט גע־שריבען ביזן „קונדס", זיינען על פּי רוב באַשטאַנען פון צאָרן־לידער געגען דער קאַ־רופּטער געזעלשאַפט, קאַמף־לידער און רח־מנות־לידער וועגען דעם גורל פון דעם אונ־טערדריקטען אַרבעטער. ער האָט אָבער אין יענער צייט אויך אָנגעשריבען צוויי באַלאַ־דעס, וואו דער עלעמענט סאַטירע איז שוין קאַנטיג. הגם ניט פון אַמעריקאַנער לעבען, זיינען ביידע באַלאַדעס געווען אין גאַנצען סאָציאַלע. דאָס האָט פּרץ געווירקט אויף מאַ־רינאָוו'ן מיט דער באַלאַדע „מאָניש". מאַ־רינאָוו האָט זייער אַ סך געהאַלטען פון פּרצ'ן, אים באַוואונדערט. האָט ער זיך אויך פאַר־טראַכט וועגען שרייבען באַלאַדעס.

אין זיין ערשטער באַלאַדע „דעם בטלנ'ס נקמה" (דעם 21טען יוני, 1896) איז פאַראַן סאַטירע איבער דעם גבאי, וואָס האָט גע־מאַכט אַ שמחה ביי זיך אין היים, ווייל מ'האָט שוין געקענט באַנייען דאָס נייע בית־הקברות. קיינער האָט ניט געוואָלט, אַז זיין משפּחה זאָל באַנייען אַ ביי הייליג אָרט. האָט זיך געמאַכט, אַ איד אַן אָרימאַן, אַן עלענטער אורח, איז געקומען דער ערשטער צו קבורה אייפן נייעם בית־עלמין. פרייט זיך דער גבאי ביי דער שמחה לכבוד דער וויכטיגער געשעעניש, אָבער דער באַלייטיגטער מת קומט צום גבאי אין חלום און צוויינגט אים מיטציגיין. דעם גבאי האָט מען שוין געלייגט לעבען דעם „אָרעמען אורח".

אָבער אין זיין צווייטער באַלאַדע „אייפן עולם האמת" האָט שוין מאַרינאָוו אַריינגע־בראַכט אַ סך הומאָר: בערקע דער שוסטער, אַ קאַרליק, נעמט נקמה פון ר' באַצקעל, דעם מלווה, דער גביר. ווען די מתים זיינען אין מיטען נאַכט געקומען פונם דאַוונען און זיך געדאַרפט לייגען צוריק אין די קברים, האָט בערקע זיך צעלייגט דווקא אין ר' באַצקעל'ס קבר. ר' באַצקעל בעט זיך ביי בערקע'ן, אַז זאָל אַוועק. אָבער בערקע וויל ניט — ער רעכענט אים אויס אַלע זינד, וואָס ער באַצ־קעל, איז באַגאַנגען געגען כלית, אלמנות און יתומים. בערקע שיקט באַצקעלען אין דער חורבה, וואָס באַצקעל האָט ביי בערקע'ן גע־גזל'ט מיט אַ פאַלשען וועקסעל. אין דאָ קריגט דער האָן. בלייבט באַצקעל אין דער חורבה און די שדים פרייען זיך מיט אים.

די באַלאַדע ענדיגט זיך אָבער גאָר אין אַן אַנדער טאָן ווי די ערשטע באַלאַדע „באַ־נייט דעם בית־עולם". עס איז כדאי זיך אָפּ־צושטעלען אויף דעם טאָן:

[illegible] באַצקעלי'ס אלמנה, זי [illegible]
און [illegible] יאָר,
אין [illegible]!
און יאָמערט אין [illegible]!

און בערל ליגט אינמיטן אין [illegible] —
עס גייט אים שוין אָפּ גאָר דער כעס —
עס [illegible] די מתים פון גאַנצן בית־עולם,
[illegible] שבת...

ער [illegible] אַז באַצקעלע איז [illegible]
די שדים ביי [illegible]...
דאָס האַלטען די מתים [illegible] —
אַ מת זאָגט [illegible]!...

אין אָט דער צווייטער באַלאַדע פילען מיר שוין דעם הומאָר. דער דאָזיגער עלעמענט האָט זיך שפּעטער זייער שטאַרק אַנטוויקעלט אין „קונדס". עס אַנטוויקלען זיך געלעגענהייט־לידער, דער געזעלשאַפטלעכער פעליעטאָן אין גראַמען, די געגראַמטע פּאָליטישע סאַ־טירע. מאַרינאָוו אַליין האָט אין די יאָרען פון „קונדס" געשריבען „געגראַמטע נייעס".

מאַרינאָוו'ס 19 יאָר „קונדס" האָט אין אַ סך פּרטים געהאָלפען הייבען דעם מצב פון אונזער לעבען אין אַמעריקע. זיין האַרץ און זיין נשמה האָט ער אַריינגעלייגט אין „קונדס". ער האָט געהאַלטען, אַז ער פירט אויס אַ וויכטיגע געזעלשאַפטלעכע שליחות — דורך הומאָר און סאַטירע ווירקען געגען געזעל־שאַפטלעכע אומיושר און אַלע זיינע שאַטי־רונגען. צוליב דעם האָט ער אַפילו מקריב גע־ווען זיינע לידער. אין יענער צייט האָט ער גע־שריבען בלויז „געגראַמטע נייעס".

נאָך דעם אונטערגאַנג פון „קונדס", אין 1927, האָבען זיך ווידער אָנגעהויבען באַווייזען מאַרינאָוו'ס פּאָעטישע שאַפונגען. טעכניש שטייען זיי אויף אַ סך אַ העכערער מדרגה ווי זיינע ערשטע לידער. זיי זיינען אָבער אין תוך געבליבען געטריי זיינע פּיאָנערען־אידעאַלען — זיי זיינען על פּי רוב סאָציאַל, מיטן יושר־מאָטיוו ווי דעם גרונט־מאָטיוו פון אַלע סאָציאַלע שאַפונגען.

די דריטע וועלט־קאָנפערענץ פון „בונד"

צווישען דעם 8טען און 15טען אַפּריל איז אין מאָנטרעאָל, קאַנאַדע, אָפּגעהאַלטען גע־וואָרען די דריטע וועלט־קאָנפערענץ פון בונדישע אָרגאַניזאַציעס. די קאָנפערענץ איז גערופען געוואָרען פונם וועלט קאָאָרדיניר־קאָמיטעט פון „בונד", וועלכער איז געשאַ־פען געוואָרען ביי דער ערשטער וועלט־קאָנפערענץ אין בריסעל, בעלגיע, אין יאָר 1947: צוויי יאָר נאָך דער וועלט־מלחמה, אין וועלכער די היטלער חיילות האָבען פאַר־ניכטעט דעם בליענדיגען ישוב אין פּוילען צוזאַמען מיטן אידענטום אין מזרח־אייראָפּע, האָט די שארית הפּליטה פון דער גרויסער אידיש־סאָציאַליסטישער אַרבעטער אָרגאַני־זאַציע, „בונד", אָפּגעהאַלטען דעם ער־שטען וועלט־צוזאַמענפאָר אויף וועלכען עס איז געשאַפען געוואָרען דער וועלט־ קאָ־אָרדיניר־קאָמיטעט אייפצוהאַלטען די פאַר־בינדונג צווישען די בונדישע אָרגאַניזאַ־ציעס אין דער גאַנצער וועלט. דער צווייטער וועלט־צוזאַמענפאָר איז אָפּגעהאַלטען געוואָ־רען סוף 1948, אין ניו יאָרק.

צו דער קאָנפערענץ זיינען געקומען דע־לעגאַטען פון בונדישע אָרגאַניזאַציעס פון אַ ריי לענדער אין אייראָפּע, צענטראַל־ און דרום־אַמעריקע, צפון־אַמעריקע און קאַנאַדע. די דאָזיגע פאַרטרעטער פון אָרגאַניזאַציעס און די גרויסע צאָל יחידים, וואָס זיינען געקומען צו דער קאָנפערענץ, פילען זיך פאַרבונדען דורכן מאָראַלישען כוח פונם „אי־דישען אַרבעטער 'בונד' פון רוסלאַנד, ליטע און פּוילען", וואָס האָט מיט איבער פינף צענדליג יאָר צוריק, פון דער גרויער אי־דישער אַרבעטער־מאַסע אויסגעשטאַלטעט אַ מעכטיגע רעגעסאַנס־באַוועגונג פאַר דעם אידישען אַרבעטער און פאָלקס־מענש. אַ סך קעמפער אין בוניער פון דער אידישער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע, פון אונ־זערע יוניאַנס, פּרעסע, קולטור און סאָציאַ־ליסטישע אָרגאַניזאַציעס האָבען געקראָגען זייער געזעלשאַפטלעכע שולונג אין אָט דער באַוועגונג פון דער אַלטער היים.

די קאָנפערענץ האָט אַ חוץ די גע־שעפטס־זיצונגען דורכגעפירט דריי עפענט־לעכע אונטערנעמונגען, וועלכע האָבען באַ־זונדערס אויסגעדריקט דעם גייסט פון אָט דער אידיש־סאָציאַליסטישער אָרגאַניזאַציע. איין אונטערנעמונג איז געווען געווידמעט דער אידיש־וועלטלעכער קולטור. זי איז דורכגעפירט געוואָרען אינם זאַל פון דער אידישער פאָלקס־ביבליאָטעק אין מאָנטרע־אָל און איז געווען אַ הערלעכע מאַניפעס־טאַציע פאַרן אידיש־לשון.

אַ צווייטע מאַניפעסטאַציע איז געווען געווידמעט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַר־בעטער סאָלידאַריטעט. דאָס איז געווען אַ פייערלעכע פאַרזאַמלונג אויף וועלכער עס זיינען אַרויסגעטראָטען פאַרשטייער פון דער סאָציאַליסטישער קאָמענוועלט פעדעריישאָן אין קאַנאַדע (סי. סי. עף.), פאַרטרעטער פון די אָרטיגע יוניאָנס, דער מייסטען באַקאַנ־טער פאַרשטייער פון דער סאָציאַליסטישער באַוועגונג אין אַמעריקע, נאָרמאַן טאָמאָס, און וויליאַם אייכלער, מיטגליד פון דער סאָציאַ־ליסטישער פּאַרטיי אין דייטשלאַנד.

די דריטע אונטערנעמונג איז געווען אַ טרויער־אַקאַדעמיע, געווידמעט דעם אָנדענק פונם געטאָ־אויפשטאַנד אין וואַרשע, אויף וועלכער עס זיינען באַערט געוואָרען די גע־פאַלענע קדושים און העלדען פון דעם באַ־וואָפנטען אַרויסטריט געגען דער דייטשער רוצחים־אַרמיי, דעם 19טען אַפּריל, 1943. אויף דער דאָזיגער אַקאַדעמיע זיינען געווען אַנוועזענד אַ צאָל בונדיסטען, באַטייליגטע אין אָט דעם געטאָ־אויפשטאַנד ווי בערנאַרד גאָלדשטיין, וולאַדקע, צעלעמענסקי א. א.

די קאָנפערענץ האָט זיך באַשעפטיגט, אַ חוץ מיט אייגענע אָרגאַניזאַציע־פּראָבלעמען, אויך מיט פראַגעס פון אַן אַלגעמיין־געזעל־שאַפטלעכען פאַרנעם וועגען וועלכע עס זיינען אָנגענומען געוואָרען אויספירלעכע רע־זאָלוציעס. די רעזאָלוציעס באַהאַנדלען אַזעל־כע ענינים ווי די בונדישע שטעלונג צו מדינת ישראל, זיין שטעלונג צו אַ ריי אַקטועלע פּאָליטישע פראַגעס און אַנדערע פּראָבלעמען.

אַ באַזונדערע רעזאָלוציע איז געווידמעט „צום שוץ פאַר אידיש" אין וועלכער עס ווערט צווישען אַנדערעס געזאָגט:

„נאָך אונזער גרויסען חורבן, אין די נייע באַדינגונגען פון אידישען לעבען נאָך דעם סוף פון דער צווייטער וועלט־מלחמה, איז די ראָל פון אידיש נאָך גרעסער גע־וואָרען. געגען די ציוניסטישע פּרואוון פון העבראַעיזאַציע, געגען די כוואַליעס פון שפּראַך־אַסימילאַציע, ווענדען זיך אונזערע בליקען צו אונזער שטאַרקסטען נאַציאָנאַלען באַשיצער, צו אונזער שפּראַך, צו אונזער אידיש לשון. מיט דער גאַנצער אַנטשלאָ־סענקייט דערקלערען מיר היינט אַז אידיש איז אַ נאַציאָנאַל שעפעריש אידיש לעבען אומגעהייער באַשוועדט, אויב ניט בכלל אומ־מעגלעך. מיר דאַרפען לערנען און קענען די שפּראַכען פון די לענדער וואו מיר וואוי־נען, אָבער נאָר אין דער אידישער שפּראַך קען די אידיש־וועלטלעכע קולטור זיך ווייטער אַנטוויקלען".

איבערזיכט פון ש. ווייס

ווי אזוי זאל הייסן די פאראייניגטע טרייד יוניאן פעדעראציע? דאס איז די איינציגע פראגע וואס איז נאך געבליבן צו באשליסן, איידער עס וועלן פארקומען די געמיינזאמע קאנווענשאנס פון די א. פ. און ל. און סי־אי־א יוניאנס. בײדע צדדים האבן זיך געאייניגט אויף א קאנסטיטוציע פאר דער פאראייניגטער קערפערשאפט ווי אויך אויף א מאדוס פון פארטרעטערשאפט צו דער געמיינזאמער קאנווענשאן.

עס ווערט געפלאנט, אז בײדע פעדעראציעס זאלן אפהאלטן באזונדערע צוזאמענפארן דעם ערשטן און צווייטן דעצעמבער, הײ־יאר, אין ניו יארק, נאכדעם ווי אט די אסיפות וועלן ראטיפיצירן די קאנסטיטוציע וועט דעם 5טען דעצעמבער אפגעהאלטן ווערן די געמיינזאמע קאנווענשאן ביי וועלכער עס וועט פארקומען די פאקטישע צוזאמענשמעלצונג פון בײדע פעדעראציעס. דאס וועט זיין דער היסטארישער צוזאמענפאר פון דער אמעריקאנער טרייד־יוניאן באוועגונג ביי וועלכער עס וועט פראקלאמירט ווערן די געבורט פון א פאראייניגטן טרייד־יוניאן פארבאנד אין אונזער לאנד.

ארום דעם נאמען פאר דער פאראייניגטער פעדעראציע זיינען פאראן חילוקי דעות, וואס זיינען געקומען צום אויסדרוק ביים מיטינג פון דער סי־אי־א עקזעקוטיווע, דעם 7טען פאריגען חודש. די עקזעקוטיווע האט, אגב, ביי אט דעם מיטינג געגעבן איר הסכמה צו דער קאנסטיטוציע פאר דער פאראייניגטער קערפערשאפט. דער סי־אי־א האט פארגעשלאגן, אז דער פאראייניגטער טרייד־יוניאן פארבאנד זאל הייסן „אמעריקן קאנגרעס אוו לייבאר". דאס אנטהאלט טיילן פון די פריערדיגע נעמען פון בײדע פארבאנדען. ער איז גרייט אנצונעמען וועלכן עס איז אנדערן קאמפראמיס צו קאמבינירן בײדע נעמען. מאנכע פון די א. פ. און ל. פירער ווידער באשטייען אויף דעם, אז דער נאמען „אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר" זאל אויך פארבלייבן דער נאמען פון דער פאראייניגטער פעדעראציע.

דער סי־אי־א שטעלט זיך שטארק איין פאר דעם, אז זיין פריערדיגער נאמען זאל ניט אינגאנצן פארלוירן ווערן אין דער פארשמעלצונג פון בײדע פעדעראציעס. איין סי־אי־א פירער, דער פרעזידענט פון דער טעלעפאן און קאמוניקאציע ארבעטער יוניאן, דזשאזעף בעירן, האט אפילו געסטראשעט, אז זיין יוניאן וועט זיך צוריקציען פון דער פאראייניגטער פעדעראציע אויב זי וועט הייסן א. פ. און ל. אבער עס זעט ניט אויס, אז דער נאמען זאל ווערן אן ערנסטע מניעה פאר דער ענדלעכער פאראייניגונג.

איינער פון די קאמיטעטן, וואס ווערט געשאפן, לויט דער נייער קאנסטיטוציע, אין די ראמען פונם פאראייניגטן טרייד־יוניאן פארבאנד, איז דער קאמיטעט אכטונג צו טאן אויף דער עטישער אויפפירונג פון די אנגעשלאסענע יוניאנס („קאמיטע אן עטהיקעל פראקטיסעס"). די אויפגאבע פון אט דעם קאמיטעט וועט זיין „צו העלפן דעם עקזעקוטיוו־קאונסיל ריין צו האלטן די פעדעראציע פון יעדן פלעק פון קארופציע אדער קאמוניזם... אין הסכם מיט די פארשריפטן פון דער קאנסטיטוציע".

בײדע יוניאן פעדעראציעס האבן ניט געווארט אויף דער שאפונג פון דעם־א קאמיטעט. נאר האבן באצייטנס זיך א נעם געטא אויסצורייניגן די וועלפער־פאנדען פון אומעטישע פארוואלטונגס מעטאדן.

בײדע פעדעראציעס נעמען אן כללים צו באשיצן יוניאן וועלפער־פאנדען

די צענטראלע קערפערשאפטן פון די א. פ. און ל. און סי־אי־א האבן פאריגן חודש אנגענומען א ריי כללים אויף צו באשיצן די יוניאן וועלפער־פאנדען פון גנבה און קארופציע. בײדע קערפערשאפטן האבן אויך פארמולירט פראיעקטן פאר פעדעראלע און סטייט געזעצן דורך וועלכע מלוכה אגענטורן זאלן העלפן אפהיטן די ערלעכקייט פון די וועלפער־פאנדען פארוואלטונגען.

דער עקזעקוטיוו קאונסיל פון דער א. פ. און ל. האט ביי איר לעצטן פערטל־יאר מיטינג, אין וואשינגטאן, אנגענומען א ריי רעקאמענדאציעס פון דער ספעציעלער סוב־קאמיטע, באשטייענד פון די וויצע־פרעזידענטן: דוד דובינסקי, אל. העיז און מאוריס האטשעסאן, וועלכע וועלן דארפן מיטגעטיילט ווערן די אנגעשלאסענע יוניאנס אויף דורכגעפירט צו ווערן אין פראקטישען לעבן. דוד דובינסקי, פרעזידענט פון אונזער אינטערנעשאנעל, איז דער אינספירירענדיגער גייסט פון אט דער קאמיטע, וואס דורך אים קומט צום אויסדרוק די עטישע פרינציפן פון די פיאנערן פון דער אידישער ארבעטער באוועגונג.

די הויפט־רעקאמענדאציעס פון אט דעם קאמיטעט זיינען:

1) א וועלפער־פאנד זאל ניט טארען צאלן קיין שכירות אדער קאמישאנס צו א פול־באצאלטן באאמטן פון דער יוניאן;

2) יוניאן באאמטע זאלן ניט טארען האבן וועלכע עס איז געשעפטס־פארבינדונגען מיט אינשורענס אגענטן אדער מיט בראקערס, וואס באדינען דעם יוניאן וועלפער־פאנד;

3) יעדער פאנד זאל אפגעבן יערלעכע באריכטן צו די יוניאן־מיטגלידער פון אירע איינקונפטן און אויסגאבען;

4) אויב א יוניאן וועט מוזן איבערגעבן די פארזיכערונג פון איר וועלפער־פאנד צו א פריוואטע אינשורענס געזעלשאפט, זאל זי עס טאן אויף אן אופן, אז פארשיידענע אינשורענס פירמעס זאלן האבן א מעגלעכקייט צו מאכן זייערע אנבאטן כדי די פאנד־פארוואלטונג זאל קענען אויסקלייבן דעם מעגלעכסט בעסטן אנבאט;

5) א יוניאן זאל שטרענג באשטראפן דעם באאמטן, וואס מען האט געכאפט ביי אומערלעכע האנדלונגען אין פארבינדונג מיט וועלפער־פאנד פארוואלטונג;

6) א יוניאן זאל ניט טארען אינוועסטירן געלט פונם וועלפער־פאנד אין די געשעפטן פון א בעל הבית, וואס צאלט צום פאנד אדער אין וועלכער עס איז געשעפטס־אונטערנעמונג אין וועלכער א פאנד פארוואלטער (טראסטי) האט א פינאנסיעלן אינטערעס; און

7) יעדער פאנד־פארוואלטונג זאל שאפן די געהעריגע אינסטאנצן צו וועלכע מיטגלידער זאלן קענען אפעלירן אדער פארברענגען זייערע קריוודעס.

בנוגע געזעצגעבונג רעקאמענדירט די א. פ. און ל. אז יעדער וועלפער־פאנד זאל דורך א פעדעראלן געזעץ זיין געצוואונגען אפצוגעבן יערלעך אויספירלעכע באריכטן צום פעדעראלן שטייער־אמט. אויך צו זיין בארעכטיגט צו די געהעריגע שטייער רעדוקציעס. די דאזיגע באריכטן זאלן אויך קענען נאכקאנטראלירט ווערן דורך פאראינטערעסירטע צדדים אינם פאנד.

די א. פ. און ל. רעקאמענדירט אויך א צאל אויסבעסערונגען אין סטייט אינשורענס געזעצן. מאנכע סטייטס פארלאנגען, אז די וועלפער־פאנדען זאלן צאלן קאמישאנס צו אן אינשורענס אגענט אדער צו א אינשורענס ביורא אפילו ווען זייער דינסט פארן פאנד איז אינגאנצן אומנייטיג. די דאזיגע סטייט־געזעצן עפענען די טירען פאר אלערליי אומזויבערע געשעפטן. עס זיינען געווען פאלן ווען אזעלכע קאמישאנס זיינען געצאלט געווארן צו פיקטיווע פערזאנען און די געלט האט געפונען דעם וועג צוריק אין די קעשענעס פון קארופטירטע יוניאן־באאמטע. די א. פ. און ל. וויל די דאזיגע סטייט געזעץ־פארשריפטן בטל מאכן, זי וויל אויך, אז עס זאלן באגרענעצט ווערן די הוצאות פאר פריוואטן אינשורענס־דינסט. דארט וואו וועלפער־פאנדען באניצן זיך מיט פריוואטע אינשורענס געזעלשאפטן, און אז סטייט אינשורענס אגענטורן זאלן פארטרעטן מער די אינטערעסן פון ברייטן עולם אנשטאט די אינטערעסן פון די שטיינרייכע פארזיכערונגס געזעלשאפטן.

דער סי־אי־א האט נאך מיט א צייט פריער פארמולירט א ריי עטישע כללים

פאר די וועלפער־פאנדען פון זיינע יוניאנס. זיי אנטהאלטן די זעלביגע פרינציפן ווי די פריער־דערמאנטע א. פ. און ל. רעגולאציעס. אבער בנוגע געזעצגעבונג, פארלאנגט דער סי־אי־א בלויז א פעדעראלן געזעץ, אז די וועלפער־פאנדען פארוואלטונגען זאלן מוזן איבערגעבן יערלעכע באריכטן צום לייבאר דעפארטמענט, וועלכער וועט די דאזיגע באריכטן מאכן צוגענגלעך צו פערזאנען, וואס זיינען אין זיי פאראינטערעסירט.

עס איז כאראקטעריסטיש, אז די פארשלאגן פון דער א. פ. און ל. בנוגע געזעצן און מלוכה־השגחה איבער די וועלפער־פאנדען זיינען ווייטגייענדיגער ווי די פונם סי־אי־א. די א. פ. און ל. וועלכע האט אלעמאל געהאט א גאנץ ענטשידענדיגען אפנויג געגען מלוכה־אריינמישונג אין די יוניאן־ענינים אדער אין אירע אינסטיטוציעס, שיינט דא צו האבן איבערגעביטן דעם שטעקן אויף דער אנדערער זייט. בעת דער סי־אי־א שלאגט פאר אן איינפאכן פעדעראלן געזעץ גייען די פארשלאגן פון די א. פ. און ל. אריין אין געביט פון סטייט־געזעצן, וואס קענען דעם ענין מאכן א סך קאמפליצירטער. נעמענדיג אין אכט די פארשידענקייט פון אונזערע שטאטן אין זייער באציאונג צו ארבעטער ענינים. אבער בײדע פעדעראציעס האבן זיך משמעות ארומגעזען, אז אן געהעריגע געזעצן וועלן די יוניאנס ניט זיין בכוח צו קאווירען די ריינקייט און ערלעכקייט פון דער פארוואלטונג איבער די ריזיגע, ביליאן דאלארדיגע, וועלפער־פאנדען.

די פארגעשלאגענע אויסבעסערונגען אין פעדעראלע און סטייט־געזעצן, אין שייכות מיטן וועלפער־פאנד קאנטראל, זיינען בלי ספק אן איינלאדונג צו דער רעגירונג צו העלפן קאנטראלירן די פאנדען. ווי ווייט די דאזיגע השגחה פון די מלוכה אגענטורן וועט זיין לטובת די יוניאנס און זייערע מיטגלידער וועט די צייט ווייזן. עס וואלט, דוכט זיך, א סך בעסער געווען ווען די יוניאנס גופא קענען זיך אן עצה געבן מיט אט דעם פראבלעם, אן דער הילף פון פעדעראלע אדער סטייט־געזעצן. אבער לויט ווי די לאגע איז, וועלן געזעצן צו קאנטראלירן די פאנדען סיי־ווי אנגענומען ווערן. דער קאנגרעס האט, ווי באוואוסט, דורכגעפירט א ריי אינטערזוכונגען אין אט דעם געביט און די קאמיטעס פון רעפרעזענטאנטן־הויז און סענאט וועלן מן הסתם פארמולירן א ריי נייע געזעצן. די יוניאנס האלטן דעריבער, אז עס איז בעסער „צו נעמען א האנט" אין דער צוגרייטונג פון אט די געזעצן איידער שטיין פון דערווייטנס און ווארטן ביז עס וועלן אויסגעשמידט ווערן נייע געזעץ־פענטעס פאר דער טרייד יוניאן באוועגונג לויט דעם גוסט פון אירע שונאים.

שטאל־ארבעטער יוניאן גרייט זיך פארהאנדלען וועגן לוין העכערונג

די שטאל־ארבעטער יוניאן האט דעם 11טען מאי, ביי א ספעציעלן צוזאמענקונפט אין פיטסבורג, באשלאסן צו פאדערן א „באדייטענדיגע לוין העכערונג" פאר אירע מיטגלידער אין די פארהאנדלונגען מיט די שטאל־מאגנאטן, וואס וועלן זיך אנהייבן דעם זיבעטן, היינטיגען חודש. די פאליסי קאמיטע פון דער יוניאן האט אויך באשלאסן צו ענדערן איר סטראטעגיע. ביז איצט האט די יוניאן זיך געפירט, אז זי האט צום ערשט פארהאנדלט מיט דער „יו־עס סטיל קאמפאני" — די גרעסטע פירמע אין דער אינדוסטריע — און דער אפמאך מיט אט דער פירמע איז שפעטער געווארן דער מוסטער פאר די אנדערע גרויסע שטאל־פירמעס. איצט וועט די יוניאן פארהאנדלען גלייכצייטיג מיט אלע 6 קאמפאניס, וואס באשעפטיגן צוזאמען ארום זעקס הונדערט טויזנט שטאל־ארבעטער.

לויטן אלטן צוויי־יאריגן אפמאך האט די יוניאן א רעכט צו פאדערן הײ־יאר בלויז א לוין העכערונג. דאס שליסט אויס די מעגלעכקייט צו פארלאנגען גאראנטירטע יערלעכע שכירות, ווי עס טוט די אויטא־ארבעטער יוניאן.

די שטאל־יוניאן הייבט אן אירע פארהאנדלונגען הײ־יאר, ווען די אינדוסטריע איז אין א גוטן צושטאנד. די שטאל־פאבריקן ארבעטן 97 פראצענט פון זייער קאפאציטעט. לעצטן יאר, ווען די שטאל־יוניאן האט פארהאנדלט וועגן באנייען דעם אגרימענט, האט די אינדוסטריע געארבעט בלויז אויף 72 פראצענט פון איר קאפאציטעט. פראדוקציע איז הויך און הויך זיינען אויך די פראפיטן. דעם ערשטן פערטל פון היינטיגן יאר זיינען די שטאל פראפיטן געוואקסן אויף איבער 62 פראצענט אין פארגלייך מיטן זעלביגן פעריאד פון פאריגן יאר. די שטאל־ארבעטער דערווארטן דעריבער צו געווינען הײ־יאר א גרעסערע לוין העכערונג ווי דעם פאריגן יאר, ווען זיי האבן געקראגן אן הוספה פון קוים פינף סענט א שעה און א צוגאב פון נאך פינף ביז זיבען סענט א שעה פאר וועלפער פארבעסערונגען.

אויפן סטרייק־פראנט אין איצטיגן מאמענט

ציפערן פון ארבעטס־אמט (לייבאר־ביורא אין וואשינגטאן) ווייזן, אז אין מערץ האבן מיר געהאט 452 סטרייקס אין פארגלייך מיט 420 אין מערץ פון 1954. היינטיגן יאר זיינען אויך די צאל סטרייקס, וואס זיינען אריבערגעטראגן געווארן פון מערץ אין אפריל גרעסער ווי פאריגן יאר.

די פארגרעסערטע צאל סטרייקס זיינען מעגלעך א רעזולטאט פון דריי פארשידענע סיבות: ערשטענס, זיינען פראפיטן פון די מייסטע פירמעס ריזיג געוואקסן. דער „וואל סטריט דזשורנאל" פון 10טן מאי, באריכטעט, אז די געמיינזאמע פראפיטן פון 26 אינדוסטריעס איז אין ערשטן פערטל פון היינטיגן יאר געווען 30 פראצענט העכער ווי אינם זעלביגן קווארטאל אין 1954. צווישן די 26 אינדוסטריעס זיינען דערמאנט די אייזנבאן־פירמעס, וועמענס פראפיטן עס זיינען 70 פראצענט העכער. אלגעמיינע פראפיטן, זאגט די גוט־אינפארמירטע צייטונג, זיינען הײ־יאר דערווייל די העכסטע אין די לעצטע פינף יאר. יוניאנס פילן זיך דעריבער בארעכטיגט צו פאדערן א חלק פון אט די פראפיטן אין דער פארם פון געהעכערטע שכירות.

צווייטנס, האט די פאראייניגונג אין דער ארבעטער באוועגונג געשטארקט די מיליטאנטישקייט פון יוניאנס, וועלכע קענען זיך שטארקער איינשטעלן פאר די רעכט פון זייערע מיטגלידער. און דריטענס, ענדיגען זיך גראד היינטיגן פרילינג די נאציאנאלע קאנטראקטן אין א באדייטענדיגע צאל אינדוסטריעס און די באנייאונג פון אט די קאנטראקטן גייט ניט צו אזוי לייכט און גלאטיק, ווי מען וואלט געקענט דערווארטן. עס איז א פאקט, אז די מייסטע סטרייקס זיינען ארויסגערופן געווארן דורך דער עקשנות פון די אונטערנעמער.

די דאזיגע עקשנות קען מען דערקענען אן די מיטלען מיט וועלכע מאנכע אונטערנעמער ווילן גובר זיין די סטרייקענדיגע יוניאנס. אינם סטרייק פון די טעלעפאן־ארבעטער, מיטגלידער פון דער סי־אי־א קאמוניקאציע ארבעטער יוניאן, וועלכער האט זיך אנגעהויבן דעם 14טען מערץ, האט די „סאוטערן בעל קאמפאני" אנגעשטעלט ניין טויזנט סטרייק־ברעכער, אימפארטירט פון אנדערע געגנטן, צווישן זיי א היפשע צאל יונגע סטודענטן און סטודענטקעס, מיט וועלכע זי וויל ברעכן דעם סטרייק. דעם צענטן מאי האט א סטרייק־ברעכער געשאסן און ערנסט פארוואונדעט א סטרייקענדיגן טעלעפאן־ארבעטער אין פענסאקאלא, פלארידע.

דער סטרייק איז ענדלעך געשליכטעט געווארן דעם 20סטן מאי דורך א קאמפראמיס איבער וועלכן די סטרייקער דארפן ערשט שטימען.

א צווייטער פארביטערטער סטרייק — פון 25 טויזנט באן־ארבעטער אין דער „לואיוויל ענד נעשוויל אייזנבאן קאמפאני" — איז נאך אכט וואכן אפגעשטעלט געווארן ווען בײדע צדדים האבן צוגעשטימט צו א פארשלאג פונם רעגירונגס פארמיטלונגס־אמט (מעדיאיישאן באארד) איבערצוגעבן די שטרייט־פונקטן צו אן ארביטרייטאר. די אייזנבאן־ארבעטער — מאשיניסטן, עלעקטרישענס, סיגנאליסטן, באילער־מייקערס, שמידן, ביורא־אנגעשטעלטע און אנדערע, וואס באדינען די אייזנבאנען — האבן פארסטרייקט אין מיטן מערץ נאכדעם ווי די אונטערנעמער האבן זיך אפגעזאגט דורכצופירן דעם באשלוס פון א רעגירונגס־באשטימטן „עמוירדזשענסי באארד", וועלכע האט נאך מיט 22 חדשים פריער, פאר דעם סטרייק, רעקאמענדירט געוויסע אויסבעסערונגען אין די וועלפער־בענעפיטן פאר די אייזנבאן־ארבעטער. דער ארביטרייטאר האט שפעטער ענטשידן, אז די ארבעטער זאלן קריגן זייערע וועלפער־בענעפיטן.

די יוניאן באריכטעט, אז אין פארלויף פונם סטרייק האט די אייזנבאן־קאמפאני געדונגען סטרייק־ברעכער, געהאלפן זיי באוואפענען און זיך באמיט צו פירן די אייזנבאנען, ריזיקירענדיג מיט מענשלעכע לעבנס, אבי צו ברעכן דעם סטרייק. א 33 יאריגער אייזנבאן־ארבעטער, טשארלס רייט, איז דערשאסן געווארן דורך פיר באוואפנטע סטרייק־ברעכער אין א שטעטעל וואס הייסט, איראניש גענוג, פלעזענט.

ארום 20 טויזנט טעקסטיל ארבעטער האבן פארסטרייקט, ווען 23 טעקסטיל־פירמעס אין ניו־ענגלאנד האבן פארלאנגט א שניט אינם ארבעטס־לוין אויף צען סענט א שעה.

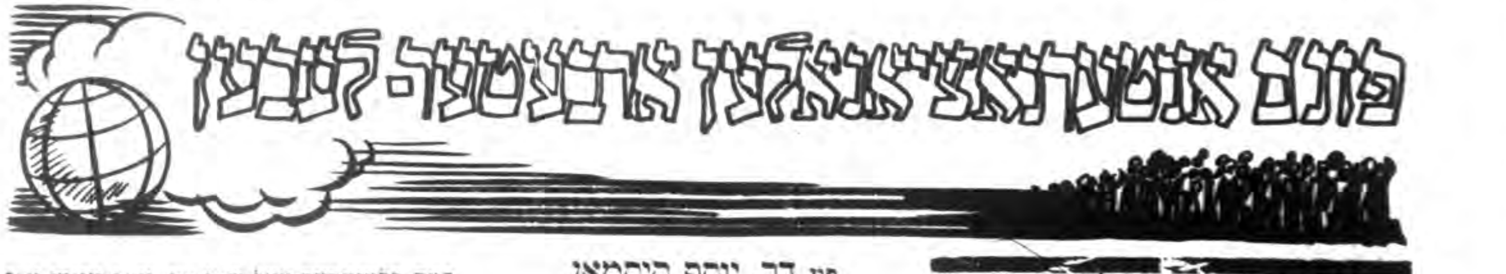

פון דר. יוסף קיסמאַן

די גאַנצע וועלט קוקט אַרויס מיט גרויס פאַראינטערעסירונג אויף די רעזולטאַטן פון די פּאַרלאַמענטס־וואַלן אין ענגלאַנד. פון ענגלישע ציי־טונגען און פּרעסע־באַריכטן, וואָס זיינען דערגאַנגען אַהער ביז צום מאָמענט, ווען עס ווערן געשריבן אָט די שורות, שאַפט זיך דער איינדרוק, אַז אין ענגלאַנד גופא איז די אויפרודערונג פון דער וואַל־קאַמפּאַניע ווייט נישט קיין גרויסע. אין דער פּרעסע שפּיגלט זיך אָפּ דאָס טיפּישע בילד פון עפנטלעכן לעבן אין ענגלאַנד: פּאָליטישע דעבאַטן, אין אַן אַטמאָספערע פון אויסערלעכער רו, מיט אַ היפּש ביסעל שאַרפזין, אַפּטמאָל מיט וויץ און סאַרקאַזם, אָבער מיט ווייניג סימנים פון צעהיצטע פּאָליטישע ליידנשאַפטן. אָט דאָס אויסער־לעכע בילד טאָר קיינעם נישט נאַרן: ס׳איז אַ גרויסער פאַרמעסט צווישן אַרבעט און קאַפּיטאַל, וועגן וועלכן עס דאַרפן אַרויס־טראָגן דעם משפט די העכער 30 מיליאָן ווילער אין טאָג פון 26טן מאַי.

די קאָנסערוואַטיוון שטיצן זיך אין זייער וואַל־קאַמפּאַניע אויפן „רעקאָרד פון דער־גרייכונגען" פון זייער רעגירונג. ביי אַן אויי־בען־אויפיגען קוק קאָן זיך דאַכטן, אַז זיי האָבן מיט וואָס זיך צו באַרימען: אין לאַנד הערשט פּראָספּעריטי, נישטאָ קיין צו גרויסע אַרבעטסלאָזיגקייט, „רעישאַנינג" פון אַרטיק־לען פון טעגלעכן געברויך איז אָפּגעשאַפט, מ׳קאָן היינט אין ענגלאַנד קריגן אַלץ וואָס דאָס האַרץ גלוסט און — וויפיל מ׳וויל. טאָ, וואָס קאָן דער בירגער, דער ווילער נאָך פאַ־דערן מער?

מיט האָפערדיגע טענער פון צופרידנהייט און אָפּטימיזם פאַר דער צוקונפט האָט דער פינאַנץ־מיניסטער פאָרגעלייגט דעם לעצטן מלוכה־בודזשעט, פאַרן פאַנאַנדערלאָזן דעם פּאַרלאַמענט. אין בודזשעט איז אפילו פאַר־געזען אַ קליינע רעדוקציע אין שטייערן (טעקסעס) — פאַר די פאַרמעגלעכע פאַלקס־שיכטן, מיט גרעסערע הכנסות...

עס שטייגן פרייזן, עס פאַלט דער לעבנס־סטאַנדאַרד

די טרייד יוניאָנס אין ענגלאַנד זעען אָבער די עקאָנאָמישע סיטואַציע ווייט נישט אין אַזאַ אָפּטימיסטישן ליכט.

אָט האָט זיך נאָר וואָס געענדיגט אַ פאַר־ביטערטער צייטונגס־סטרייק. עס גייען אָן לוין־באַוועגונגען ביי די אייזנבאַן־אַרבעטער, ביי די דאָק־אַרבעטער און כמעט אין אַלע צווייגן פון דער גרויס־אינדוסטריע. די סיבה פון די אַלע באַוועגונגען איז אַלץ די אייגענע: די לעבנס־קאָסטן ווערן אַלץ גרעסער, עס שטייגן די פרייזן, עס האַלט אין איין וואַקסן דער יקרות. ווען רעישאַ־נינג איז אָפּגעשאַפט, „סובסידיעס" ווערן נישט מער געגעבן, קיין ערנסטער רעגי־רונגס־קאָנטראָל איבער די באַדינגונגען אויפן מאַרק זיינען נישט מער פאַראַן, איז קיין אַנדערע אַנטוויקלונג גאָר נישט מעגלעך: עס פאַלט דער לעבנס־סטאַנדאַרד פון די אַר־בעטנדיגע מאַסן.

אין וואַל־מאַניפעסט פון דער לייבאָר פאַר־טיי ווערט אום׳ברחמנות׳דיגע אויפגעדעקט די צבועות׳דיגע קאַפּיטאַליסטישע קלאַסן־פּאָ־ליטיק פון דער טאָרי־רעגירונג. די קאָנסער־וואַטיוון האָבן געפירט די עקאָנאָמיע פון לאַנד נאָר אין די אינטערעסן פון קאַפּי־טאַליסטישן פּראָפיט און זיך קיין ברעקעל נישט פאַראינטערעסירט מיט די נייטן פון דער באַפעלקערונג.

אונטער דער קאָנסערוואַטיווער אַדמי־ניסטראַציע האָט די פאַרגרעסערונג פון דער נאַציאָנאַלער פּראָדוקציע באַטראָפן ווייניגער ווי אַ העלפט ווי אונטער דער רעגירונג פון דער לייבאָר פּאַרטיי. די געפערלעכסטע דער־שיינונג אָבער איז די פרייז־באַוועגונג אויפן היימישן מאַרק פון אימפּאָרטירטע שפּייז־פּראָדוקטן. אויפן אויסלענדישן מאַרק פאַ־לען די פרייזן, בשעת אויפן אינלענדישן מאַרק האַלטן די פרייזן פון די אייגענע פּראָדוקטן אין איין שטייגן. דאָס איז אַ בולט׳ער באַווייז פון דער שלעכטער באַלע־באַטישקייט מיט די פינאַנצן פון לאַנד. אינ־גאַנצן אין אָט דעם גייסט איז אויך דער בודזשעט, וועלכן די קאָנסערוואַטיווע רע־גירונג האָט איבערגעלאָזט בירושה: ס׳איז אַ „בודזשעט פאַרן רייכן מאַן", וואָס באַלאַס־טעט נאָך מער די הכנסות פונם אַרבעטס־מענטש.

ניטאָ מזל פאַר די רעגירונגס־חבר׳ה

דער פּראָגנאָז פאַר דער לייבאָר פּאַרטיי אין דער פּרעסע איז נישט קיין גוטער. „שטרענגע אָפּשטימונגען", ערב די וואַלן זאָגן פאַראויס אַ זיג פון דער קאָנסערוואַ־טיווער פּאַרטיי. פון דערפאַרונג ווייסן מיר שוין, אַז ביי אַזעלכע נביאות׳ן איז שטענדיג — „דער וואונש דער פאָטער פונם געדאַנק". אָבער מיר ווילן אסור נישט פּראַוון טרע־פן. אונזערע לייענער וועלן סיי ווי סיי וויסן דעם אָפיציעלן רעזולטאַט, נאָך איי־דער עס וועלן דערגיין צו זיי אָט די שורות.

אייך איין זאַך קענען זיך די קאָנסער־וואַטיוון זיכער נישט באַקלאָגן: זיי האָבן די גאַנצע צייט געהאַט ממש אַ טריפה׳נעם מזל. ביי די פּאַרלאַמענטס־וואַלן פון 1951 האָבן זיי געהאַט ווייניגער שטימען ווי די לייבאָר פּאַרטיי. אָבער „געזיגט" האָבן זיי. פּאַרט, ווייל לויט דעם אומיושר׳דיגן וואַל־געזעץ איז אויסגעקליבן געוואָרן אַ גרע־סערע צאָל קאָנסערוואַטיווע דעפּוטאַטן מיט דער קלענערער צאָל שטימען, וואָס זיינען אָפּ־געגעבן געוואָרן ביים שטים־קאַסטן.

בשעת זייער רעגירונגס־פּעריאָד האָט זיך פאַרשאַרפט אין די רייען פון לייבאָר דער אינערלעכער ברודער־קריג מיט דער בעוואַן־אָפּאָזיציע. דאָס איז ווידער געווען אַ מזל־דיגע געשעעניש פאַר די קאָנסערוואַטיוון.

איצט, ערב די וואַלן, איז זיי ממש אַראָפּ־געפאַלן פון הימל דאָס גרעסטע געווינס: די אָנטשפּאַנונג אין דער אינטערנאַציאָנאַלער וועלט־פּאָליטיק. דאָס אַלץ פאַרשרייבן די קאָנסערוואַטיוון אויף זייער חשבון און דאָס פאַרשטאַרקט זייערע וואַל־שאַנסן.

און דאָך — אָט די קאָנסערוואַטיווע וואַל־חשבונות זיינען פאַרט געמאַכט אָן דעם בעל הבית. דער „בעל הבית" אין אָט דעם פאַל איז דער ווילער, דער אַרבעטער־ווילער פון ענג־לאַנד, וואָס איז געגאַנגען דורך אַ שול פון לעבנס־דערפאַרונג און לאָזט זיך נישט אַראָפּפירן פון וועג.

אַן אַרבעטער־מאַי פון נייע האָפענונגען אין אייראָפּע

שוין לאַנג האָט די אַרבעטערשאַפט אין די פרייע לענדער פון אייראָפּע נישט גע־פייערט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער יום טוב מיט אַזוי פיל ענטוזיאַזם און ניי אויפגעלעבטע האָפענונגען ווי דעם איצטיגן יאָר. אין די אייראָפּעאישע לענדער פילט מען שטאַרקער דעם דופק פון אינטערנאַציאָנאַלער פּאָליטיק ווי ביי אונז אין לאַנד. דאָס איז גאַנץ נאַטירלעך. אייראָפּעער זיינען דאָך די ער־שטע אייפן פייער, אין פאַל פון אַ קאַטאַס־טראָפע. זיינען אייראָפּעער אויך די ערשטע צו דערפילן, ווען עס הייבט אָן בלאָזן אַ מילדער ווינטעל אין דער וועלט־פּאָליטיק. בפרט איצטער, ווען עס זיינען שוין פאַראַן גאַנץ קאָנקרעטע רעזולטאַטן פון אַ נייעם קורס. די אָנטשפּאַנונג אין דער וועלט־פּאָ־ליטיק מאַכט פריי דעם וועג פאַר אַלטע, נישט דערפילטע אַרבעטער־פאָדערונגען אויפן היי־מישן פראָנט, דעם וועג באַרג־אַרויף פאַר דער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט אין אַלע לענדער. פון אָט דעם גייסט פון ניי־אויפגע־וואַכטע האָפענונגען זיינען געווען דורכגע־דרונגען די מאַי־פייערונגען אין אייראָפּע.

אין עסטרייך

דער גרעסטער בעל שמחה ביים איצטיגן איבערבראָך איז די עסטרייכישע רעפּובליק, וועלכע ווערט באַפרייט פון דער מיליטערי־שער אָקופּאַציע. ערב דעם 1טן מאַי האָט די ווינער „אַרבעטער־צייטונג" געבראַכט אַ פלאַמענדיגן אַרטיקעל וועגן דער פאַר־שטייענדיגער צוויטער באַפרייאונג — נאָך דער ערשטער מיט 10 יאָר צוריק, ווען די נאַציישע אַרמייען זיינען אַרויסגעטרי־בען געוואָרן פון עסטרייך. אין דער אָרגאַן פונם געווערקשאַפט־בונד, „סאָלידאַריטעט", איז אַרויס מיט אַ ריף צום קאַמף פאַר אַ יושר׳דיגן אָנטייל אין דעם סאָציאַלן פּראָ־דוקט, העכערע לוינען פאַר דער געהעכער־טער נאַציאָנאַלער פּראָדוקציע.

די אַרבעטער־יוגנט אין ווין האָט אַראַנזשירט, אין אָוונט פון 30טן אַפּריל, אַ ריזיגן פאַקעל־צוג איבער די הויפּט־גאַסן פון שטאָט. צווישן די אויפשריפטן, וואָס זיינען געטראָגן געוואָרן אין צוג, זיי־נען אויך געווען וויציגע „גוד־באַי"־גריסן צו די אָקופּאַציע־טרופּן. איינע, וואָס איז געווענדעט געווען צו די סאָוועטישע טרופּן, איז געווען אין פערזן און האָט אויסגע־דריקט אַ לעצטע בקשה צו זיי: „גייט אייך געזונטערהייט און נעמט מיט אייערע פריינד, די עסטרייכישע קאָמוניסטן".

אין פראַנקרייך

די פרייע אַרבעטער באַוועגונג פון פראַנק־רייך האָט געפייערט דעם 1טן מאַי אין אַ זיגרייכער שטימונג, נאָך דער גרויסער מפּלה פון די קאָמוניסטן ביי די קאַנטאָנאַלע וואַ־לען. די קאָמוניסטן האָבן פאַרלוירן ביי די וואַלן העכער 300 טויזנט שטימען. דאָס איז אַ ריזיגער פאַרלוסט, אָבער די מפּלה איז אַ סך אַ גרעסערע ווי עס דריקט זיך אויס אין דער דאָזיגער ציפער — דערקלערט דער פּאַריזער „פּאָפּולער" — „ס׳איז אַ מייל־ן־שטיין אין דער אינערלעכער פּאָליטיק פון פראַנקרייך: קאָמוניזם געפינט זיך אויפן וועג באַרג־אַראָפּ און עס זיינען קיין שום שאַנסן מער נישט פאַראַן, אַז ער זאָל נאָך ווען עס איז פאַרכאַפּן די מאַכט ביי אונז... אין פראַנקרייך האָט באָלשעוויזם פאַרלוירן זיין לעצטע שלאַכט...".

אין דייטשלאַנד

אויך די אַרבעטער באַוועגונג פון דייטש־לאַנד האָט געפייערט דעם 1טן מאַי אין אַ זיגרייכער שטימונג. ביי די וואַלן צום „לאַנדטאַג" (פּראָווינץ־פּאַרלאַמענט) פון ניי־דער־זאַקסן האָט די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע פּאַרטיי געוואונען אַ גרויסן זיג: זי האָט געוואונען די מאַיאָריטעט קעגן אַלע דריי פּאַרטייען פון אַדענאַוער׳ס קאָאַליציע.

די אַרבעטער־פּרעסע האָט געבראַכט גרויי־סע אַרטיקלען צום 10־יאָריגן יובל פון זיג איבערן היטלעריזם. מיר געפינען אויך אַר־טיקלען, געשריבענע מיט ווייטאָג און צאָרן, וועגן די בעסטיאַלישע מעשים פון די נאַציס קעגן די אידן. „וועלט דער אַרבעט", דער אָפיציעלער אָרגאַן פון דייטשן „געווערק־שאַפט־בונד", ברענגט אַ באַשרייבונג פון דעם פאַרניכטונג־לאַגער בערגען־בעלזן, אין וועלכן אַרום 150 טויזנט אידן זיינען פאַרפייניגט געוואָרן צום טויט. דער אַרטי־קעל איז געדרוקט אונטערן קעפּל: „דאָס טאָרן מיר קיינמאָל נישט פאַרגעסן!"

דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער אָרגאַן „פּאָרוועדטס", ברענגט לכבוד דעם 1טן מאַי, אַ בלעטל פון דער העראָאישער גע־שיכטע פון דער אידישער אַרבעטער באַוועגונג — די געשיכטע פון דעם העלד און מאַרטירער פון בונד אין רוסלאַנד, הירש לעקערט, וועלכער האָט אויסגעפירט אַן אַטענטאַט אויפן צאַרישן גובערנאַטאָר פון ווילנע, אין יאָר 1902, און באַצאָלט מיטן לע־בן פאַר זיין העלדען־טאַט.

מפּא״י זיגט ביי הסתדרות וואַלן אין ישראל

די וואַלן צו דער פאַרוואַלטונג פון הסתדרות אין ישראל, וואָס זיינען פאַרגע־קומען דעם 8טן מאַי, האָבן אַרויסגערופן גרויס אויפמערקזאַמקייט אין דער וועלט.

מפּא״י האָט איינגעהאַלטן איר שטימען־פּראָפּאָרציע פון די פריערדיגע וואַלן, אין יאָר 1949, העכער 57 פּראָצענט. אָבער דער־מאָלט זיינען געווען בלויז 179 טויזנט וואַל־באַרעכטיגטע, ביי די איצטיגע וואַלן — 515 טויזנט.

אינטערעסאַנט איז דער שטימען־רעזול־טאַט פון די צוויי פּאַרטייען, אויף וועלכע עס האָט זיך געשפּאָלטן די מפּ״ם. אין מפּ״ם זיינען געווען פאַראייניגט צוויי עלע־מענטן, וואָס האָבן די גאַנצע צייט נישט געלעבט בשלום צווישן זיך: די פּאַרטיי השומר הצעיר, וואָס שטייט נאָענט צו די קאָ־מוניסטן, און די פּאַרטיי אחדות העבודה, וואָס פאַרנעמט מער־ווייניגער אַ פּאָזיציע פון צענטער. השומר הצעיר איז געגאַנגען אַלץ ווייטער לינקס צום קאָמוניזם, אחדות העבודה אַלץ ווייטער רעכטס צום צענטער, ביז זיי האָבן זיך געשפּאָלטן.

ביי די וואַלן אין יאָר 1949 האָט די פאַראייניגטע פּאַרטיי מפּ״ם געוואונען 34.4 פּראָצענט פון די שטימען. איצט האָבן די ביידע פּאַרטייען, השומר הצעיר און אחדות העבודה, באַקומען צוזאַמען בלויז 28 פּראָ־צענט פון די שטימען. און צווישן אָט די ביידע אַמאָליגע שותפים אין מפּ״ם איז די זיגערין — די „רעכטע" אחדות העבודה, וועלכע האָט בשעתו דורכגעפירט די שפּאַל־טונג; דער פאַרבליבענער צד אין מפּ״ם, השומר הצעיר, האָט באַקומען נישט מער ווי 12 פּראָצענט שטימען.

די הסתדרות איז נישט בלויז אַ טרייד יוניאָן. ווי ס׳איז באַוואוסט, זיינען אָנגע־שלאָסן אָן דער הסתדרות לאַנדווירטשאַפט־לעכע קיבוצים. זי האַלט אין אירע הענט אַ גרויסן חלק פון דער נאַציאָנאַלער פּראָדוק־ציע מיט ריזיגע אינדוסטריעלע אונטערנעמונ־גען, בוי־אונטערנעמונגען, פאַבריקן פון פאַרשיידענע אינדוסטריע־צווייגן, טראַנס־פּאָרט־וועזן און אַנדערע. הסתדרות האָט אין אירע הענט אויך אַ גרויסן חלק פון מסחר אין לאַנד. איר פּאַקטישע עקאָנאָמישע און פּאָליטישע מאַכט איז אַזאַ גרויסע, אַז זי ווערט מיט אַ געוויסן רעכט באַצייכנט ווי „אַ מלוכה אין דער מלוכה".

די צאָל וואַל־באַרעכטיגטע מיטגלידער אין הסתדרות באַטרעפט 515 טויזנט. דאָס איז אַ העלפט פון דער גאַנצער צאָל ווילער אין לאַנד און — אין ישראל האַלט מען איצט ערב אַלגעמיינע וואַלן צום פּאַרלאַמענט (כנסת), וואָס דאַרפן פאָרקומען אין מאָנאַט יולי.

ווען כמעט אַ העלפט פון דער ווילער־שאַפט אין לאַנד דאַרף ערב אַלגעמיינע פּאָליטישע וואַלן זיך אַרויסזאָגן ביים שטים־קאַסטן און וואַלן צו אַ קערפּער־שאַפט, וואָס פאַרנעמט די וויכטיגסטע עקאָ־נאָמישע פּאָזיציע אין לאַנד — דאַן איז זייער פאַרשטענדלעך דער גרויסער אינטערעס פון דער וועלט־עפנטלעכקייט פאַרן שטימען־רע־זולטאַט. די הסתדרות־וואַלן האָבן באַ־שטעטיגט, אַז מפּא״י, די סאָציאַליסטישע אַר־בעטער־פּאַרטיי, וואָס איז די אָנפירערין פון דער איצטיגער רעגירונגס־קאָאַליציע, איז פעסט פאַראַנקערט אין דער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט פון ישראל און פאַר אַ לינ־קער אָפּאָזיציע האָט זי זיך נישט וואָס צו שרעקן.

איטאַליע האָט אַ נייעם פּרעזידענט

אין לאַנג פאַרגאַנגענע צייטן, ווען איבער דייטשלאַנד האָט געוועלטיגט אַ קייסער, האָט מען צו זיין געהויבענעם טיטול נאָך צוגע־שטעלט פון גאָט׳ס גנאָד. מען האָט אים גע־רופן — נישט גלאַט אַזוי „קייזער פון דייטשלאַנד", נאָר אָפיציעל: „זיין מאַיעס־טעט, ׳פון גאָטעס גנאָדען׳ קייזער פון דייטש־לאַנד". דער נייער פּרעזידענט פון איטאַליע, סיניאָר דזשיאָוואַני גראָנקי, וואָלט זיך גע־דאַרפט רופן: „פון קאָמוניסטישער גנאָד, פּרעזידענט פון איטאַליע"...

צי דער רבונו של עולם האָט, אין אַמאָ־ליגע צייטן, זיך טאָקע באמת מטריח געווען און אויסגעקליבן אַ קייזער פאַר דייטשלאַנד, איז נאָך אַ גרויסער ספק. אָבער וועגן דער קאָמוניסטישער גנאָד צום נייעם פּרעזידענט פון איטאַליע, קאָנען קיין שום ספקות נישט זיין. דאָס האָבן זיי, די קאָמוניסטן, צו־זאַמען מיט זייערע פאַרבינדעטע סאָציאַליס־טען פון פּיעטראָ נעני׳ס חדר, אויסגעקליבן גראָנקי׳ן פאַרן פּרעזידענט פון איטאַליע.

ווען עס האָט זיך געענדיגט דער פּעריאָד פונם ביז איצטיגן פּרעזידענט איינאַודי, האָט מען זיך אַרומגעקוקט, אַז ס׳איז נישט אַזוי גרינג אויסצוקלייבן אַ נייעם פּרעזידענט. די איטאַליענישע קאָנסטיטוציע זעט פאָר, אַז דער פּרעזידענט ווערט געוויילט פון דעם פּאַרלאַמענט צוזאַמען מיט דעלעגאַטן פון די דיסטריקט־אַדמיניסטראַציעס. אין פּאַרלאַ־מענט הערשט, ווי באַוואוסט, אַ גרויסע צע־שפּליטערונג פון פּאַרטייען. אין די דיסט־ריקט־אַדמיניסטראַציעס איז די צעשפּליטע־רונג נאָך אַ גרעסערע. זיינען געמאַכט גע־וואָרן מערערע אָפּשטימונגען און מ׳האָט ניט געקענט דערגיין צו קיין טאָלק, ביז — די קאָמוניסטן, צוזאַמען מיט זייערע פריינט, די נעני־סאָציאַליסטן, האָבן געשאַפן די נויטיגע צאָל שטימען פאַר דזשיאָוואַני גראָנ־קי, אַ פירער פון לינקן פליגעל פון דער קאַטוילישער פּאַרטיי.

דער אַמט פון פּרעזידענט האָט, לויט דער איטאַליענישער קאָנסטיטוציע, קיין שום מאַכט נישט, נאָר אַ צערעמאָניעלן און רע־פּרעזענטאַטיוון ווערט. האָבן די קאָמוניס־טען דערגרייכט אַ גרויסן דערפאָלג פון פּרעסטיזש, בפרט אַז דער נייער פּרעזידענט האָט זיי תיכף אָפּגעדאַנקט און האָט אין זיין רעדע נאָך די וואַלן פאַרגעשלאָגן איין קליי־ניגקייט: אַז מען זאָל איינלאַדן תיכף ומיד די ביידע לינקע פּאַרטייען צו מיטאַרבעט אין דער רעגירונגס־קאָאַליציע...

דערביי האַלט עס אָבער נישט. די דעה איז פאַרט ביי אַנדערע און נישט ביים פּרע־זידענט. די סאָציאַליסטן האָבן באַשלאָסן צו פאַרבלייבן אין דער קאָאַליציע און אַזוי בלייבט ווייטער ביים רודער דער קאַבינעט בראש מיט פּרעמיער מיניסטער שעלבאַ.

דעם גרעסטן קרבן ברענגען די סאָציאַ־ליסטן. זיי וואָלטן שוין לאַנג אַרויס פון דער רעגירונג און זיך אָפּגעטריסלט פון באַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר דער אומפּאָפּולע־רער פּאָליטיק פון דער שעלבאַ רעגירונג. אָבער זיי קענען דאָס נישט טאָן, זיי מוזן היטן דאָס לאַנד פאַרן „גרעסערן איבעל". אַז עס זאָל נישט אַריינפאַלן צו די קאָמו־ניסטן, וואָס וואַרטן נאָר אויף אַזאַ מאָמענט.

אַ ניי־מאָדנער משפחה יום טוב

(מחשבות ביי פאַרזאַמלונג פון לאָקאַל 142 אויסצוטיילן ערשטע עלטער פענסיע טשעקס)

מאָנטאָג, דעם 16טען מאַי, האָט לאָקאַל 142 פון אונזער אינטערנעשאַנעל, אויסגעטיילט די ערשטע פענסיע טשעקס צו צען אַלטע מיטגלידער. דער לאָקאַל האָט פאַררופן אַ ספּעציעלע פאַרזאַמלונג פון מיטגלידער און איינגעלאַדן געסט ביצואוואוינען די שמחה.

באַלד עס זיינען שוין פאַרביי ניין יאָר זינט די ערשטע יוניאָן פון אונזער אינטערנעשאַנעל, דער דזשאָינט באָארד פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן אין ניו יאָרק, האָט אָנגעהויבן צאָלן זיינע מיטגלידער עלטער־פענסיע אויפן חשבון פון דער אינדוסטריע, איז דער פאַקט, אַז עלטערע אַרבעטער ווערן באַזאָרגט מיט אַ פענסיע ווען זיי קענען מער ניט אַרבעטן, נאָך אַלץ אַ קוואַל פון פרייד און באַגייסטערונג און יעדעס מאָל וואָס אַ נייער לאָקאַל הייבט אָן צאָלן עלטער פענסיע פילן זיך אונזערע מענשן יום־טוב'דיג. ספּעציעל איז עס אַ פרייד ווען אַ יונגער לאָקאַל, איינער פון די אַזוי־גערופענע „ען. אַר. עי. בעיביס" הייבט אָן צאָלן פענסיע צו די פּיאָנערן וואָס האָבן אויפגעבויט די יוניאָן ווען דער עקאָנאָמישער קריזיס אין לאַנד האָט דערגרייכט זיין טיפּסטע סטאַדיע. עס איז אַ באַזונדערע פרייד, ווייל גאָר פילע האָבן דעמאָלט געצווייפעלט אויב אָט די יוניאָנס וועלן האָבן אריכת ימים... איצט, ווען זיי האָבן שוין באַלד דערלעבט אַ פערטל יאָר הונדערט און זיינען שטאַרק גענוג צו געווינען פאַר זייערע מיטגלידער אַ פענסיע אויף די עלטערע יאָרן, און צוגאָב צו מענשלעכע אַרבעטס באַדינגונגען, רופט עס אַרויס אַ באַזונדער שמחה.

לאָקאַל 142, וואָס האָט איצט אויסגעצאָלט די ערשטע צען עלטער־פענסיע טשעקס, איז איינער פון אָט די לאָקאַל יוניאָנס אונזערע. עס איז איינער פון די קלענערע לאָקאַלס אין אונזער אינטערנעשאַנעל און באַשטייט פון עטלעכע באַזונדערע פאַכן וואָס מאַכן ניט קיין גאַנצע בגדים, נאָר אַ סאָרט באַפּוצונגען אָדער צוגאָבען צו קליידער, ווי קינסטלעכע בלומען, האַלז־טיכער, אַקסעל קישעלעך (שאָלדער פּעדס) און ענלעכע אַרטיקלען. די צען מיטגלידער וואָס האָבן זיך איצט צוריקגעצויגן פון דער אַרבעט זיינען אַלע פּיאָנערן וואָס האָבן זיך אָנגעשלאָסן אַז דער יוניאָן אין די דריי מאָנאַטן פון סעפּטעמבער ביז נאָוועמבער 1933, ווען דער לאָקאַל איז געבוירן געוואָרן. מיט דער אויסנאַם פון איינע, וואָס איז געווען אַרויס פון טרייד אַ קורצע שטיקל צייט, זיינען זיי אַלע געווען מיטגלידער פון דער יוניאָן די אַלע צוויי־און־צוואַנציג יאָר. זיי זיינען אַלע שוין באַדייטנד עלטער ווי די 65 יאָר וואָס איינער מוז אַלט זיין צו רעטייערן. אַ העלפט פון זיי האָבן שוין אַריבערגעשפּאַנט זייער זיבעציגסטן געבוירן טאָג. ווען זיי זיינען געוואָרן מיטגלידער אין דער יוניאָן, האָבן זיי זיכער ניט געחלומ'ט פון די אַלע יוניאָן־בענעפיטן און עלטער־פענסיע. אַלץ וואָס זיי האָבן געוואָלט איז אַ גרעסערע שטיקל ברויט און אַ ביסל מער זיכערקייט ביי דער אַרבעט. איצט, ווען זיי זיצן דאָ אויפן פּלאַטפאָרם און ווערן באַגריסט פון זייער יוניאָן־פירער, ברודער דזשאָזעף טואוהים, און פון פאַרשטייער פון זייערע געוועזענע שאַפּ בעלי בתים, וועלכע צאָלן עס צום עלטער־פענסיע־פאָנד, פון וועלכן זיי וועלן באַלד קריגן דעם ערשטן מאָנאַטלעכן טשעק פון פופציג דאָלאַר, מיט דער זיכערקייט, אַז אַזעלכע טשעקס וועלן זיי באַקומען יעדן חודש, אַזוי לאַנג ווי זיי וועלן לעבן, זיינען זייערע פּנים'ער באַשטראַלט מיט אַן אינערלעכע פרייד וואָס שפּיגלט זיך אויך אָפּ אין די אויגן פון זייערע חבר'טעס אונטן אין זאַל.

שטייט זייער יוניאָן־מענעדזשער, דזשאָזעף טואוהים, אויף דער בימה און דערמאָנט זיי אַ ביסל אַן די באַדינגונגען אונטער וועלכע זיי האָבן געאַרבעט איידער די יוניאָן איז צום לעבן געקומען. ער דערציילט זיי וועגן די פאַרבעסערונגען, וואָס די טרייד יוניאָנס האָבן געבראַכט אין לעבן פון די אַרבעטער מאַסן איבעראַל און פון די אַרבעטער אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע ספּעציעל. ער גיט קרעדיט איינציגע פון די אַרבעטסגעבער, וועלכע זיינען דאָ אַנוועזנד, פאַר זייער מענשלעכע האַלטונג. עס רעדט אויך דער ערשטער וויס־פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנעל, לואידזשי אַנטאָניני, און אַ פאַרשטייער פון דער אַסאָסיאיישאַן. מען הייבט אָן אויסטיילן די טשעקס.

פּלוצלונג באַמערקט אונזער פאָטאָגראַפער, העררי רובינשטיין, אַ מערקווירדיגע ענלעכקייט אין די געזיכטער פון איינע פון די „רעטייערטע". ראָוז נאַגעל, מיט אַ יונגערע פרוי און אַ מיידעל צווישן די פאַרזאַמלטע. אויף זיין אָנפרעגן געפינען מיר אויס, אַז די יונגערע פרוי און די מיידעל זיינען די טאָכטער און אייניקל פון דער פענסיאָנערקע און זיי זיינען געקומען זיך פרייען מיט דער באָבעס שמחה ווען זי פאַרלאָזט דעם שאַפּ אויסצולעבן איר עלטער אין רו און אין פרידן, באַזאָרגט מיט דאָס נייטיגסטע דורך אַ רעגירונגס־פענסיע און די עלטער־פענסיע פון איר יוניאָן.

אין מיין מוח האָט אויפגעטויכט אַ בילד פון אַן אַנדער סאָרט משפחה יום־טוב וואָס מיר פלעגן גאַנץ אָפט בייוואוינען מיט אַ דרייסיג־פערציג יאָר צוריק, אין וועלכע דריי דורות פלעגן זיך משמח זיין. דאָס איז געווען אַ קורצע צייט נאָכדעם ווי ניו יאָרק סטייט האָט געהעכערט די עלטער ווען אַ קינד מעג פאַרלאָזן די שולע און אַרבעטן אין אַ פאַבריק פון פערצן יאָר צו זעכצן יאָר. פאַר די אָרעמע אַרבעטער פאַמיליעס איז עס דעמאָלט געווען אַן אמת'ע טראַגעדיע. די פּאָר פעניס וואָס די שווערע פּראַצע פון אַ פערצן יעריג קינד פלעגט אַריינברענגען, האָט אָפט געהאָלפן שטילן דעם הונגער פון דער משפחה אָדער מעגלעך מאַכן צו קויפן אַ פּאָר שיך אָדער אַ בגד צו פאַרדעקן די נאַקעטקייט. איבער דעם איז דער טאָג ווען אַ קינד האָט דערצויגן דעם זעכצנטן געבוירן טאָג און האָט אַרויסגעקראָגן די אַרבעטס־דערלויבעניש, אָפט געווען אַ פאַמיליע יום־טוב. מיר פלעגן דעמאָלט אָפט זען ווי אַ באָבע און אַ מאַמע פירן אַ זעכצן יעריג קינד דעם ערשטן מאָל אין שאַפּ אַריין און פראַווען אַ יום־טוב וואָס אין דער משפחה קומט צו נאָך אַ פאַרדינער...

דאָ, ביי דער פאַרזאַמלונג פון לאָקאַל 142, האָט זיך געשאַפן אַ ניי־מאָדנער משפחה יום־טוב. עס איז איגענטלעך דער זעלביגער יום־טוב, נאָר אויף דער צווייטער זייט. אַנשטאָט די באָבע און די מאַמע זאָלן פירן דעם יונגען אייניקל אין שאַפּ אַריין און זיך פרייען וואָס עס קען שוין גיין אין שאַפּ פון פּראַצע, פירט דאָס אייניקל און איר מאַמע דער אַלטער באָבען צום יום טוב פון איר באַפרייאונג און זיי פרייען זיך וואָס זי ווערט פּטור פון דעם יאָך פון פּראַצע אויף די עלטערע יאָרן.

יאָ, עס איז אַ ניי־מאָדנער משפחה יום־טוב. אַ יום־טוב פון באַפרייאונג אַנשטאָט קינדער־שקלאַפעריי. דאָס איז דער יום־טוב פון דער טרייד־יוניאָן באַוועגונג. אַ הייליגער אַרבעטער יום־טוב.

אינטערנעשאַנעל טרייד יוניאָן אינסטיטוט גראַדואירט פינפטע גרופע שילער

דעם 26סטן מאַי, איז ביי אַ פייערלעכע צערעמאָניע, אין דער ווילקי מעמאָריעל געביידע, 20 וועסט 40סטע סטריט, אויסגעטיילט געוואָרן דיפּלאָמעס צו 24 סטודענטן פון דער פינפטער גרופע, וואָס האָט גראַדואירט פון דעם אינטערנעשאַנעל טרייד יוניאָן טרעינינג אינסטיטוט. דער דאָזיגער אינסטיטוט, וואָס האָט אָנגעהויבן פונקציאָנירן דעם ערשטן מאַי, 1950, האָט די אויפגאַבע אויסצובילדן יונגע מענער און פרויען פאַר אָרגאַניזיר און פאַרוואַלטונגס־פונקציעס אין די יוניאָנס פון אונזער גרויסער אינדוסטריע.

אַ זעקסטע גרופע שילער וועט אָנהייבן דעם נייעם שול־טערמין דעם 13טן יוני.

שעפּער זאַמלען איבער 145 טויזנט דאָלאַר פאַרן אַנטי־פּאָליאָ פאָנד

די אינטערנעשאַנעל מיטגלידער אין ניו יאָרק און איבערן לאַנד, האָבן הייאָר בייגעשטייערט דורך זאַמלונגען אין די פרויען־קליידער שעפּער די סומע פון 145 טויזנט און 843 דאָלאַר מיט 92 סענט פאַרן אינפאַנטייל פּאַראַליזיס־פאָנד. הגם די לאַגע אין דער אינדוסטריע איז הייאָר געווען גאָר ניט פויגעלדיג האָבן אונזערע מיטגלידער אַרויסגעוויזן די געהעריגע פאַרשטענדעניש פאַר אָט דעם נוצלעכן פאָנד און האָבן זיך ברייטהאַרציג אָפּגערופן אויף די פרייוויליגע זאַמלונגען אין די שעפּער.

דער קלאָוק דזשאָינט באָארד אין ניו יאָרק און דער איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט געזאַמלט איבער צוועלף טויזנט דאָלאַר יעדער. די גרעסטע סומע פאַר אַן איינצעלנעם לאָקאַל האָט געזאַמלט דער איטאַליענישער דרעסמאַכער יוניאָן, לאָקאַל 89, וועלכער האָט אין „מאַרטש אָוו דאָלאַרס"־קאַמפּיין געזאַמלט איבער אַכצן טויזנט דאָלאַר. די קלענסטע סומע — פיר דאָלאַר — האָט געזאַמלט לאָקאַל 275, אין ווינטשעסטער, אילאַנאָי.

גובר זיין די אומ'יושר'דיגע קאָנקורענץ פון די פאַבריקן און שעפּער אין די דרום־שטאַטן דורך אָרגאַניזירן די אַרבעטער ווערט אין דער נאָענטער צוקונפט זיין איינע פון די קאָנקרעטע און ווירקזאַמסטע אויפגאַבן פון אונזער אינטערנעשאַנעל פונקט ווי פונם פאַראייניגטן טרייד יוניאָן פאַרבאַנד, וואָס האַלט איצט ביים געבוירן ווערן. אין אָט די שטאַטן, וואָס ווערן מיט רעכט אָנגערופן דער „בעק־יאַרד" פון די אַמעריקאַנער אינדוסטריעס, איז בלויז 15 פּראָצענט פון דער אַרבעטערשאַפט אָרגאַניזירט. איבער אַ העלפט פון די פאַבריקס־אַרבעטער פאַרדינען ווייניגער פון אַ דאָלאַר מיט 25 סענט אַ שעה און דער דורכשניט־לוין פון אַרבעטער איז דער נידעריגסטער אין גאַנץ אַמעריקע. פאַר די אַרבעטער אין אונזער אינדוסטריע זיינען די דרום־שטאַטן דער אָנגעווייטאָגסטער „אַוט אָוו טאַון"־פּראָבלעם.

די ניט־יוניאָניזירטע אינדוסטריעס האָבן באַוויזן ביז איצט זיך צו פאַרפאַנצערן מיט אַ ריי סטייט־געזעצן, וואָס באַשיצן די אומבאַגרענעצטקייט פון זייער עקספּלואַטאַציע פון אַרבעטער. פון די 18 סטייטס, וואָס האָבן „רייט טו וואָרק" געזעצן צו באַגרענעצן די טעטיגקייט פון יוניאָנס, זיינען 12 אינם דרום'דיגן טייל פון לאַנד. טאָמער זיינען אָט די געזעצן געווען אַ צו קליינע אַנשיקעניש, האָט זיך איצט אָנגעהויבן אַ באַוועגונג אָנצונעמען די אַזוי גערופענע „סאָליסיטאָר־געזעצן" אין די שטעטלעך. דאָס זיינען געזעצן צו צווינגען יוניאָנס אַרויסצונעמען ספּעציעלע דערלויבענישן צו קענען ווערבירן מיטגלידער. איינע פון די שטעטלעך האָט אָנגענומען אַזאַ געזעץ נאָכדעם ווי אונזער יוניאָן האָט דאָרט אָנגעהויבן אַ קאַמפּיין צו אָרגאַניזירן עטלעכע קליידער־שעפּער.

אין באַקסלי, דזשאָרדזשיאַ, האָט די שטאָט־פאַרוואַלטונג אָנגענומען אַ געזעץ, ספּעציעל געגען אונזערע אינטערנעשאַנעל־אָרגאַניזערס, וואָס שרייבט פאָר, אַז אַ יוניאָן־אָרגאַניזער דאַרף אַרויסנעמען אַ ספּעציעלע דערלויבעניש פאַר וועלכער ער דאַרף באַצאָלן צוויי טויזנט דאָלאַר אַ יאָר. פאַר יעדן ווערבירטן מיטגליד דאַרף באַצאָלט ווערן הונדערט דאָלאַר.

אין קאַראָלטאָן, דזשאָרדזשיאַ איז אָנגענומען געוואָרן אַ געזעץ, אַז אַ יוניאָן־אָרגאַניזער דאַרף באַצאָלן טויזנט דאָלאַר פאַר אַ לייסענס און הונדערט דאָלאַר אַ טאָג פאַר דער פּריווילעגיע צו ווערבירן יוניאָן־מיטגלידער. דער־אָ געזעץ איז אָנגענומען געוואָרן נאָכדעם ווי די סי־איי־אָ עלעקטרישע אַרבעטער יוניאָן האָט אָנגעהויבן אַ דרייוו צו אָרגאַניזירן די אַרבעטער אין דער אָרטיגער „סאַוט ווייר קאָמפּאַני".

אַן ענלעכער געזעץ איז אָנגענומען געוואָרן, לעצטנס, אין האָהענוואַלד, טענעסי. די שטראָפן פאַר עובר זיין אויף די דאָזיגע געזעצן זיינען פאַרשידן. אין קאַראָלטאָן איז די שטראָף 60 טעג שווערע אַרבעט. אין באַקסלי — 30 טעג געפענגעניש. אַ חוץ שטרענגע אַנטי־יוניאָן געזעצן ווערן אין אַ סך שטעט געשאַפן די אַזוי־גערופענע „סיטיזענס־קאָמיטעס", וואָס זיינען בלויז אַ נייע אויפלאַגע פון די אַלטע „ווידזשילאַנטי־גענגס".

כּדי גובר צו זיין די אַלע מניעות און שוועריגקייטן, ווערן די אָרגאַניזיר־דרייווס געפירט פאַראייניגט. אַזוי, למשל, פירן דריי סי־איי־אָ יוניאָנס, טעקסטיל, פּאַפּיר און האָלץ־אַרבעטער, אַ פאַראייניגטן קאַמפּיין צו אָרגאַניזירן די אַרבעטער אין זייערע רעספּעקטיווע אינדוסטריעס.

אונזער אינטערנעשאַנעל באַמיט זיך צו קריגן, די קאָאָפּעראַציע און מיטהילף פון די אַ. פ. אָוו ל. און סי־איי־אָ יוניאָנס אין יעדן אָרגאַניזיר־דרייוו אין דער סאַוט. די פאַראייניגונג פון די אָרטיגע „טשעמבער אָוו קאָמערס", רעאַקציאָנערע שטאָט־פאַרוואַלטערס, יוניאָן־פיינדלעכע פּרעסע און ספּעציעל אָרגאַניזירטע „סיטיזענס קאָמיטעס" מוז אַנטקעגנגעשטעלט ווערן דער פאַראייניגטער פראָנט פון די אָרגאַניזירטע אַרבעטער.

קלאָוק יוניאָן נעמט אָן כּללים פאַר סעטלמענטס אין סעקשאַן שעפּער

ביי אַ סטעף־מיטינג פון דעפּאַרטמענט־מענעדזשערס, ביזנעס־אַגענטן און אַנדערע באַאַמטע פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן אין ניו יאָרק, פאַריגן חודש, האָט איזידאָר נאַגלער, גענעראַל־מענעדזשער, אָנגעצייכנט אַ ריי וויכטיגע כּללים פאַר דער דורכפירונג פונם קאָלעקטיוון אַגרימענט און שטרענגערן יוניאָן־קאָנטראָל אין דער אינדוסטריע. די יוניאָן רופט אַזעלכע סטעף־מיטינגען ביים אָנהייב פון יעדן סעזאָן. אָבער מחמת דער אומגינסטיגער צייט אין דער אינדוסטריע האָבן די אָנגעצייכנטע כּללים אַ באַזונדערע וויכטיגקייט.

דער הויפּט־פאַרוואַלטער פון דער קלאָוק־יוניאָן האָט זיך באַזונדערס אָפּגעשטעלט אויף דער נויטיגקייט צו פאַראיינהייטלעכן די פּרייז־סעטלמענטס אין שעפּער, וואָס אַרבעטן אויפן סעקשאַן־סיסטעם. ער האָט דערביי פאָרמולירט אַכט כּללים אויף דורכגעפירט צו ווערן, ווי פאָלגט:

1) בעלי בתים אַסאָסיאיישאַנס זיינען מחויב זיך צו ווענדן דירעקט צו דעם דזשאָינט באָארד דעפּאַרטמענט, וואָס קאָנטראָלירט דעם שאַפּ, וועגן פּרייז־סעטלמענטס;

2) דער באַטרעפנדער דעפּאַרטמענט דאַרף דאַן לאָזן וויסן דעם סעקשאַן־דעפּאַרטמענט וועגן אָט דער ווענדונג;

3) דער ביזנעס־אַגענט וואָס קאָנטראָלירט די פירמע און אירע קאָנטראַקטאָרס איז מחויב אָנוועזנד צו זיין ביי די פּרייז־סעטלמענטס;

4) יעדער באַמיאונג מוז געמאַכט ווערן צו סעטלען פּרייזן אויף אַן איינהייטלעכן באַזיס לויט דער קוואַליטעט פונם גאַרמענט;

5) דער ביזנעס־אַגענט וואָס קאָנטראָלירט דעם שאַפּ ווי אויך דער שאַפּ גופא זאָל קריגן אַ קאָפּיע פון די פּרייז־סעטלמענטס;

6) פון צייט צו צייט דאַרף דער ביזנעס־אַגענט קריגן אַ קאָפּיע פון דעם „פּעי־ראָל" כּדי פעסטצושטעלן די פאַרדינסטן פון די בעל מלאכות אינם שאַפּ. די אינפאָרמאַציע זאָל דאַן איבערגעגעבן ווערן צו דעם דעפּאַרטמענט וואָס קאָנטראָלירט דעם שאַפּ. די „פּעי־ראָל" וועגן די פאַרדינסטן און די צאָל אַרבעטס־שעה'ן זאָל דעקן אַ פּעריאָדע פון עטלעכע וואָכן אין מיטן סעזאָן, כּדי צו קענען אויסגעפינען צי די אַרבעטער קריגן די גאַראַנטירטע מינימום־שכירות און די דורכשניט־פאַרדינסטן, אין הסכם מיטן אַגרימענט;

7) דער ביזנעס־אַגענט איז מחויב אַכטונג צו טאָן, אַז יעדער סעקשאַן־אַרבעטער זאָל קריגן באַצאָלט דעם פּרייז וואָס איז געסעטעלט געוואָרן פאַר דעם באַטרעפנדן טייל פון גאַרמענט. דאָרט וואו די אַרבעט פאַר אַ געוויסן טייל פון גאַרמענט איז צעטיילט אָדער קאָמבינירט, דאַרף מען אַכטונג טאָן, אַז דער פּרייז פאַר אָט דעם טייל זאָל געצאָלט ווערן לויט דעם סעטלמענט;

8) דער אומבייט פון טעילאָר־סיסטעם צו סעקשאַן־סיסטעם טאָר ניט געמאַכט ווערן אָן דער הסכמה פון גענעראַל־מענעדזשערס אָפיס. אין אַזעלכע פאַלן וועט די צענטראַל־ליטונג זיך באַראַטן מיט די באַטרעפנדע פאַך־אָפּטיילונגען.

קלאָוקמאַכער קריגן צוויי און אַ פערטל מיליאָן דאָלאַר אין וואַקאַציע־טשעקס

וויס־פּרעזידענט איזידאָר נאַגלער, גענעראַל־מענעדזשער פונם קלאָוק דזשאָינט באָארד אין ניו יאָרק, מאַכט באַקאַנט, אַז אַרום צוויי און אַ פערטל מיליאָן דאָלאַר וועלן הייאָר אויסגעצאָלט ווערן אין וואַקאַציע־בענעפיטן צו אַרום 40 טויזנט קלאָוקמאַכער אין דעם מעטראָפּאָליטען פון ניו־יאָרק, מייסטע קלאָוקמאַכער, אָפּערייטאָרס,

פרעסערס, קאַטערס און פינישערס קריגען אויסגעצאָלט צו 60 דאָלאַר.

אין מאַנהעטען זיינען די וואַקאַציע־טשעקס אויסגעצאָלט געוואָרען צו באַרעכטיגטע מיטגלידער דעם 24סטען, 25סטען און 26סטען מאַי, אין מאַנהעטען סענטער. יעדער מיטגליד איז ספּעציעל אינפאָרמירט געוואָרען גענוי די צייט ווען ער זאָל קומען פאַר זיין טשעק.

אין ברוקלין וועלען די טשעקס אויסגעצאָלט ווערען דעם ערשטען יוני אין די אָרטיגע אָפיסעס פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן. אין וויליאַמסבורג — 815 בראָדוויי; אין בראַנזוויל — 1592 פּיטקין עוועניו; אין בענסאָנהוירסט — 1377 צוויי און פערציגסטע סטריט.

מאָרעי מ. קאַלקער, אַדמיניסטראַטיווער סעקרעטאַר פונם העלטה ענד וואַקיישאָן־פאָנד, מאַכט אויפמערקזאַם, אַז מיטגלידער קענען פאַרמיידען אומנייטיגע שוועריגקייטען דורך קומען אין דער באַשטימטער צייט, מיטברענגענדיג מיט זיך די יוניאָן־ביכלעך און די אַפּאָינטמענט־קאַרדס און אָפּנעמען די טשעקס. וואַקאַציע־בענעפיטס וועט אויסגעצאָלט ווערען נאָר צו די מיטגלידער־פערזענלעך.

אויפלעבונג אין ניט־גודס טרייד באַריכטעט פון לאָקאַל 155

א באַדייטענדיגע אויפלעבונג אין ניט־גודס טרייד טראָץ דער אַלגעמיינער, אומגינסטיגער לאַגע אין דער פרויען־קליידער אינדוסטריע, איז פאַריגען חודש באַריכטעט געוואָרען ביים מיטינג פון לאָקאַל 155, אין ניו יאָרק. וויים־פּרעזידענט, לואיס נעלסאָן, מענעדזשער פון לאָקאַל, האָט אָנגעוויזען, אַז אין די לעצטע דריי חדשים פון 1954 זיינען פּראָדוצירט געוואָרען מער ניט־גודס באַקליידונג־אַרטיקלען ווי אין די לעצטע 3 חדשים פון 1953. דער געהעכערטער פּראָדוקציע־טעמפּאָ איז אויך אַריבערגעטראָגען געוואָרען אין די ערשטע דריי חדשים פון יאָר 1955.

די אויפלעבונג אין דער אינדוסטריע איז אַ רעזולטאַט פון צוויי פאַקטאָרען — א גרעסערער נאָכפראַגע אויף ניט־גודס אויסאַרבעטונגען און נייע סטיילס. עס ווערען איצט פּראָדוצירט פאַרשיידענע סאָרטען סוועטערס און געשטריקטע קאָסטיומען. באַזונדערס זיינען אַריין אין דער מאָדע סוועטערס וועלכע זיינען געוואָרען גאַנגבאַרע באַקליידונג־אַרטיקלען און פּאַסען זיך גוט אַריין אין די געענדערטע באַקלייד־געוואוינהייטען פון פרויען. „קעזשועלס" און ספּאָרטוועיר ווערען היינטיגע צייטען אַ סך מער געקויפט ווי מיט יאָרען צוריק. די פאַרבעסערטע לאַגע אין דער אינדוסטריע שפּיגעלט זיך אויך אָפּ אין די הכנסות פון דער יוניאָנס וועלפעיר־פאָנדען. אין די ערשטע פיר חדשים פון היי־יאָר זיינען די צאָלונגען צום העלטה ענד וועלפעיר־פאָנד געווען גרעסער ווי אין דער זעלביגער פּעריאָדע אין 1953. בעלי בתים אין דער ניט־גודס אינ־דוסטריע צאָלען 4 און א האַלבען פּראָצענט פון דעם „פּעי־ראָל" צום וועלפעיר־פאָנד.

* * *

איבער 90 מיטגלידער האָבען היי־יאָר אויסגעמאַכט אַפּליקאַציעס צום פּענסיע־פאָנד. דאָס איז די גרעסטע צאָל עלטערע מיטגלידער, וועלכע האָבען זיך געווענדעט פאַר רעטייערמענט זייט דער פּענסיע־פאָנד איז עטאַבלירט געוואָרען. דער פאָנד צאָלט 50 דאָלאַר א חודש צו באַרעכטיגטע פּענסיאָנערען א חוץ די פעדעראַלע עלטער־פּענסיע.

לאָקאַל 23 וועט אויסצאָלען „וואַקאַציע"־טשעקס דעם 8טען יוני

לאָקאַל 23, סקירטס און ספּאָרטוועיר אַרבעטער, וועט אויסצאָלען די יערלעכע וואַקאַציע־טשעקס דעם 8טען יוני, דערקלערט לואיס ריעס, מענעדזשער פון לאָקאַל. די טשעקס וועלען אויסגעצאָלט ווערען אין דעם מאַנהעטען סענטער, 34סטע סטריט און 8טע עוועניו, א גאַנצען טאָג, פון 9 אַ זייגער אינדערפרי ביז 5 פאַרנאַכט. שפּעטער וועלען ספּעציעל אינפאָרמירט ווערען ווען עס איז זייער ריי, כדי די אַרבעטער זאָלען ניט דאַרפען פאַרלירען צופיל צייט ביים אָפּנעמען זייערע וואַקאַציע בענעפיטס.

דער מענעדזשער פון לאָקאַל 23 מאַכט אויך באַקאַנט, אַז דער יערלעכער אַרויספאָר אין יוניטי־הויז וועט היי־יאָר פאָרקומען אינם וויק־ענד פון 24סטען יוני. אינם אַרויספאָר, צו וועלכען עס ווערען אויך איינגעלאַדען געסט, באַטייליגען זיך שאַפּ־טשערלייט און טשערלידיס, פאַר וועלכע דער יום־טוב איז אַן אויסדרוק פון אָנערקענונג מצד דער יוניאָן פאַר זייער אַרבעט לטובת דער אָרגאַניזאַציע.

קלאָוק אַוט אָוו טאַון דעפּ. אָרגאַניזירט 15 יאָר אַלטען ניט־יוניאָן שאַפּ

דער קלאָוק אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט אָרגאַניזירט, נאָך א לאַנגען קאַמפּיין, די „מעי מאַניפעקטשורינג קאָמפּאַני", אין ניו־העיווען, קאָנעטיקאָט, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט גדליה רובין, מענעדזשער פון דעם דעפּאַרטמענט. די קלאָוק־פירמע האָט, צוויי טעג פאַר א נ. ל. ר. ב. אָפּשטימונג, אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן.

די ערשטע באַמיאונגען צו יוניאַניזירען די פירמע האָבען זיך אָנגעהויבען נאָך אין 1940. אָנהויב היינטיגען אַפּריל האָט דער נעשאַנעל לייבאָר רעלײשאַנס באָארד דורכגעפירט אַן אָפּשטימונג צווישען די אַרבעטער צי זיי ווילען געהערען צו דער יוניאָן. וועלכע די אינטערנעשאַנעל האָט פאַרלוירען. 31 שטימען זיינען אָפּגעגעבען געוואָרען פאַר דער יוניאָן און 33 שטימען געגען. די דאָזיגע אָפּשטימונג, האָט זיך שפּעטער אַרויסגעוויזען, האָט ניט אָפּגעשפּיגעלט דעם אמת'ן פּראָ־יוניאָן סענטימענט פון די אַרבעטער. דער בעל הבית האָט אײַנגעהאַלט די 24 שעה ערב די אָפּשטימונג געמאַכט א סעריע אַנטי־יוניאָן ריידעס אינם שאַפּ, וואָס דאָס איז געגען דעם געזעץ. דער נ. ל. ר. ב. האָט דעריבער באַשלאָסען א נייע אָפּשטימונג. אָבער דער בעל הבית האָט אָנשטאָט וואַרטען אויף די רעזולטאַטען פון דער צווייטער אָפּשטימונג אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן.

די יוניאָן האָט, לויט דעם אַגרימענט, געוואונען אַ רעדוקציע אין דער אַרבעטס־צייט פון 40 אויף 35 שעה אַ וואָך; א לוין העכערונג פון 6 און אַ האַלבען פּראָצענט; 6 און אַ האַלב באַצאָלטע יום־טובים און צאָלונגען פון 8 און אַ האַלבען פּראָצענט פונם „פּעי־ראָל" צום העלטה, וועלפעיר און רעטייערמענט־פאָנד. דער אָרגאַניזיר־קאַמפּיין איז געפירט געוואָרען פון לאָקאַל 141 אונטער דער פאַרוואַלטונג פון מאָרעי עדעלשטיין.

איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּ. אָרגאַניזירט די „ניובורג קאָטאָן דרעס קאָמפּאַני"

דער איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט נאָך אַ זעקס יאָריגען אָרגאַניזיר־דרייוו יוניאַניזירט די „ניובירג קאָטאָן דרעס קאַמפּאַני" אין ניובירג, ניו יאָרק, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ, גענעראַל־מענעדזשער פונם דעפּאַרטמענט. די אָרגאַניזירונג פון אָט דעם שאַפּ האָט אַ באַזונדערס וויכטיגע באַדייטונג צוליב דעם דורכברוך וואָס די יוניאָן האָט געמאַכט אין דעם ניובירג־ביקאָן געגענט, וואו עס איז אַלעמאָל געווען שווער צו פירען אָרגאַניזיר־אַרבעט. דאָ ניט לאַנג איז אויך אָרגאַניזירט געוואָרען דער „קרעסענט אַנדערגאַרמענט" שאַפּ אין שכנות'דיגען ביקאָן שטעטעל.

די יוניאָן האָט געוואונען פאַר די ניי־אָרגאַניזירטע אַרבעטער אַ רעדוקציע אין דער אַרבעטס־צייט פון 40 אויף 35 שעה א וואָך און אַ לוין העכערונג פון 15 פּראָצענט פאַר די שטיק־אַרבעטער. די וואָכענענט וועלען קריגען די זעלביגע שכירות פאַר 35 שעה ווי זיי האָבען געקראָגען פאַר 40 שעה אַרבעט. עס איז אויך פאַרשטאַנען געוואָרען, אַז אייב דער שאַפּ וועט נאָך דעם 30סטען מאַי אָנהייבען אַרבעטען פאַר א ניו יאָרקער דרעס־דזשאָבער, איז די פירמע מחויב זיך אָנצושליסען אָן דער קאָנטראַקטאָרס אַסאָסיאיישאָן און איינפירען אַרבעטס־באַדינגונגען און מינימום־סקעילס אין הסכם מיטן קאָלעקטיווען אַגרימענט אין דער ניו יאָרקער דרעס־אינדוסטריע.

די פאַרהאַנדלונגען מיט דער פירמע זיינען געפירט געוואָרען פון עדוואַרד קרעימער, געהילף גענעראַל־מענעדזשער אין די אָרגאַניזיר־אַרבעט איז אָנגעפירט געוואָרען פון סאַל גאָלדבערג, ביזנעס־אַגענט אין ניובירג.

* * *

דער דעפּאַרטמענט האָט אויך אָרגאַניזירט די „קאַדעט לינדזשערי קאָמפּאַני" אין ניוואַרק, נאָך אַן אָנגעשטרענגטען קאַמפּיין. דער דאָזיגער שאַפּ, וואָס איז פריער געווען באַקאַנט אונטערן נאָמען „נוואַרק סליפּ קאָמ־

פּאַני", האָט געהאַט אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן זייט 1941. אין יולי, 1953, האָט די פירמע דערקלערט, אַז זי וועט בלויז אויפהאַלטען אַ קליינעם שאַפּ אין ניוארק און וועט אַרויסגעבען די אַרבעט צו קאָנטראַקטאָרס. די פירמע האָט דאַן גענומען אויסשפּרייטען איר פּראָדוקציע אין די אָרימיגע שטאָטען. ווען זי האָט זיך אָבער אַרומגעזען, אַז די דאָזיגע אויסשפּרייטונג ברענגט איר ניט קיין מזל ברכה, האָט זי באַשלאָסען ווידער צו עפענען אַ גרעסערען שאַפּ אין ניוארק. די אָרגאַנייזערס פון איסטערן אַוט אָוו טאַון האָבען זיך דאַן אַ נעם געטאָן און אָרגאַניזירט דעם שאַפּ, געווינענדיג א קירצערע אַרבעטס־וואָך, קאָמפּענסירענדיגע לוין העכערונגען און אַנדערע פאַרבעסערונגען.

* * *

מענעדזשערס, ביזנעס־אַגענטען און אָרגאַנייזערס פון די 34 לאָקאַלען אינם דעפּאַרטמענט, האָבען זיך פאַרזאַמעלט אין די העדקוואָרטערס פון דער יוניאָן אין ניוארק, אויסצוהערען אַ באַריכט פון גענעראַל־מענעדזשער, איזראַעל האָראָוויץ, וועגען דעם צושטאַנד פונם דעפּאַרטמענט ווי אויך באַריכטען פון די לאָקאַל־פאַרטרעטער. דער דאָזיגער צוזאַמענקונפט איז דער ערשטער פון אַ סעריע אַזעלכע מיטינגען וואָס דער דעפּאַרטמענט פּלאַנט אָפּצוהאַלטען פון צייט צו צייט.

וויים־פּרעזידענט האָראָוויץ האָט צווישען אַנדערעס באַריכטעט וועגען דעם צושטאַנד פון די פּענסיע און וועלפעיר־פאָנדען פון דער יוניאָן, וועגען די נייע רעגולאַציעס פון די פּענסיע־פאָנדען ווי אויך וועגען דעם קאַמפּיין וואָס די אינטערנעשאַנעל פירט פאַר א העכערונג אין די געזעצליכע מינימום־שכירות פון 75 סענט אויף 1 דאָלאַר מיט 25 סענט א שעה. באַריכטען זיינען אויך אָפּגעגעבען געוואָרען פון עדוואַרד קרעימער, אייב סטאָום און די מענעדזשערס פון די לאָקאַלען. די פאַרזאַמלונג איז אויך אַדרעסירט געוואָרען פון דר. אשר יאַגאָדאַ, מעדיצינישער דירעקטאָר פונם יוניאָן העלטה סענטער אין ניוארק און סאָל קאַפּעלסאָן אַטוירני פון דער יוניאָן אין ניו דזשוירזי.

* * *

דזשעק גראָסמאַן, מענעדזשער פון די לאָנג־איילענד לאָקאַלען 57, 77 און 107 האָט דעם פאַריגען חודש רעטייערט פון אַקטיווען דינסט אין דער יוניאָן. דער רעטייערטער באַאַמטער איז געווען א מיטגליד אין דער אינטערנעשאַנעל די לעצטע 45 יאָר און א באַאַמטער — איבער 35 יאָר. זיין רעטייערמענט איז געפייערט געוואָרען ביי א באַנקעט, אַראַנזשירט פון די עקזעקוטיווע באָאַרדס פון די דריי לאָקאַלען, מיט וועלכע גראָסמאַן האָט פאַרוואַלטעט. דער הויפּט־רעדנער ביים באַנקעט איז געווען וויים־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ.

* * *

מיטגלידער פון לאָקאַל 153 אין האַרטפאָרד, קאָנעטיקוט, האָבען זיך באַטייליגט אין אַ פייערונג לכבוד מאַגיאַ מילמאַן, צו דער געלעגענהייט פון איר רעטייערמענט. דיסטריקט מענעדזשער, סעמיעל דזשענים, האָט איבערגעגעבען די רעטייערטע אַרבעטערין דעם ערשטען פּענסיע־טשעק. מאַגיא מילמאַן איז געווען אַקטיוו אין דער יוניאָן זייט 1917, ווען זי איז געוואָרען אַ מיטגליד אין דעם בלאַוזמאַכער לאָקאַל 25, אין ניו יאָרק. זי איז שפּעטער געוואָרען א מיטגליד אין דער עקזעקוטיווע פון לאָקאַל און האָט זיך אַקטיוו באַטייליגט אין דער אַרבעט פון דער יוניאָן.

נאָרד איסט דעפּ. מאַכט פּלענער פאַר אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין ניו־ענגלאַנד

דער נאָרד איסט דעפּאַרטמענט האַלט ערב א ברייט־פאַרצווייגטען אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין ניו־ענגלאַנד אויף צו אָרגאַניזירען אַכט טויזענט אומאָרגאַניזירטע פרויען־קליידער אַרבעטער, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, דירעקטאָר פון דעם דעפּאַרטמענט. פּלענער זיינען שוין אויסגעאַרבעט געוואָרען ביי א סעריע מיטינגען אונטער דער אָנפירונג פון דזשעק האַלפּערן און די סטראַטעגיע צו אַטאַקירען די ניט־יוניאָן שעפּער אין דעם געגענט.

די מייסטע פון אָט די ניט־אָרגאַניזירטע שעפּער זיינען: אין ניו־בעדפאָרד, פאָל־ריווער, וואָרסעסטער, לאָועל, לין, און אין האַווערהיל, מאַסאַטשוזעטס. א צאָל אַזעלכע שעפּער זיינען אויך פאַראַן אין דעם שכנות'דיגען ראָוד איילענד סטייט.

אין דעם דרום'דיגען טייל פון ניו־ענגלאַנד וועט זיך דער קאַמפּיין קאָנצענטרירען אַרום 50 שעפּער וואָס באַשעפטיגען איבער פיר טויזענט אַרבעטער ביי דער פּראָדוקציע פון פּעדזשאַמעס, אַנדערגאַרמענטס, ניט־גודס, ספּאָרטוועיר און קינדער־קליידונגס. אין וואָוסטער זיינען פאַראַן אַ צאָל ספּאָרטוועיר קאָנטראַקטאָרס, וואָס אַרבעטען פאַרן קליידער מאַרקעט אין באָסטאָן. די אָרגאַניזיר־אַרבעט וועט דאָ געפירט ווערען אין קאָאָפּעראַציע מיט וויים־פּרעזידענט פיליפּ קרעמער פון באָסטאָן.

קאָנפערענצען גייען איצט אָן מיט די אייגענטימער פון „ווייט. אַר. ספּאָרטוועיר קאָמפּאַני" וועלכע אַרבעטען פאַר דער „ראָקלאַנד ספּאָרטוועיר קאָמפּאַני". א יוניאָן דזשאָבער אין באָסטאָן. אין דעם זעלביגען געגענט זיינען פאַראַן צוויי גרויסע בראַזיר אין קאָרסעט שעפּער וואָס באַשעפטיגען 350 אַרבעטער.

אינם צפון טייל פון ניו־ענגלאַנד וועט דער אָרגאַניזיר־קאַמפּיין געפירט ווערען אינם סענטער־דיסטריקט אין לין, לאָועל און אין האַווערהיל. פון צייט צו צייט וועלען אָפּגעהאַלטען ווערען קאָנפערענצען כדי אָפּצונעמען באַריכטען וועגען דעם פּראָגרעס פונם דרייוו.

* * *

מעקס וואָלפּער, דיסטריקט מענעדזשער פון אַפּ־סטייט ניו יאָרק און ווערמאָנט, איז געערט געוואָרען ביי א באַנקעט דעם 12טען מערץ אין יוטיקאַ, ניו יאָרק, פאַר זיין ביי־טראָג צו דער אַרבעטער באַוועגונג און צו דער קאָמיוניטי. אין דער שמחה האָבען זיך באַטייליגט פאַרשטייער פון א. פ. אָוו ל. און פון סי־איי־אָ יוניאָנס.

אין שיקאַגאָ און אין דער מיטעל־וועסט

די קלאָוק־אינדוסטריע אין שיקאַגאָ, גרייט זיך צום נייעם סעזאָן, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט מאָריס ביאַליס. אין אַ סך שעפּער זיינען שוין געסעטעלט געוואָרען די פּרייזען פאַר שטיק־אַרבעט און מען דערוואַרט, אַז די מייסטע שעפּער וועלען קירצלעך אָנהויבען אַרבעטען. ווי אַלעמאָל, ביים אָנהייב פון סעזאָן, זיינען פאַראַן האָפנונגען אויף אַ גוטען סעזאָן. די זעלביגע האָפנונגען האָבען אויך די בעל מלאכות אינם „אַוט אָוו טאַון", אַרום שיקאַגאָ.

* * *

לאָקאַל 208 האָט אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט דער „ב. נייטען אינק.", א פּראָמינענטע לײדיס־טעילאָרינג פירמע אין שיקאַגאָ. די יוניאָן האָט געוואונען אַן אַלגעמיינע לוין העכערונג פון פינף סענט אַ שעה, אָנהייבענדיג פונם 30טען אַפּריל, אַ רעדוקציע אין די אַרבעטס־שעה'ן און פאַרבעסערונגען אין די וועלפעיר־בענעפיטען.

ענטשיידיגונגען אין צוויי אַרביטריישאָן־קייסעס ווערען דערוואַרט אין דער גאָר נאָענטער צוקונפט. לאָקאַל 54 האָט מסכים געווען איבערצוגעבען דעם סכסוך מיט דער „אַטלאַס רעינקאָוט קאָמפּאַני". וועגען קירצען די אַרבעטס־וואָך און צוגאָבען צו די וועלפעיר־פאָנדען, צו אַרביטריישאָן. אַ צווייטע אַרביטריישאָן־קייס איז דער סכסוך צווישען לאָקאַל 208 און דער „מאַרט וועטערד קאָמפּאַני", די פירמע האָט אומגעזעצלעך אָפּגעזאָגט אַן אַרבעטערין פון דעם שאַפּ.

* * *

די פאַרוואַלטונג פון די קלאָוק און דרעס עלטער־פּענסיע פאָנדען אין שיקאַגאָ, האָבען באַשלאָסען היי־יאָר צו רעטייערען 34 דרעס־מאַכער און 24 קלאָוקמאַכער, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט מאָריס ביאַליס, מענעדזשער פון דער יוניאָן. אין ביידע אינדוסטריעס, קלאָוק און דרעסמאַכער, זיינען געווען צוויי מאָל אַזוי פיל אַפּליקאַנטען ווי די פאָנדען זיינען געווען בכח צו רעטייערען.

מחמת דער אומגינסטיגער לאַגע אין דער אינדוסטריע איז פון איין זייט קלענער געוואָרען די הכנסות פון די פּענסיע־פאָנדען און פון דער אַנדערער זייט זיינען פאַראַן מער בעלנים צו רעטייערען ווי עס זיינען געווען אין די פריערדיגע, בעסערע צייטען.

צוזאַמען מיט די נייע פּענסיאָנערען, וועלכע וועלען אָנהייבען קריגען זייערע חודש'לעכע טשעקס דעם ערשטען יוני, זיינען איצט פאַראַן 133 רעטייערטע דרעסמאַכער און 89 רעטייערטע קלאָוקמאַכער.

* * *

די פאַרוואַלטונג פונם רעטייערמענט־פאָנד אין פאָקס וועלי, האָט לעצטענס אָפּגעהאַלטען א מיטינג אויף אויסצואַרבעטען די כללים פאַרן פאָנד. דער פאָקס־וועלי פּענסיע פאָנד נעמט אַרום זעקס הונדערט אַרבעטער, וואָס זיינען באַשעפטיגט ביי ניין פירמעס אין דער פאָקס וועלי געגענט, 40 מייל פון שיקאַגאָ. דער פאָנד איז געשאַפען געוואָרען דורכן קאָלעקטיווען אַגרימענט אין מאַי, 1952.

אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין פּיקאַ, אָהייאָ, מאַכט פאָרשריט

דער קאַמפּיין צו יוניאָניזירען דעם שאַפּ פון דער „בי. ווי. די. קאָמפּאַני" אין פּיקאַ, אָהייאָ, האָט לעצטענס געווינען גרעסערע סימפּאַטיעס צווישען די אַרבעטער פון שאַפּ, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט ניקאָלאַס קוירצמאַן, דירעקטאָר פון אָהייאָ־קענטאַקי דעפּאַרטמענט. די יוניאָן־סימפּאַטיעס מערקען זיך אין די ענטפערס, וואָס די יוניאָן קריגט פון אַרבעטער, ביי די באַזוכען פון יוניאָן־אָרגאַנייזערס אין אַרבעטער־היימען ווי אויך פון דער אַלגעמיינער באַפעלקערונג אין דער קאָמיוניטי.

דער „סופּיריאָר מילס" שאַפּ פון דער „בי. ווי. די. קאָמפּאַני" איז אין שכנות מיטן יוניאָן־שאַפּ פון דער „אַטלאַס קאָמפּאַני", וואו עס זיינען באַשעפטיגט מיטגלידער פון לאָקאַל 172. דער דאָזיגער שאַפּ איז יוניאָניזירט געוואָרען מיט צען יאָר צוריק. לעצטענס האָט דער אָהייאָ־קענטאַקי דעפּאַרטמענט געוואונען פאַר די אַרבעטער אינם „אַטלאַס"־שאַפּ אַ קירצערע אַרבעטס־וואָך, באַצאָלטע יום־טובים, דריי וואָכען באַצאָלטע וואַקאַציע און אַ פּענסיע־פאָנד. דאָס זיינען בענעפיטען פון וועלכע עס ווייסען די אַרבעטער אינם „סופּיריאָר מילס" שאַפּ און וועלכע זיי וואָלטען אויך קענען געווינען אויב זיי וואָלטען געהערט צו דער יוניאָן.

לעצטענס האָבען די מיטגלידער פון לאָקאַל 172 זיך אַקטיוו באַטייליגט אין אַ קאַמפּיין פון די יוניאָנס אין פּיקאַ צו העכערען די געזעצלעכע מינימום־שכירות אויף איין דאָלאַר מיט 25 סענט אַ שעה. אונטערשריפטען זיינען געזאַמעלט געוואָרען פון ליבעראַל־פּראָגרעסיווע בירגער אויף פּעטיציעס אויפצופאָדערען די אָרטיגע קאָנגרעסלייט צו שטימען פאַר העכערע מינימומס. צו דער איבעררעשונג פון די טרייד־יוניאָניסטען האָט דימיטרי ניקאָלאַס, דער עקזעקוטיוו וויצע־פּרעזידענט פון דער „סופּיריאָר מילס" אויך אונטערגעשריבען די פּעטיציע. דער זעלביגער מענש, וואָס פירט אַ קאַמף געגען דער יוניאָן און דערלאָזט ניט צו פאַרבעסערען די עקאָנאָמישע לאַגע פון זיינע אַרבעטער, וויל גליכצייטיג ווייזען (עס קאָסט דאָך גאָרנים...), אַז ער איז פאַר העכערע מינימום־סקעילס אינם פעדעראַלען געזעץ.

אָרגאַנייזערין ווערט פאַרוואונדעט אין קאָנפליקט מיט פירמע אין וו. ווירדזשיניאַ

די אָרגאַנייזערין גרעיס מעקוואָהרטער איז פאַרוואונדעט געוואָרען אינם קאָנפליקט מיט דער „לינקאָלען בראַזיר קאָמפּאַני", אין העמלין, וועסט־ווירדזשיניאַ. ווען די פירמע האָט אָפּגעזאָגט 60 פון די 85 אַרבעטער, ווייל זיי האָבען זיך אָנגעשלאָסען אין דער יוניאָן. דער בעל הבית פון שאַפּ, מ. גראָס, איז אַרעסטירט און איז אָנגעקלאָגט געוואָרען פאַר ברוטאַלען אָנגריף. די יוניאָן האָט אויך אָנגעקלאָגט די פירמע צום נעשאָנעל לייבאָר רילייִשאָנס באָאַרד.

אַן אָנקלאָגע אין ציווילען געריכט איז אַריינגעבראַכט געוואָרע געגען דער פירמע פאַר אונטערהעצען אַ גרופּע מענשען, צו וואַרפען זיך מיט שערען און מיט שטעקענס אויף די אַרבעטער, ווען זיי האָבען געוואָלט אַריינגיין אין שאַפּ. די יוניאָן מאָנט 30 טויזענט דאָלאַר שאָדען־ערזאַץ. די פריערדערמאָנטע אָרגאַנייזערין איז פאַרוואונדעט געוואָרען ווען עמיצער האָט זי אָפּגעגאָסען מיט ברען־מאַטעריאַל.

דער „לינקאָלען בראַזיר"־שאַפּ איז אין דער טעריטאָריע אונטער דער יורידיקציע פון אַפּער סאַוט דעפּאַרטמענט.

• • •

דעלעגאַטן פון 18 לאָקאַלען אין אַפּער סאַוט דעפּאַרטמענט האָבען אין אַפּריל אָפּגעהאַלטען די יערלעכע קאָנפערענץ פונם דעפּאַרטמענט, ביי וועלכער עס זיינען באַהאַנדעלט געוואָרען פּראָבלעמען פון דער אינדוסטריע, נייע אַנטוויקלונגען אין דעם פּאָליטישען לעבען און אַנדערע צייט־פּראָבלעמען. די קאָנפערענץ, וועלכע איז פאָרגעקומען אין ראָאַנאָק, ווירדזשיניאַ, האָט באַשלאָסען צו פירען אַן ענערגישע קאַמפּאַניע אינם סטייט פאַר אַ העכערונג פון די געזעצלעכע מינימומס פון 75 סענט אויף איין דאָלאַר מיט 25 סענט אַ שעה און באַקעמפען דעם „רייט טו וואָרק" געזעץ אין ווירדזשיניאַ.

די קאָנפערענץ איז געפירט געוואָרען פון וויים־פּרעזידענט טשאַרלס קריינדלער, סופּערווייזער פונם דעפּאַרטמענט, וועלכער האָט אין אַ לענגערער רעדע ביים עפענען דעם צוזאַמענקונפט, אָנגעוויזען אויף דער נויטיגקייט צו פאַרשטאַרקען די אָרגאַניזיר־אַרבעט פון דער יוניאָן און פירען אַן ענערגישען קאַמף געגען דעם רעאַקציאָנערען סטייט־געזעץ.

סאַוט־איסט דעפּאַרטמענט פירט סטרייקס אין סאַוט קאַראָליינאַ און טענעסי

דער סאַוט־איסט דעפּאַרטמענט פירט איצט צוויי פאַרביטערטע סטרייקס, איינעם אין סאַוט קאַראָליינאַ און אַ צווייטען אין טענעסי, וועלכע האָבען אַרויסגערופען אַ סך אויפזען אין דער עפענטלעכקייט, באַריכטעט אי. טי. קערער, דירעקטאָר פון דעם דעפּאַרטמענט. דער סטרייק ביי דער „גלענדעיל מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני", אין גלענדעיל, סאַוט־קאַראָליינאַ, האָט זיך אָנגעהויבען דעם צווייטען מאַי. נאָכדעם ווי אַלע באַמיאונגען צו פאַרהאַנדלען וועגען אַן אַגרימענט מיט די בעלי בתים האָבען ניט געבראַכט קיין שום רעזולטאַטען.

טראָץ דעם וואָס 85 פּראָצענט פון די אַרבעטער אינם שאַפּ וואָס פּראָדוצירט סליפּס און פּעדזשאַמעס, האָבען אונטערגעשריבען קאַרטלעך, אַז זיי ווילען געהערען צו דער יוניאָן, האָט די פירמע אַנשטאָט צו פאַרהאַנדלען וועגען אַן אָפּמאַך, גענומען וואַרפען פונם שאַפּ די אַקטיווע טרייד־יוניאָניסטען און אָפּשרעקען די אַנדערע אַרבעטער. דער סטרייק איז דעריבער געווען אומפאַרמיידלעך.

ווען דער סטרייק איז אַרויסגערופען געוואָרען האָט דער בעל הבית אַרויסגעקראָגען אַ געריכט אינדזשאַנקשאַן געגען פּיקעטען, וועלכע ריכטער אין די דרום־שטאַטען גיבען געוויינלעך מיט אַ ברייטער האַנט. די פירמע האָט זיך אויך אָפּגעזאָגט אויסצוצאָלען די שולדיגע שכירות צו די אַרבעטער סיידען זיי קומען אַריין אין דעם פאַרסטרייקטען שאַפּ ניט אין אַ גרופּע, נאָר יעדער באַזונדער. דאָס האָט אַרויסגערופען נאָך מער אויפרעגונג צווישען די אַרבעטער. די יוניאָן האָט איבערגעגעבען דעם שעריף פון שטאַט די אויפגאַבע איינצומאַנען די שכירות פאַר די סטרייקענדיגע אַרבעטער.

דער צווייטער סטרייק געגען דער „סוירבען קאָמפּאַני", אין פעיעטוויל, טענעסי, גייט אָן זייט דעם 19טען אַפּריל (זע איינצעלהייטען וועגען אָט דעם סטרייק אין דעם פאַריגען נומער „גערעכטיגקייט"). אויך אין אָט דעם סטרייק האָט די פירמע אַרויסגעקראָגען אַ געריכט אינדזשאַנקשאַן און זי באַנוצט זיך מיט אַלע מיטלען אויף צו ברעכען דעם סטרייק. דער מעיאָר און די פּאָליציי זיינען שטאַרק בייהילפיג דער פירמע אין איר סטרייק־ברעכערישע מעטאָדען. 128 אַרעסטען זיינען שוין געמאַכט געוואָרען זייט דער סטרייק האָט זיך אָנגעהויבען.

• • •

דער סאַוט־איסט דעפּאַרטמענט האָט געוואונען לוין העכערונגען פון דריי און אַ האַלבען פּראָצענט פאַר די דרעסמאַכער אין אַטלאַנטאַ, דזשאָרדזשיאַ.

יוניאָן אין סיינט לואיס ווערט פאָדערען אַרבעטס־גאַראַנטיעס אין נייעם אַגרימענט

וויים־פּרעזידענט מייער פּערלשטיין, דירעקטאָר פון סאַוט־וועסט דעפּאַרטמענט, האָט ביי אַ געמיינזאַמען מיטינג פונם קלאָוק און דרעס דזשאָינט באָאַרד און דעם עקזעקוטיוו־באָאַרד מיטגלידער פון די לאָקאַלען אין סיינט לואיס, אויפגענומען פּלענער וועגען פאָדערען גאַראַנטיעס אין דער קלאָוק און דרעס אינדוסטריע פאַר אַ באַשטימטע צאָל וואָכען אין יאָר, ביים באַנייען די קאָלעקטיווע אַגרימענטס, וועלכע גייען אויס דעם היינטיגען יאָר. דער מיטינג איז פאָרגעקומען דעם צווייטען מאַי.

ביי אָט דעם מיטינג האָט פּערלשטיין אָנגעוויזען אַז די יוניאָן האָט אַן אַגרימענט מיט אַ פירמע אין קענזעס־סיטי לויט וועלכען זי גאַראַנטירט אַרבעטער־שכירות פאַר אַ באַשטימטער צאָל וואָכען אין יאָר. די דאָזיגע פירמע צאָלט 10 פּראָצענט פונם „פּעיראָל" אין אַ פאָנד, פון וועלכען די אַרבעטער קריגען שכירות אין די וואָכען ווען זיינען פריער גאַראַנטירט געוואָרען, אַז די אַרבעטער וועלען זיין באַשעפטיגט. אַ פּלאַן אויף ענלעכע ליניעס קען אויך אויסגעאַרבעט ווערען פאַר די קליידער־אינדוסטריעס אין סיינט לואיס.

דער געמיינזאַמער מיטינג האָט אויטאָריזירט וויים־פּרעזידענט פּערלשטיין, איינצונעמען דעם פּלאַן מיט די פאָרשטייער פון דער „אַסאָשיאייטעד גאַרמענט אינדוסטריעס אָוו סיינט לואיס", ביי די קומענדיגע קאָנפערענצען.

• • •

דער סאַוט־וועסט דעפּאַרטמענט ווערט אויפמאָנען טויזענטער דאָלאַר אין ניט דערצאָלטע שכירות פאַר מיטגלידער, אַ דאַנק די גינסטיגע ענטשיידונגען וועלכע זיינען לעצטענס אַרויסגעגעבען געוואָרען. אין ספּרינגפעלד, מיזורי, האָט אַ פעדעראַלער ריכטער פאַראָרדענט די „ווערנער מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני" אויסצוצאָלען אַרום דריי טויזענט דאָלאַר, וואָס זי איז שולדיג געבליבען אירע אַרבעטער אין שכירות און אין וואַקאַציעס, ווען זי האָט ליקווידירט איר שאַפּ.

אַ געריכט אין סיינט לואיס האָט געפּסק'נט, אַז די „ניו־מאַדריד מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני" זאָל באַצאָלען די שולדיגע שכירות צו אַרבעטער. די דאָזיגע אַרבעטער האָבען, לויט דער באַשולדיגונג פון דער יוניאָן, פאַרלוירען אַ טייל פון זייערע שכירות מחמת די דיסקרימינאַציעס פון דער פירמע. אַן אַרביטרייטאָר, פּראָפעסאָר דזשאָן ס. דונלאָפּ, פון האַרוואַרד אוניווערזיטעט, האָט ענטשידען, אַז די „עיטש. פּי. גאַרמענט קאָמפּאַני" זאָל אויסצאָלען אירע אַרבעטער פאַר דריי לעגאַלע יום־טובים פון פאַריגען יאָר.

• • •

אין אַ צווייטער אָפּשטימונג, דורכגעפירט דורכן נ. ל. ר. ב. אינם שאַפּ פון „מיניגוועיר אינק.", אין האָמיני, אָקלאַהאָמאַ, האָבען 60 אַרבעטער געשטימט פאַר דער יוניאָן און 36 — געגען. דאָס איז שוין דאָס צווייטע מאָל וואָס די יוניאָן געווינט אַ מערהייט פון די אַרבעטער אין אָפיציעלע אָפּשטימונגען. אָבער די פירמע מאַכט פאַרשיידענע מאַנעווערס ניט אונטערצושרייבען אַן אַגרימענט. דאָס מאָל וועט אפשר זיין נויטיג צו רופען אַ סטרייק, אויב די פירמע וועט אָפּשלעפּען די פאַרהאַנדלונגען מיט דער יוניאָן.

לאָס אַנדזשעלעס קלאָוק דזשאָינט באָאַרד פייערט חנוכת הבית

דער חנוכת הבית פון דער נייער קלאָוק דזשאָינט באָאַרד יוניאָן־היים, אויף 400 וועסט ניינטע סטריט, איז געפייערט געוואָרען אויף אַן איינדרוקספולען אופן דעם 30סטען אַפּריל, מיטן אָנטייל פון איבער טויזענט מיטגלידער פון דער יוניאָן, פאָרשטייער פון דער אָרטיגער אַרבעטער באַוועגונג און פאָרטרעטער פון דער אינדוסטריע. וויים־פּרעזידענט סעמועל אָטאָ, וועלכער האָט איבערגעשניטען די לענטע ביים אַריינגאַנג אין דער נייער געביידע, האָט באַצייכענט די נייע יוניאָן־היים ווי אַ גרויסע דערגרייכונג פון די אינטערנעשאָנעל מיטגלידער אין לאָס אַנדזשעלעס. אין זיין קורצער רעדע האָט ער אויך אויסגעדריקט אָנערקענונג צו פּרעזידענט דובינסקי פאַר זיין מיטהילף ביים אויסאַרבעטען די פּלענער פאַר דער נייער יוניאָן־היים.

די איבערגעפּאַקטע פאַרזאַמלונג אינם נייעם יוניאָן־אוידיטאָריום איז געעפענט געוואָרען פון עמאַ גודמאַן, טשערלידי פון פּינישערס לאָקאַל 58 און די טשערלידי פון דער אַראַנדזשמענטס־קאָמיטע. איזידאָר סטענזאָר, מענעדזשער פון קלאָוק דזשאָינט באָאַרד, וועלכער האָט אָנגעפירט מיט דער פייערונג, האָט אין זיין קורצער רעדע געזאָגט: „די נייע יוניאָן־היים איז אַ סימבאָל פון די דערגרייכטע שטרעבונגען פון די קלאָוקמאַכער, וועלכע האָבען אַריינגעשריבען אַזעלכע הערלעכע קאַפּיטלען אין דער געשיכטע פון דער אַרבעטער באַוועגונג".

די פאַרזאַמלונג איז אַדרעסירט געוואָרען פון טאָמאַס רענפאַרד און ס. דזשעי. הייגנס, פאָרשטייער פון א. פ. אָוו ל. צענטראַלע קערפּערשאַפטען; דזשעראָם פּאָזנער, מענעדזשער פון דער אַמאַלגעמייטעד יוניאָן אין לאָס אַנדזשעלעס; הערי לאַנג באַקאַנטער אידישער פּובליציסט און „פאָרווערטס" מיטאַרבעטער; באַסיל פיינבערג, דער זון פון פאַרשטאָרבענעם אינטערנעשאָנעל וויים־פּרעזידענט ישראל פיינבערג, און דזשאָן יולין, ספּאָרטוועיר יוניאָן־מענעדזשער. אין נאָמען פון די דזשאָינט באָאַרד לאָקאַלען האָבען באַגריסט: באָריס סוראַסקי, פון לאָקאַל 97; מאָריס סאַלאַמאַן, פון לאָקאַל 84; מאָריס וואַנעמייקער, פון לאָקאַל 55 און עמאַ גודמאַן, פון לאָקאַל 58. הענרי רובינשטיין, געהילף־מענעדזשער און ביזנעס־אַגענט פונם דזשאָינט באָאַרד, האָט אין נאָמען פון סטעף פּרעזענטירט אַ נייע, פּרעכטיגע פאָן פאַר דער נייער געביידע.

• • •

דער אָפּערייטאָרס לאָקאַל 55, האָט ביי זיין מיטינג, דעם 14טען אַפּריל, אָנגענומען אַ רעזאָלוציע אין וועלכער עס ווערט אויסגעדריקט דאַנקבאַרקייט צו מענעדזשער איזידאָר סטענזאָר און צום וויים־פּרעזידענט סעמועל אָטאָ, ווי אויך גליקוואונשען צום חנוכת הבית פון דער נייער יוניאָן־היים.

לאָס אַנדזשעלעס יוניאָנס אָרגאַניזירען 13 קלאָוק און דרעס שעפּער

די קלאָוק און דרעס דזשאָינט באָאַרדס האָבען אָרגאַניזירט 13 קלאָוק און דרעסשעפּער, באַריכטעט וויים־פּרעזידענט סעמועל אָטאָ, פּאַסיפיק קאָוסט דירעקטאָר. זיבען פון די ניי־אָרגאַניזירטע פירמעס זיינען קלאָוקשעפּער.

ווי עס באַריכטעט איזידאָר סטענזאָר, מענעדזשער פון קלאָוק דזשאָינט באָאַרד אין לאָס אַנדזשעלעס, וועלכער האָט אונטערגעשריבען די אַגרימענטס מיט די קלאָוק־פירמעס, זיינען די נייע שעפּער: די „סי. ענד עס. דאָלאַרס", „עלנאָר", „געלפאַנד", „דזשינדזשער פּעשאַנס", „האַוז אָוו נאַדעיל" און „דזשי מאַרטין".

די זעקס ניי־אָרגאַניזירטע דרעס שעפּער זיינען: „ראָבערט לינק", „מעקס ווייסמאַן" און „ספּאָרטלענד דרעס".

עמבראָידערי יוניאָן לאָקאַל 66 ציט זיך אַריבער אין אַ נייער היים

פון זכריה פרידמאַן,

פּרעזידענט — סעקרעטאַר

די באַנאַז, עמבראָידערי, טאַקינג פּליטינג און ענלעכע קרעפטס יוניאָן, לאָקאַל 66 האָט זיך אַריינגעצויגען אין נייע העדקוואָרטערס, אין 225 וועסט 39סטע גאַס. דער נייער יוניאָן־אָפיס איז אין סאַמע צענטער פון דעם געגענט וואו עס האַלט זיך אויף דער גרעסטער טייל פון דער אינדוסטריע.

אין דעם נייעם פּלאַץ פאַרנעמט אונזער יוניאָן דעם גאַנצען צווייטען פלאָר פון דער געביידע. אונזער נייע ביוראָ איז אויסגעשטאַט אויף אַ שיינעם און באַקוועמען אופן מיט ציר קאָנדישענינג איבעראַל. פאַר די מיטגלידער וואָס קומען אין דער יוניאָן נאָך דזשאָבס אין סתם צו כאַפּען אַ שמועס וועט דאָס זיין זייער באַקוועם און אָנגענעם צו פאַרברענגען אַ ביסעל צייט.

אין אַ געוויסען זין איז דער אַריבערציען זיך אין אַ נייער היים סימבאָליש פאַר דעם וואוקס און אַנטוויקלונג פון דער יוניאָן. מיט 20 יאָר צוריק זיינען די דאַמאָלסטיגע אָפיסעס אין רענד סקול געוואָרען צו ענג פאַר לאָקאַל 66, וואָס האָט אין יענער צייט געציילט נאָענט צו דריי טויזענט מיטגלידער. מען האָט דעריבער געמוזט זוכען אַ גרעסערען פּלאַץ וואָס זאָל אויך זיין נענטער צום שאָפּ־געגענט, כדי עס זאָל זיין גרינגער פאַר די מיטגלידער אָפטער צו קומען אין דער יוניאָן.

איצט, מיט 20 יאָר שפּעטער, חזר'ט זיך, צו אונזער גרויסער צופרידענקייט, די געשיכטע איבער. לאָקאַל 66 איז כסדר געוואַקסען און אויסגעברייטערט זיין טעטיגקייט. די יוניאָן האָט אַרומגענומען אַ געוויסע צאָל צווייגען פון דער אינדוסטריע וואָס זיינען קיינמאָל ניט געווען אָרגאַניזירט. אַ פּאָר קלענערע לאָקאַלען, ווי קאָווערד באָטאָן, סוויס הענד לום עמבראָידערי, האָבען איינגעזען, אַז זיי קענען אַליין ניט אָנפירען דערפאָלגרייך זייער אַרבעט. און זיי האָבען באַשלאָסען צו אַריינגיין אין לאָקאַל 66. היינט צו־טאָג האָט די מיטגלידערשאַפט פון דער יוניאָן זיך מער ווי פאַרדרייפאַכט און מיר האַלטען שוין ביי צען טויזענט.

לאָקאַל 66 איז דעריבער ווידער געווען געצוואונגען צו זוכען אַ גרעסערען פּלאַץ, מיט וואָס מיר זיינען פאַרשטענדלעך, גאַנץ צופרידען און, אַז מען וויל ניט זיין באַשיידען, קען מען זאָגען אויך שטאָלץ. אויך אַז מען ציט זיך אַריין אין אַ נייער היים וויל

אויפן דרעסמאכער פראנט

פון נ. ט. פינקאף

פון דעם ערשטען מאי אן, איז דער דזשאינט באארד פון דער דרעסמאכער יוניאן און אירע אנגעשלאסענע לאקאלען, באפרייט געווארען פון צאלען דיסאבילימי (קראנקען) בענעפיט צו אירע מיטגלידער. אנשטאט די יוניאן, ווערען איצט די בעלי בתים געהאלטען פאראנטווארטלעך פאר די צאלונג פון דעם בענעפיט. דאס הייסט, אז יעדער בעל הבית איז פארפליכטעט, לויט אונזערע לעצטע אפמאכען מיט די אסאסיאיישאנס און אין איינקלאנג מיט דעם געזעץ פון דער שטאט ניו יארק, ארויסצונעמען א פארזיכערונגס פאליסי, אונטער וועלכע יעדער ארבעטער וואס ער באשעפטיגט, קריגט אין פאל ער ווערט קראנק, א געוויסע וועכענטלעכע סומע אלס פארגיטיגונג. די קאנטראקטארס אסאסיאיישאנס האבען תיקף ארויסגענומען פארזיכערונגס פאליסיס דורכן „סטייט אינשורענס פאנד" פון 199 טשוירטש עווניו, ניו יארק, טעלעפאן נומער ווארט 4־7100. די דזשאבערס און מאנופעקטשורערס האבען ארויסגענומען פאליסיס פון פארשידענע אנדערע קאמפאניס. די בעל הבתים צאלען די פרעמיע פאר דער פאליסי.

וואס דרעסמאכער דארפען טאן אין פאל פון קראנקהייט

אין פארבינדונג מיט דעם האבען מיר לעצטען מאנאט ארויסגעשיקט א בריוו צו די שאפ־טשערלייט פון די דרעס שעפער, אין וועלכען מיר האבען זיי געלאזט וויסען ווי אזוי זיך נוהג צו זיין אין פאל א מיטגליד ווערט קראנק. מיר האבען אויך באזארגט די שעפער מיט גרויסע פאסטערס און די מיטגלידער מיט ספעציעלע אינסטרוקציעס וואס צו טאן און וואוהין צו ווענדען זיך. איך גלויב, אז עס וועט נים שאדען דא צו ווידערהאלען די וויכטיגסטע טיילען פון די אינסטרוקציעס:

1) פאר די קראנקען בענעפיט פון מיטגלידער וועלכע זיינען קראנק געווארען נאך פריער פון ערשטען מאי, זיינען מיר פאראנטווארטלעך און די מיטגלידער דארפען זיך ווענדען, ווי פריער, אין זייערע לאקאלע אפיסעס;

2) מיטגלידער וועלכע זיינען קראנק געווארען נאך דעם ערשטען מאי, מוזען אויספילען אן אפליקאציע וועלכע זיי קענען באקומען פון זייערע בעלי בתים אדער פון זייער דאקטאר. די אפליקאציע איז באוואוסט אלס „פארם 450 די־בי" געדרוקט אויף ווייסען פאפיר און באשטייט פון צוויי טיילען: אײן טייל דארף אויסגעפילט ווערען פון דאקטאר און דער צווייטער טייל פון דעם באטרעפענדען מיטגליד;

3) דאס אויספילען די אפליקאציע טאר אין קיין פאל נים פארנאכלעסיגט ווערען. לויט דעם געזעץ פון דער שטאט, מוז א קלעים אריינגעגעבען ווערען נים שפעטער ווי 20 טעג זינט דער מיטגליד איז קראנק געווארען. בעסער איז אז מען מעלדעט זיך באלד ווי איינער ווערט קראנק;

4) אן ארבעטסלאזער מיטגליד — דאס הייסט, אז איינער וועלכער איז אינגאנצען אן ארבעט אדער אזא וועלכער האט א פערמאנענטען פלאץ אבער ער איז שוין אויסער ארבעט 4 וואכען אדער מער, דארף אויספילען א גרינע אפליקאציע באוואוסט אלס „פארם 300 די־בי" וועלכע מען קען באקומען פון בעל הבית אדער דורכן פריוואט דאקטאר (כמעט אלע דאקטוירים פון ניו־יארק סטייט זיינען אויטאריזירט צו אונטערזוכען און באהאנדלען קראנקע־פאלען) און עס צושיקען, אזוי שנעל ווי מעגלעך, אלענפאלס נים שפעטער ווי אין פארלויף פון 20 טעג צום „וואָרקמענס קאמפענסיישאן באארד", אלבאני, ניו יארק;

5) זייט זיכער צו רעדזשיסטרירען זיך פארן אנעמפלאימענט אינשורענס אזוי גיך ווי איר ווערט ארבעטסלאז. דאס מוזט איר טאן, ווייל אייב איר פארנאכלעסיגט דאס, פארלירט איר אייער רעכט צו קריגען דעם „דיסאבילימי בענעפיט";

6) זייט זיכער צו האלטען ביי זיך א ריכטיגען רעקארד פון די נעמען און אדרעסען פון יעדען שאפ וואו איר האט געארבעט און פון אייערע וועכענטלעכע פארדינסטען. דאס איז זייער וויכטיג, ווייל אייערע בענעפיטען ווערען באשטימט אויפן באזיס פון אייערע וועכענטלעכע שכירות. עס זיינען דא פאלען וואו שעפער גייען ארויס פון געשעפט אדער בעלי בתים פארנאכלעסיגען אריינצושיקען זייערע באריכטען. פאלגלעך איז בעסער, אז מען האט דאס אליין צום האנט;

7) אלע אנדערע בענעפיטען ווי האספיטאליזאציע, כירורגיע, מאטוירניטי בענעפיט, אויגען־גלעזער און מעדיצינישע באהאנדלונג, ווערען געצאלט, ווי פריער, דורך דער יוניאן. אלץ וואס א מיטגליד באדארף טאן, איז צושטעלען באווייזען צום אפיס און דאס ווערט גלייך אויסגעצאלט;

8) זייט זיכער אז איר און אייער דאקטאר האבען געענטפערט אויף אלע פראגען און אז איר ביידע האט אונטערגעשריבען אייערע נעמען צום אפליקיישאן.

אין דעם קומענדיגען נומער „גערעכטיגקיים", האפען מיר, צו קענען אנאנסירען די עקסטרע בענעפיטען וועלכע די יוניאן וועט צאלען די מיטגלידער אנשטאט דעם בענעפיט, וואס זיי וועלען איצט קריגען דורך די בעלי בתים אדער דורכן סטיים.

וואקאציע צייט ביי די דרעסמאכער

בעת די שורות ווערען געשריבען ווערען שוין געמאכט די לעצטע פארברייטונגען אויסצוצאלען די וואקאציע טשעקס צו אונזערע מיטגלידער. אין די קומענדיגע עטלעכע טעג וועלען די ביזנעס אגענטען באזוכען זייערע שעפער און נאכדעם ווי זיי וועלען רעווידירען די מיטגלידס־קארטען פון יעדען מיטגליד. און די קארטלעך וועלען געשטעמפעלט ווערען, וועט יעדער קריגען א טשעק אויף דער סומע צו וועלכע ער אדער זי איז בארעכטיגט.

מיר ווילען בעטען די מיטגלידער נים צו ווערען באאומרואיגט אין פאל זייער טשעק געפינט זיך נים צווישען די אנדערע טשעקס, אדער אין פאל די סומע אויף וועלכער דער טשעק איז אויסגעשטעלט איז, לויט זייער רעכענונג, נים ריכטיג. בעת'ן אויספילען איבער 60 טויזענט טשעקס זיינען פעלערען אומפארמיידלעך. מען איז דאך נים מער ווי לעבעדיגע מענשען. אלץ ווערט געטאן אז די ארבעט זאל דורכגעפירט ווערען אין גוטען ארדענונג און אזוי גיך ווי מעגלעך.

איין זאך מוז פארשטאנען ווערען: בלויז יענע מיטגלידער זיינען בארעכטיגט צו קריגען א טשעק אויף דער פולער סומע, וועלכע האבען געארבעט אין דרעס טרייד דורך דעם פארגאנגענעם יאר, פון דעם 1טען יוני, 1954, ביז דעם 31טען מאי, 1955. נאטירלעך, אז קיינער איז נים גאראנטירט מיט א גאנצען יאר ארבעט, אבער אזוי לאנג ווי איינער איז פארבינדען מיט א שאפ און זיין נאמען ערשיינט אויף די מאנאטלעכע פעי־ראל ליסטען, וועלכע ווערען אונז צוגעשטעלט דורך די בעלי בתים, איז דאס א

מען, נאטירלעך, אויך איינארדענען די היים אויף דעם קענסטען און באקוועמסטען אופן. עס בלייבט נאר צו האפען, אז די נאדעל־טריידס אין ניו יארק זאלען אויפגעריכט ווערען און די ארבעטער זאלען ווידער מאכען אן אנשטענדיג לעבען אין דעם טרייד. אז די מיטגלידער זאלען קענען האבען א הנאה פון די שיינע יוניאן אפיסעס מיט א גרינגען געמיט.

דעקאריישאן דעי איז א באצאלטער יום טוב

די יוניאן מאכט אויך אויפמערקזאם די מיטגלידער, אז היינטיגען יאר וועט דער „דעקארעישאן דעי", מאנטאג, דעם 30טען מאי, זיין א באצאלטער יום טוב. לאקאל 66 האט פינף מיט א האלב באצאלטע יום־טובים, נאר דער דעקאריישאן דעי איז געווינלעך נים איינער פון זיי. אבער היינטיגען יאר, ווען נייער איז אייסגעפאלען אום שבת, ווען מען ארבעט אליין אייניס נים אין די שעפער, איז פארשטאנען געווארען צווישען דער יוניאן און די בעלי בתים, אז דעקארעישאן דעי זאל היינטיגען יאר פארנעמען דעם ארט פון נייער־יאר אלס באצאלטער יום טוב.

גענוגענדער באוויז, אז דער באטרעפענדער מיטגליד איז אין טרייד. און דאס איז אלץ וואס מיר דארפען.

מיטגלידער וועלכע זיינען ארבעטסלאז צוליב דעם ווייל דער שאפ פאר וועלכען זיי האבען געארבעט האט זיך אויפגעגעבען, אדער צוליב קראנקהייט, דארפען פערזענלעך קומען אין אפיס און אויספילען אן אפליקאציע. זיי מוזען אנגעבען גענוי די פירמעס פאר וועלכע זיי האבען געארבעט און די באשטימטע צייט. זיי מוזען אויך מיטברענגען זייערע „וויטהאלדינג פארם 2". דאס איז א סטייטמענט פון זייערע בעלי בתים פאר וועלכע זיי האבען געארבעט, וואס ווערט באנוצט ביים אויסמאכען זייער לעצטען אינקאם טעקסס רעפארט.

די ארבעט פון רעווידירען די אינדיווידועלע אפליקאציעס איז פארבונדען מיט אומגעהייערע שוועריגקייטען און צייט־פארלוסט. דעריבער איז נויטיג אז דער ארבעטסלאזער מיטגליד זאל, ביים אויסמאכען די אפליקאציע, זיין פארזיכטיג מיטן אנגעבען דעם ריכטיגען נאמען און אדרעס פון יעדען באזונדערען בעל הבית און אויך די באשטימטע צייט דורך וועלכע ער האט געארבעט. אזוי גיך ווי מיר באשטעטיגען די אלע פאקטען, ווערט אים צוגעשיקט דער טשעק מיט די דאקומענטען (וועלכע זיינען ביי אונז פארבליבען) דירעקט אין הויז.

ליידער זיינען דא עטלעכע טויזענט פערזאן וועלכע האלטען אן זייערע מיטגלידער־קארטען אבער זיינען מער נים באשעפטיגט אין טרייד. אזעלכע מיטגלידער זיינען נים בארעכטיגט צו קיין וואקאציע בענעפיט.

איך ווייס, אז עס עקזיסטירט א שטיקעל מיסקאנסעפציע צווישען אייניגע מיטגלידער וועגען דעם וואקאציע פאנד. מאנכע דענקען דאס אזוי ווי זיי צאלען זייערע מאנאטלעכע דיוס, זיינען זיי שוין במילא בארעכטיגט צו קריגען וואקיישאן בענעפיט. ווייל איך דא פעסטשטעלען, אז דאס האט לחלוטין נים צו טאן מיט די דיוס צאלונגען. וואקאציע בענעפיט ווערט געצאלט פון דיביישטייערונגען וואס די בעלי בתים מאכען פאר זייערע ארבעטער. פארשטייט זיך, אז פאר די וועלכע ארבעטען נים ווערט נים געמאכט קיינע ביישטייערונגען און פאלגלעך איז ניטא פון וואס זיי צו צאלען; אגב, איז די וואקיישאן צאלונג אויך אונטערגעווארפען אונטערן געזעץ פון דער סטייט רעגירונג, וועלכע האלט א וואכזאם אויג אויף דעם אלעמען, און אויך די פארשטייער פון די בעלי בתים, וועלכע פארוואלטען מיט דעם פאנד צוזאמען מיט דער יוניאן. אייך אויסנאם איז געמאכט געווארען מיט די מיטגלידער וועלכע זיינען קראנק און באקומען קראנקען־בענעפיט, אדער אזעלכע, וועלכע זיינען ארבעטסלאז צוליב דעם וואס זייערע שעפער האבען זיך פאר איין אדער אן אנדער אורזאך צוגעמאכט, אדער די וועלכע האבען דורכן יאר נים געהאט קיין פערמאנענטען שאפ.

מיר באטאנען נאכאמאל, אז מיר וועלען זיך אנשטרענגען אנטגעגנצוקומען אונזערע מיטגלידערס פארלאנג און אויסצאלען יעדען זיין בענעפיט. אלץ וואס מיר פארלאנגען איז, אז די מיטגלידער זאלען ארויסווייזען א ביסעלע פארשטענדעניש, א ביסעלע געדולד.

אן אנגענעמער אייוונט

שבת אווענט, דעם 16טען אפריל, איז פארגעקומען די יערלעכע פארזאמלונג און אינסטאלאציע פון די ניי־דערוויילטע באאמטע פון דער פרייען־דיוויזיע פון לאקאל 22, ביים אידישען ארבעטער־קאמיטעט. נאענט צו 200 פרייען, מיטגלידער פון לאקאל 22, זיינען אנוועזענד געווען. די שטימונג איז געווען א געהויבענע, אן אמת יום־טוב'דיגע. דער עולם האט פארבראכט א פיינעם אווענט: אויסגעהערט שיינע רעדעס און דערנאך זיך פארוויילט ביי א פיינעם צובייס, וועלכער איז צוגעגרייט און סערווירט געווארען סאקע פון און דורך די מיטגלידער פון דער דיוויזיע.

מערקווירדיג ווי שטארק עס איז דער באגער פון די מיטגלידער צו באלאנגען ערגעץ וואו: צו זיין אקטיוו; צו טאן ניצלעכע ארבעט. מען דארף פארשטיין, אז די מערהייט פון די מיטגלידער פון דער פרייען דיוויזיע באשטייט פון אקטיווע יוניאן־מיטגלידער. עס זיינען דארט טעטיג: עקזעקוטיוו באארד, דזשאינט באארד, אין באארד און דירעקטארען מיטגלידער און אויך פילע שאפ־טשערלײדיס און סתם אקטיוויסטען פון דער יוניאן. עס פעלט זיי ב"ה נים אויס קיינע מיטינגען. כמעט יעדען אווענט אין וואך איז דא אזא אדער אן אנדער מיטינג. אין דאך געפינען זיי צייט אויף אלץ. און אייב דאס איז נאך נים גענוג, איז נאך רעכט באקען און צוגרייטען עפעס צים עסען און ברענגען עס צו טראגען צו דער פארזאמלונג. אזא איבערגעבענהייט, אזא ליבשאפט צו טאן א קהל'שע ארבעט איז ווירקלעך צו באוואונדערען.

ביים מיטינג האט די טשערליידי פון דער פרייען דיוויזיע, שוועסטער פערל האלפערן, (טשערליידי פון לאקאל 22) — איבערגעגעבען א העכסט אינטערעסאנטען באריכט פון דער יערלעכער אונטערנעמונג, וועלכע האט אריינגעבראכט א סומע פון קארגע 10 טויזענט דאלאר. גוטע מענשען (און עס זיינען נאך דא אזעלכע — ספעציעל ווען עס האנדעלט זיך פאר א נאבעלען צוועק. און וואס קען זיין נאבעלער פון פארזארגען מיטלען אויף אויסצוהאלטען הונדערטער קינדער, פילע פון זיי קיילעכדיגע יתומים, פליכטלינגע פון דעם לעצטען קריג און קרבנות פון היטלעריזם?) ריפען זיך ווארעם אפ מיט ביישטייערונגען פון סחורה און פארשידענארליי ארטיקלען פארן באזאר. דערפאלגרייך דורכפירען א באזאר, איז פארבינדען מיט א מאסע ארבעט. מען דארף איבעראל קלאפען אין טירען און בעטען „מתנות": דערנאך באזארגען טראנספארטאציע צו א ווערהויז, היינט דאס סארטירען, באשטימען די פרייזען, באזארגען די נויטיגע קאנטראלס. אן א גוזמא זאגענדיג, איז דאס א גיגאנטישע אינטערנעמונג. מאנכע פון די פרייען גיבען אוועק טעג און נעכט איידער עס ווערט אלץ געבראכט אין ארדענונג.

דערפאר ווען עס קומט צום יערלעכען מיטינג הערשט טאקע פרייד און שמחה צווישען די מיטגלידער און גלייכצייטיג מאכט מען שוין פלענער פאר דער ארבעט פון קומענדיגען יאר.

קורצע באגריסונגס־רעדעס זיינען געהאלטען געווארען פון: עלענאר שאכנער, פרעזידענט פון דער אלגעמיינער פרייען דיוויזיע ביים אידישען ארבעטער־קאמיטעט, דזשיי. ברעסלאו, שטערמאן פון ברענטש 122 און וויצע־פרעזידענט פון ארבעטער־רינג, און דעם שרייבער פון די שורות.

אינסטאלירט געווארען זיינען די פאלגענדע באאמטע: פערל האלפערן — טשערליידי, מילדרעד ווײלער — פינאנס־סעקרעטאר, פערל יאנאווסקי — רעקארדינג־סעקרעטאר, מיני רובינשטיין, גערטרוד פישקאטלא — אלס עקזעקוטיוו באארד.

„ייִ־דיי־סי" ארויספאר אין יוניטי הויז

דער יערלעכער ארויספאר פון אונזער דזשאינט באארד לכבוד די יוניאן דעפענדערס קאמיטע, אדער ווי זי איז בעסער באקאנט אונטער די ראשי־תבות „יו־די־סי", וועט פארקומען סוף וואך פון 15טען ביזן 17טען יוני, 1955.

דאס איז שוין ביי אונז אן אנגענומענע טראדיציע, זייט די לעצטע 20 יאר, אז איין סוף־וואך דורכן פרילינג, לאדען מיר איין אלע מיטגלידער פון דער קאמיטע, אלס געסט פון דעם דרעס דזשאינט באארד, צו פארברענגען אין אונזער אייגענער יוניטי הויז, אויף אלעם פארטיגען, פריי פון אירגענד וועלכע אויסגאבען, דעם יאר, ספעציעל, זיינען אונזערע מיטגלידער נייגעריג צו זען אונזער יוניטי הויז צוליב דעם פראכטפולשיינעם מיליאן־דאלארדיגען טעאטער, וועלכער וועט דערעפענט ווערען דעם סעזאן.

זינט די גרופע דרעסמאכער האבען מיט צוואנציג יאר צוריק זיך ארגאניזירט און אויף זיך גענומען פרייוויליג די שווערע אויפגאבע צו פאטראלירען דעם דרעס מארקעט און אייפפאסען אז די 5 טאגיקע — 35 שטונדיגע ארבעטס־וואך זאל אפגעהיט ווערען, האבען זיך די צייטען אין אומשטענדען געביטען. דאס ריב מענשען האבען געלערנט אז ארבעטען 35 שטונדען איז דיינו; אז עס לוינט זיך נים אויסקצילייגען די כוחות, אז מען קען די וועלט נים איינשלינגען. אגב, זיינען שוין א סך פון די „פאטראלירער" אליין עלטער געווארען. א צאל פון זיי זיינען שוין אויף דער רעטייערמענט ליסטע. די ארבעט פאלט שווערלעך, שוין ניטא די כוחות צו קלעטערען די שטיגען און מען איז גערען צו קומען אהיים נאך דעם טאג ארבעט. פינדעסטוועגען שטייען די מערסטע מיטגלידער פון דער קאמיטע ווי טרייע סאלדאטען אויף דער וואך. מען זוכט אויפצוקלערען די נייע מיטגלידער פון דער יוניאן די באדייטונג און דעם הייליגען פרינציפ פון דער 5 טאגיקער און 35 שטונדיגער ארבעטס־וואך. וויפיל קרבנות, וואס פאר א ליידען דאס האט אפגעקאסט איידער עס איז איינגעפעסטיגט געווארען דער באוואוסטזיין, אז אן ארבעטס־וואך איז 35 שטונדען און נים מער? מיר ווילען האפען, אז די צייט דערנענטערט זיך ווען אלע ארבעטער וועלען ווערען אזוי באוואוסטזיניג, אז עס וועט קיין זכר נים בלייבען פון אזעלכע פארלעצונגען.

פארלויפיג אבער, האט נאך די „יו־די־סי" קאמיטע א ביסעל ארבעט צו טאן און אן אויפגאבע וועלכע זי דערפילט אויף א זייער פאסיגען אופן. מיר זיינען שטאלץ און דאנקבאר אונזערע וועטעראנען פאר זייער אומ־[illegible]

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

פון איזידאָר נאַגלער,
גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָארד

אונזער אינדוסטריע גרייט זיך איצט צום נייעם סעזאָן. פירמעס וועלכע האָבן, לידער צו פרי, פאַרענדיגט דעם פריערדיגען ספרינג סעזאָן האָבן באַצייטענס גענומען אַרבעטען אויף נייע סעמפּעלס. די מייסטע פירמעס וועלען ווייזען די נייע מוסטערן אָנהויב היינטיגען חודש און ווי ביים אָנהויב פון יעדען סעזאָן מערקט זיך איצט אַן אָפּטימיסטישע שטימונג אין דער אינדוסטריע. דאָס איז גוט אַזוי, ווייל אָן אָפּטימיזם, אָן אַ ביסעל בטחון אין בעסערע צייטען, קען מען ווייניג וואָס אונטערנעמען און ווייניג וואָס דערגרייכען.

אויך די יוניאָן נעמט זיך גרייטען צום נייעם סעזאָן. און גרייטען זיך צום נייעם סעזאָן הייסט ביי אונז דער עיקר אָננעמען פּלענער און באַוואָרענישען צו קאָנטראָלירען די אינדוסטריע לטובת אונזערע מיטגלידער. ביי אַ סטעף־מיטינג, מיט צוויי וואָכען צוריק, האָבן מיר דעריבער אויפגענומען אַ ריי פראַגען מיט וועלכע איך וואָלט געוואָלט, אַז אויך אונזערע מיטגלידער זאָלען ווערען באַקאַנט.

מאַנכע פון די פראַגען וועלכע מיר האָבן אויפגענומען ביים סטעף־מיטינג זיינען רוטינע ענינים. אָבער זיי האָבן אַ באַזונדערע באַדייטונג אין די היינטיגע אומגינסטיגע צייטען אין אונזער אינדוסטריע.

נעמען מיר פאַר אַ משל די פראַגע פון יוניאָן־קאָנטראָל איבער די דזשאָבער־קאָנטראַקטאָר באַציאונגען. היינט מער ווי אַלעמאָל מוז די יוניאָן אַכטונג טאָן, אַז די אַרבעט זאָל געהעריג פאַרטיילט ווערען צו די קאָנטראַקטאָרס פון אַ באַשטימטען דזשאָבער אָדער מאַנופעקטשורער; אַז אַ פירמע זאָל ניט אַרויסשיקען קיין אַרבעט צו אַ ניט־דעזיגנירטען קאָנטראַקטאָר; אַז אַ קאָנטראַקטאָר זאָל ניט מאַכען קיין אַרבעט פאַר אַ פירמע סיידען ער איז פון דער יוניאָן דעזיגנירט געוואָרען, לויט די פאַרשריפטען פון אונזער קאָלעקטיווען אַגרימענטס.

אָדער נעמען מיר דאָס פּראָבלעם פון אויפמאָנען חובות צו די וועלפער־פאָנדען. אין נאָרמאַלע צייטען, ווען די אינדוסטריע איז אין אַ גוטען סטאַביליזירטען צושטאַנד, זיינען די „פּעי־ראָל" צאָלונגען צו די וועלפער־פאָנדען ניט געווען קיין ערנסטער פּראָבלעם. אפילו ווען אַ מאַנופעקטשורער איז שולדיג געווען פאַר עטלעכע חדשים, איז עס ניט געווען קיין אומגליק. סוף כל סוף איז דער חוב באַצאָלט געוואָרען.

אָבער היינטיגע צייטען דאַרף מען באַזונדערס אַכט לייגען אויף דער איינמאָנונג פון חובות צו די פאָנדען. נאָכמער: מיר מוזען אַכטונג טאָן, אַז עס זאָלען זיך ניט אָנזאַמלען קיין חובות. ווען אַ פירמע גייט אַרויס פון ביזנעס און בלייבט שולדיג געלט צו די פאָנדען איז עס אַ ממשות'דיגער פאַרלוסט פאַר דעם יוניאָן־מיטגליד, וואָס געניסט פון אָט די פאָנדען. מאַנכעס מאָל באַטייט אַזאַ פאַרלוסט דעם אונטערשייד פון מער אָדער ווייניגער מעגלעכקייט צו רעטייערן אַן אַלטען יוניאָן־וועטעראַן.

אָדער נעמען מיר די פראַגע פון באַזעצען אַרבעטסלאָזע אין שעפער. דאָס איז אַ ביזגאָר אַנגעווייטאָגטער פּראָבלעם פאַר די בעל מלאכות וואָס האָבן פאַרלוירען זייערע דזשאָבס, ווייל זייער שאָפּ איז אַרויס פון ביזנעס. איך האָב ניט גענוג ווערטער צו באַטאָנען די וויכטיגקייט פאַר דער מאָראַל פון אונזער אָרגאַניזאַציע, די דאָזיגע מענשען זאָלען פילען, אַז די יוניאָן זאָרגט פאַר זיי, אַז זיי זיינען ניט קיין יתומים.

עס טאָר דעריבער ניט דערלויבט ווערען, צו אַרבעטען אָווערטיים אין אַ שאָפּ וואו מען קען באַשעפטיגען אַן אַרבעטסלאָזען יוניאָן־מאַן. יעדער יוניאָן־באַאַמטער דאַרף עס מאַכען פאַר זיין באַזונדערע אויפגאַבע אויסצוגעפינען וואו מען קען באַזעצען אַן אַרבעטסלאָזען בעל מלאכה. און יעדער שאַפּ־טשערמאַן און שאַפּ־קאָמיטע מיטגליד דאַרף זען צו קאָאָפּערירען מיט די יוניאָן־באַאַמטע, אַז וואָס מער אַרבעטסלאָזע זאָלען באַזעצט ווערען אין שעפער ביים אָנהויב פונם סעזאָן.

אַ צווייטער ענין, וואָס איז ניט ווייניגער וויכטיג פאַר דער מאָראַל פון אונזער אָרגאַניזאַציע, איז די באַהאַנדלונג פון דעם אינדיווידועלען מיטגליד מצד דעם יוניאָן־באַאַמטען. איך האָב צו פיל דערפאַרונג אין דער פּראַקטישער אַרבעט פון דער יוניאָן צו דערוואַרטען פון אונזערע באַאַמטע, אַז זיי זאָלען זיין מלאכים. צו זיין אַ גוטער באַאַמטער אין אונזער יוניאָן פאַרלאַנגט זיך אַ גראַדען שכל, אַ ים מיט געדולד, רואיגקייט און אויסדויער ביים באַהאַנדלען די קריוודעס, טיילמאָל איינגערעדטע קריוודעס, פון דעם איינצעלנעם יוניאָן־מיטגליד אינם שאָפּ. אָט די דאָזיגע גוטע מידות דאַרפען מיר היינטיגע צייטען אָנווענדען אין אַ גאָר גרויסער מאָס.

גראָד ווייל די צייטען זיינען ניט אַזוי פרייגעלדיג איז דער מיטגליד באַזאָרגט איבען דעם מאָרגענדיגען טאָג. ער איז טיילמאָל פאַרצאָרענט איבער זיין דאָליע און ער איז זייער סענסיטיוו ווען ער קומט מיט אַ קריוודע אין אָפיס פון דער יוניאָן. מאַנכעס מאָל איז ניט אַזוי וויכטיג וואָס דער באַאַמטער זאָגט צו אַזאַ מיטגליד, נאָר ווי אַזוי ער זאָגט עס. אַ גוט וואָרט אין דער ריכטיגער צייט קען העלפען צו געווינען דעם צוטרוי פונם מיטגליד אינם יוניאָן־פאָרשטייער און דער דאָזיגער צוטרוי קען אַ סך העלפען אויסגלייכען אַ סכסוך, פאַרריכטען אַ קריוודע. פאַרקערט ווידער — אַ שלעכט אָדער בייז וואָרט קען ניט בלויז קאַליע מאַכען דעם גאַנצען ענין, נאָר ער העלפט אויך קאַליע מאַכען די מערכה פון דער יוניאָן אין די אויגען פון דעם פּשוט'ן מיטגליד.

פרייז־סעטעלמענטס און קאָנטראָל אין סעקשאָן שעפער

איינע פון די ענינים וועלכע איך האָב געהאַלטען פאַר נויטיג דאָס מאָל אויפצונעמען מיט אונזער סטעף איז געווען די פראַגע פון פרייז־סעטעלמענטס און קאָנטראָל אין סעקשאָן־שעפער.

די פּראָדוקציע פון קלאָוקס, לויטן סעקשאָן־סיסטעם, פאַרנעמט ביי אונז היינט אַ וויכטיגען טייל פון דער אינדוסטריע. אַן אויספאָרשונג וואָס איז געמאַכט געוואָרען אין דעם ניו יאָרקער קליידער מאַרקעט, אין 1953, האָט פעסטגעשטעלט, אַז שוין דעמאָלט האָט מער ווי אַ העלפט פון אונזערע מיטגלידער געאַרבעט אויפן סעקשאָן־סיסטעם. אין מערץ, 1954, האָב איך אין אַן אויספירלעכען באַריכט צום דזשאָינט באָאַרד אויך געמאַכט רעקאָמענדאַציעס, וועלכע האָבן געצילט אין איין הויפּט־פונקט: צו מאַכען מעגלעך, אַז די פּראָדוקציע פון דער ביליגער ליין קלאָוקס און סוטס זאָל איינגעהאַלטען ווערען אין ניו יאָרק, אָן אונטערשייד אונטער וואָס פאַר אַ סיסטעם אָט די גאַרמענטס ווערען פּראָדוצירט. ווי איך האָב דעמאָלט דערקלערט, קענען אָט די פּלענער דורכגעפירט ווערען אין גינסטיגע צייטען.

ליידער, האָט די אומגינסטיגע לאַגע אין דער אינדוסטריע באַשווערט די מעגלעכקייטען דורכצופירען די אַלע פּלענער, וואָס מיר האָבן אין יענעם באַריכט באַהאַנדעלט. איך האָב אָבער נאָך פאַריגען יאָר אויסגעדריקט אונזער זאָרג וועגען דעם, וואָס עס איז ניט פאַראַן קיין מער איינהייטלעכער סיסטעם פון סעטלען פּרייזען אין סעקשאָן־שעפער. אונז האָט דער עיקר געפעלט אַ פאָרמולע דורך וועלכער מיר זאָלען קענען דערגרייכען צוויי זאַכען: 1) אַ מער איינהייטלעכע מעטאָדע ביים סעטלען פּרייזען אין סעקשאָן־שעפער און 2) סעטלען פּרייזען פאַר די באַזונדערע סעקשאָנס לויט דער קוואַליטעט פונם גאַרמענט. דאָס לעצטע איז באַזונדערס וויכטיג, ווייל נאָר אויף אָט דעם אופן וועלען מיר אַמבעסטען קענען באַשיצען די פאַרדינסטען פון אונזערע בעל־מלאכות אין סעקשאָן־שעפער.

עס זיינען פאַראַן, למשל, דריי אָדער פיר קלאַסיפיקאַציעס ביי קלאָוקס און סוטס אין דער ביליגער און מיטעלער ליין. מען קען דעריבער ניט באַשטימען אַ פּרייז פאַר אַ געוויסען טייל פונם גאַרמענט, לאָמיר זאָגען פאַר אַ פּאַקעט, וואָס זאָל זיין גילטיג פאַר אַלע פיר קלאַסיפיקאַציעס, סיי פאַר דעם גאָר ביליגען גאַרמענט און סיי פאַר דעם בעסערען גאַרמענט.

כאָטש דער סעקשאָן־סיסטעם האָט אין דער ביליגער ליין אַ געוויסען פאָרטייל איבער דעם טעילאָר־סיסטעם, האַלט איך פונדעסטוועגען, אַז דורך אַ געהעריגען קאָנטראָל איבער די סעקשאָן־שעפער און דורך אַנדערע געהעריגע באַוואָרענישען, קען מען מילדערען די שעדלעכע קאָנקורענץ צווישען די ביידע פּראָדוקציע־סיסטעמען אין אונזער אינדוסטריע. איך האָב דעריבער זיך באַמיט צו פאָרמולירען אַן אַלגעמיינע ריכטליניע אויף וועלכער מיר קענען דערגרייכען מער איינהייטלעכקייט אין די פּרייז־סעטעלמענטס, סעקשאָן־פּרייזען אין הסכם מיט דער קוואַליטעט פונם גאַרמענט, אַ שטאַרקערען קאָנטראָל איבער די פּרייז־סעטעלמענטס און אַ שטאַרקערע אויפזיכט איבער די סעקשאָן־שעפער אָפּציהיטען, אַז די אַרבעטער זאָלען קריגען די געסעטעלטע פּרייזען און באַשיצען זייערע ליין סקיילס.

(דער דעטאַלער פּלאַן פון וויים־פּרעזידענט איזידאָר נאַגלער, אין פאַרבינדונג מיטן קאָנטראָל און פּרייז־סעטעלמענטס אין די סעקשאָן־שעפער, איז פאַרעפענטלעכט אויף אַן אַנדער פּלאַץ אין דעם היינטיגען נומער „גערעכטיגקייט" — די רעדאַקציע).

אין דער קלאָוק פינישערס יוניאָן לאָקאַל 9

פון לואיס היימאַן, מענעדזשער

מען דערציילט אונז, אַז מיר האָבן איצט אַ גוואַלדיגע פּראָספּעריטי אין לאַנד. רעגירונגס עקספּערטען, עקאָנאָמיסטען, זאָגען נביאות, אַז עס וועט זיין פּראָספּעריטי, כאָטש פאַר די קומענדיגע 10 יאָר. אָפּנים, אַז די פּראָספּעריטי הינקט אַ ביסעל אונטער, ווייל עס זיינען פאַראַן אינדוסטריעס וועלכע ווייסען ניט פון קיין פּראָספּעריטי. וואָס שייך אונזער קלאָוק אינדוסטריע ווייסען אַלע, אַז די לאַגע איז ניט קיין גוטע. דער לעצטער ספּרינג־סעזאָן איז געווען זייער שוואַך, האָט אָנגעהאַלטען עטלעכע געציילטע וואָכען און איצט איז די ריכטיגע סלעק. צוגרייטונגען ווערען געמאַכט צום קומענדיגען ווינטער־סעזאָן.

די בעלי בתים זיינען מער אָפּטימיסטיש געשטימט ווי דעם לעצטען סעזאָן. מען גלויבט, אַז דער קומענדיגער סעזאָן זאָל זיין בעסער. אגב, פאַר פינישערס איז געוויינלעך דער ווינטער־סעזאָן בעסער ווי דער ספּרינג־סעזאָן. מיר האָבען דעם לעצטען סעזאָן געהאַט מער ווי די געוויינלעכע צאָל אַרבעטסלאָזע. פאַר די מערסטע פון זיי האָט זיך איינגעגעבען צו קריגען דזשאָבס, אָבער, ניט פאַר אַלע. עס קומען אויך צו אַרבעטער פון פירמעס וואָס גייען איצט אַרויס פון ביזנעס און זיי נויטיגען זיך אין דזשאָבס.

וועלען מיר געוויס טאָן אַלץ וואָס איז מעגלעך צו העלפען אונזערע אַרבעטסלאָזע קריגען דזשאָבס. מיר ווילען אָבער נאָכאַמאָל דערקלערען אונזערע מיטגלידער, אַז זיי דאַרפען האָבען אין זינען, אַז מיר האָבען ניט קיין עמפּלאָימענט־ביוראָ און קיין מאָנאָפּאָל אויף די דזשאָבס האָט אונזער לאָקאַל אויך ניט. געוויס וועלען מיר טאָן אַלץ כדי צו באַזעצען פינישערס אויף פּלעצער. מען דאַרף אויך האָבען אין זינען, אַז די לאַגע פון די פינישערס איז ערגער ווי פון די אַנדערע קרעפטס. וועלענדיג אַרויסברענגען די גאַרמענטס ביליגער, שאַפט מען אָפּ וואו עס לאָזט זיך נאָר האַנט אַרבעט. אַנשטאָט די האַנט־געליינטע מאַכט מען מאַשין־געליינטע גאַרמענטס. דערפאַר ווערט ווייניגער אַרבעט פאַר פינישערס און פאַר פעלערהענדס און דערפאַר איז ביי אונז פאַראַן מער אַרבעטסלאָזע ווי ביי אַנדערע קרעפטס.

* * *

געזעצען ווערען געמאַכט פון לאָיערס און מ'קען זיי טייטשען און אויסטייטשען. מיר זאָגען עס אין שייכות מיט דעם, ווי מען באַהאַנדעלט אונזערע מיטגלידער אין די אַנעמפּלאָימענט אינשורענס אָפיסעס. מען גיט זיי אַ בויגען פּאַפּיר מיט פראַגען אויסצופילען. איינע פון די פראַגעס אויף וועלכע זיי דאַרפען ענטפערען איז: וואו מען האָט געזוכט אַרבעט? זיי, די אינשורענס־באַאַמטע, ווילען, אַז מען זאָל אָנגעבען די נעמען פון די שעפער און פון די בעלי בתים.

מיר האָבען פּראָבירט אויפקלערען די אָנגעשטעלטע פון דעם אַנעמפּלאָימענט אינשורענס, אַז עס איז איצט סלעק, אַז מען אַרבעט ניט אין די שעפער און עס וועט ניט העלפען דאָס גיין און קלאַפּען אין די טירען. ווען דער סעזאָן הויבט זיך אָן גייען קלאָוקמאַכער אויך ניט איבער די שעפער בעטען דזשאָבס. אין די מערסטע שעפער לאָזט מען גאָר קיין פרעמדען ניט אַריין. געוויינלעך קריגט מען אַ דזשאָב אָדער דורך דער יוניאָן אָדער דורך אַ באַקאַנטען פאָרמאַן אָדער דורך אַ רעקאָמענדאַציע פון אַן אַרבעטער פון שאָפּ צו וועלכען דער באָס אָדער דער פאָרמאַן האָט צוטרוי. אַ סך אָנגעשטעלטע אין די אַנעמפּלאָימענט אינשורענס פאַרשטייען עס. אָבער, טענה'ן זיי, דער געזעץ זאָגט, אַז מען דאַרף גיין זוכען אַרבעט. מיר ווילען דאָ זאָגען, אַז זוכען מיינט ניט דווקא גיין קלאַפּען אין די טירען. ס'איז רעכט צו ענטפערען, אַז מען גייט אין קלאָוק־מאַרקעט און אין די יוניאָן. אויב איר טוט עס און איר ענטפערט אַזוי, איז עס, לכל הדעות, געזעצלעך און מען קען אייך ניט אַנטזאָגען אייערע טשעקס.

נאָך אַ פראַגע וואָס מען פרעגט איז: צי איר קריגט באַצאָלטע וואַקאַציע? אויב איר קריגט ניט באַצאָלט פון דעם באָס — איז דער ענטפער — ניין. דער טשעק, וואָס איר קריגט פון העלטה־פאָנד, קען ניט אָנגערופען ווערען באַצאָלטע וואַקאַציע. ס'איז אַ בענעפיט־טשעק.

* * *

אונזער עדיוקיישאָנעל קאָמיטע האָט ביים לעצטען מיטינג פון דער עקזעקוטיוו־באָארד אָפּגעגעבען אַ באַריכט וועגען דער בילדונגס אַרבעט פון לאָקאַל, דורכגעפירט דעם לעצטען סעזאָן, צווישען נאָוועמבער, 1954, און מערץ, 1955, וואָס איז ווערט פאַרצייכענט צו ווערען.

מיר האָבען געהאַט דריי אָפּען פאָרומס: איינער איז געווען געווידמעט דעם רעזולטאַט פון די נאָוועמבער וואַלען, דער צווייטער — דעם פּראָבלעם פון מלחמה און שלום, דער דריטער — די לעצטע ענדערונגען אין געזעץ פון סאָשעל סעקיוריטי. ביי אַלע אָפּען־פאָרומס זיינען פאָרגעקומען לעבהאַפטע דיסקוסיעס.

מיר האָבען אויך אָפּגעהאַלטען צוויי פאַרזאַמלונגען פאַר נייע מיטגלידער, ביי וועלכע מען האָט גערעדט וועגען די רעכט און פליכטען פון יוניאָן מיטגלידער און אויך געוויזען פילמען: „מיט אָט די הענט" און „די יובל קאָנווענשאָן פון אינטערנעשאָנעל".

עס איז אַראַנזשירט געוואָרען אַ קאָנצערט־מיטינג צו דער פייערונג פון 300 יאָר אידיש לעבען אין אַמעריקע און 70 יאָר אידישע אַרבעטער באַוועגונג. ביי דעם מיטינג האָט מען זיך אויך געזעגנט מיט די מיטגלידער וואָס האָבען היי־יאָר רעטייערט. די אונטערנעמונג איז געווען אַ גרויסער דערפאָלג און האָט איבערגעלאָזט אַ גוטען איינדרוק. מיר האָבען אויך אָרגאַניזירט אַ טעאַטער פאָרשטעלונג מיט דער „פאָלקסבינע", וואָס האָט געגעבען עטלעכע הונדערט אונזערע מיטגלידער די געלעגענהייט צו זען אַ גוטע פאָרשטעלונג און וואָס האָט זיי פאַרשאַפען אַ גייסטיגען פאַרגעניגען.

עס איז אויך דורכגעפירט געוואָרען אַן עקסקורסיע צו די „יונייטעד ניישאָנס", וואו אונזערע מיטגלידער האָבען באַקומען אינפאָרמאַציעס וועגען דעם ווי אַזוי עס אַרבעט די יו־ען און זיי האָבען אויך באַזוכט די געביידעס פון דער יו־ען אָרגאַניזאַציע.

איצט ווערט צוגעגרייט אַן אַרויספאָר מיט אַ שיף צו ריי־ביטש אויף דעם 24סטען יולי.

די עקזעקוטיוו־באָארד האָט אויסגעדריקט אַ דאַנק דער עדיוקיישאָנעל קאָמיטע פאַר איר אַרבעט.

צום 70סטען געבוירנטאָג פון אַדאָלף העלד

עס איז אַ כבוד און אַ פאַרגעניגען פאַר מיר פערזענלעך און פאַר אונזער קלאָוקמאַכער יוניאָן, צו באַגריסען אַדאָלף העלד צו זיין 70סטען געבוירנטאָג.

איך בין זיך מבטיח, אַז די „גערעכטיגקייט" וועט ווידמען אַ ספּעציעלע אָפּשאַצונג פון דעם יובילארס פאַרדינסטען פאַר דעם אידישען געזעלשאַפטלעכען לעבען אין אַמעריקע און מעבר לים, ווי אויך פאַר דער אידישער אַרבעטער באַוועגונג. וועל איך מיך דעריבער דאָ באַנוגענען בלויז מיט אַ האַרציגען מזל טוב.

מיר ווינשען דעם אַזוי ליבענסווירדיגען, באַשיידענעם און זייער פאַרדינסטפולען אַדאָלף העלד, לאַנגע יאָרען און גרויסע דערגרייכונגען אין די אַלע געביטען פון כלל'שער טעטיגקייט אין וועלכע ער האָט זיך דערוואָרבען אַזאַ בכבוד'דיגען אָנזען.

מעמבערשיפּ מיטינג פון קלאָוק פינישערס לאָקאַל 9

דער קלאָוק פינישערס לאָקאַל 9, וועט אָפּהאַלטען אַ מעמבערשיפּ מיטינג מיטוואָך, דעם 22סטען יוני, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דיפּלאָמאַט האָטעל, 210 וועסט 43טע גאַס.

וויים־פּרעזידענט לואיס היימאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, וועט באַריכטען וועגען דער לאַגע אין טרייד און אין דער יוניאָן. עס וועט אויך אָפּגעגעבען ווערען אַ פינאַנץ־באַריכט פון לאָקאַל.

מיט די קלאָוק פּרעסערס אין שאַפּ און אין דער יוניאָן

פון יוסף בּרעסלאַו, וויצע-פּרעזידענט

אין אונזער קלאָוק טרייד איז איצט זייער שטיל. די מאַיאָריטעט פון די שעפּער אַרבּעט ניט. אַ חוץ איניקע טשילדרען קאָוט שעפּער, וואו מען האָט שוין אָנגעפאַנגען אַרבּעטען, אין די קלאָוק שעפּער מאַכט מען סעמפּעלס און דופּליקייטס. אָבּער רעגעלע אַרבּעט — זייער ווייניג. די אַרבּעטער, וועלכע האָבּען געהאַט אַ גוטען סיזאָן, די בּעסערע פאַרדינערס, נוצען אויס זייער צייט צו פאָרען אויף וואַקיישאָן און די איבּעריקע זיינען אין שטאָט און וואַרטען די אַנעמפּלאָימענט טשעקס צו קריגען די בּאַרעכטיגטע אַנעמפּלאָימענט אינשורענס. וואָס אַנבּאַלאַנגט די מאַנופאַקטשורערס, — מאַכען זיי אַלע פאַרבּאַרייטונגען צו בּאַגעגענען די בּאַיערס, וועלכע וועלען דערוואַרט אין אָנפאַנג יוני. זיי לעבּען מיט דער האָפענונג פאַר דעם נעקסטען סעזאָן. עס איז אַן אַלגעמיין אָנגענומענער געדאַנק אַז פּונקט אַזוי ווי עס קען ניט זיין אַלעמאָל גוט, — אַזוי קען ניט זיין אַלעמאָל שלעכט. טראָץ דעם, וואָס פאַר די לעצטע פיר, פינף יאָר האָט אונזער טרייד דורכגעלעבּט ניט קיין ווייער גוטע צייטען — איז אָבּער דער איינדרוק, אַז עס קומט פון ערגעץ אַ פּראָספּעריטי — און זי וועט אונז אויך דערגרייכען — אַזוי גרייט מען זיך פאַר דעם נעקסטען סעזאָן.

דער איינציקער ווינקעל וואו עס קאָכט זיך אַביסעל, און עס שוויבּעלט מיט אַקטיוויטעט, איז בּיי די קאָנטראַקטאָרס, וועלכע ווערען רעפּרעזענטירט פון דער „אַמעריקען אַסאָסיאיישאָן”. די קאָנטראַקטאָרס האָבּען זיך אַרומגעזען, אַז די דזשאָבּערס בּאַשווינדלען זיי און רייסען פון זיי די הויט. איבּערהויפּט אין דער בּיליגער און מיטעלער ליין שעפּער וואו מען אַרבּעט פון וואָך, די קאָנטראַקטאָרס פאַרלאַנגען איצט, אַז מען זאָל די אַרבּעט סעטלען פון שטיק, ווייל סעטלענדיק פון שטיק, וועט די יוניאָן דאַרפען סעטלען די פּרייזען — און ווען די יוניאָן וועט סעטלען די פּרייזען, וועט זי שיין זען, אַז די אַרבּעטער זאָלען מאַכען אַ לעבּען. דורך דער דאָזיקער פּראָצעדורע, ווען די פּרייזען וועלען געסעטעלט ווי עס דאַרף צו זיין, דאַרפען די קאָנטראַקטאָרס קריגען לויט דעם אַגריימענט, 33 פּראָצענט „אָווערהעד”, איבּער די געסעטעלטע פּרייזען. מיינט עס שוין בּמילא, אַז די יוניאָן פאַכט אויף אימדירעקט אויף די קאָנטראַקטאָרס אויך.

בּיז איצט האָבּען די קאָנטראַקטאָרס געמיינט, אַז זיי זיינען אַליין שטאַרק גענוג צו קריגען דעם בּאַרעכטיגטען פּרייז פון דזשאָבּער. אין דער מלחמה־צייט, ווען די דזשאָבּערס האָבּען זיי בּאַדאַרפט, האָבּען זיי טאַקע געקראָגען די פּרייזען. אָבּער נאָך דער מלחמה, האָבּען זיי געמיינט, אַז זיי וועלען איינער דעם אַנדערען אויסקאָנקורירען — און אַרונטערדריקען די בּאַדינגונגען פון די אַרבּעטער און וועלען אויף אַזאַ וועג קענען אויסקומען מיט די דזשאָבּערס. דער רעזולטאַט איז, אַז פון דעם אַרעמען האָט זיך אויסגעלאָזט אַ בּוידעם און זיי זיינען געקומען צו דער איבּערצייגונג, אַז דער איינציקער וועג פאַר זיי איז צו אַרבּעטען פון שטיק און אַז די יוניאָן זאָל מאַכען דעם פּרייז מיט די דזשאָבּערס. די קאָנטראַקטאָרס סטראַשען טאַקע, אַז אויב דאָס וועט ניט געטאָן ווערען, וועלען זיי ניט אָנפאַנגען צו אַרבּעטען דעם סעזאָן.

אין דער יוניאָן אַליין רודערט זיך אויך. לאָקאַל 117 האָט געמאַכט געוויסע רעקאָמענדאַציעס וואָס עס דאַרף געטאָן ווערען צום נעקסטען סעזאָן. דער דזשענעראַל מענעדזשער פון קלאָוק דזשאָינט בּאָארד האָט געבּראַכט געוויסע רעקאָמענדאַציעס צו די בּאָארד אָוו דירעקטאָרס פון דער יוניאָן, ווי צו סעטלען די פּרייזען אין די סעקשאָן־שעפּער און ווי צו פאַרשטאַרקען דעם קאָנטראָל פון דער יוניאָן. אונזער אייגענער לאָקאַל 35, זייענדיק איינפאַרשטאַנען מיט די אַלגעמיינע רעקאָמענדאַציעס פון דזשענעראַל מענעדזשער האָט נאָך דערצו צוגעגעבּן, נאָך אונזער מיינונג נאָך, זייער וויכטיגע רעקאָמענדאַציעס, וואָס עס דאַרף געטאָן ווערען צו פאַרווירקלעכען נאָגלערס רעקאָמענדאַציעס. ווי אַזוי צו בּאַגעגענען די אומשטענדען, מעגלעך צו מאַכען אַז מען זאָל קענען קאָנטראָלירען דעם טרייד — אין די בּעסטע אינטערעסען פון די מעמבּערס.

אין אונזערע רעקאָמענדאַציעס האַנדעלט עס זיך וועגען דעם ווי אַזוי צו פאַרטיידיגען דעם אינסאַיד־שאָפּ, און ווי אַזוי צו קריגען דזשאָבּס פאַר די קלאָוקמאַכער פון ניו יאָרק. עס איז איצט ניט מעגלעך אַריינצוגיין אין דעטאַלען, ווייל זיי זיינען נאָך אין אַ רויען צושטאַנד, אָבּער מיר וועלען זיכער זיך נאָך אומקערען און שרייבּען וועגען דעם ענין. אונזערע רעקאָמענדאַציעס וועלען אויפגענומען ווערען בּיי אונזער נעקסטען לאָקאַל מיטינג, אין אַ דעטאַליזירטען פאָרעם, דעם 9טען יוני. מיר זיינען זיכער, אַז אַלע אונזערע לאָקאַל 35 מעמבּערס וועלען קומען זיך בּאַטייליגען אין דער דיסקוסיע און קריגען אַ גענויעם בּאַגריף וועגען אַלץ.

אַ טרער אויף דעם פאַרריסט פון בּעני זאַסלאַוו ע"ה

בּעני זאַסלאַוו איז געווען אַן אַלטער מעמבּער אין אונזער יוניאָן. ער האָט דעם לעצטענס בּאַקליידט דעם אַמט פון אַסיסטענט מענעדזשער פון דעם אָרגאַניזיישאָן דעפּאַרטמענט פון דער קלאָוק דזשאָינט בּאָארד. ער האָט געטאָן זיין אַרבּעט כמעט בּיז דעם לעצטען טאָג פון זיין לעבּען, ווען ער איז פּלוצלינג אַוועק געריסען געוואָרען פון אונז. ער איז קוים אַלט געווען 61 יאָר.

מיר געדענקען אים נאָך ווען ער איז געקומען קיין אַמעריקע, אַלס אַ אינגל פון 10 אָדער 11 יאָר. אייפגעצויגען געוואָרען אויף דער איסט־סאַיד, געגאַנגען דאָ אין פּאַבּליק סקול און איינגעזאַפּט אין זיך די גאַנצע אַטמאָספערע, וואָס די איסט־סאַיד האָט דעמאָלט מיט זיך רעפּרעזענטירט. נאָך דער גראַדואירונג פון סקול איז ער געגאַנגען גלייך אַרבּעטען, געווען אַ שיפּינג קלוירק, געלערנט זיך אַלס קאַטער בּיי בּלאַוזעס, געאַרבּעט אַלס פּיינטער און אין די יאָרען פון 1919, איז ער אַריינגעקומען אין פּרעסער־טרייד. פון יענער צייט אָן איז ער אַלעמאָל געווען פאַרבּונדען מיט אונזער יוניאָן. געווען אַן עקזעקוטיוו בּאָארד מעמבּער, געאַרבּעט אַלס אָרגאַניזער אין דעם „אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט”. דאַן געווען אַ בּיזנעס אַגענט און שפּעטער געגאַנגען צוריק אין שאַפּ אַרבּעטען. די לעצטע עטלעכע יאָר איז ער געווען אַסיסטענט מענעדזשער פון דעם אָרגאַניזיישאָן דעפּאַרטמענט פון אונזער קלאָוקמאַכער יוניאָן.

דורך די אַלע יאָרען איז ער געווען שטענדיק לאָיאַל צו דער יוניאָן און צו דער אינטערנעשאַנעל. געהאָלפען דער יוניאָן צו פאַרבּעסערען די אַרבּעט־בּאַדינגונגען און ער איז זיכער געווען אַ טייל פון די, וועלכע האָבּען געהאָלפען בּרענגען די יוניאָן צו דעם, וואָס זי רעפּרעזענטירט מיט זיך איצט. ער איז טאַקע ניט געווען איינער, וועלכער האָט זיך געריסען צו דער פּלאַטפאָרם, אָבּער דערפאַר איז ער געווען איינער פון די אַלע, וועלכע האָבּען צוגעלייגט פּלענטי ציגעל צו בּויען דעם פּראַכטפולען בּנין.

מיט אַ שטאַרקען ווייטאָג בּאַווייגען מיר זיין פּריצייטיגען טויט. וואָס ער איז אַוועקגעריסען געוואָרען פון אונז אַזוי שנעל און פּלוצלינג. זיין בּייטראָג צו דער יוניאָן וועט אָבּער ניט פאַרגעסען ווערען. די בּאַציאונג צו אים און זיין פּאָפּולאַריטעט האָט מען געקענט מערקען פון דעם גרויסען עולם, וואָס איז געקומען אים אָפּגעבּען דעם לעצטען כבוד. זיין פרוי, זיינע צוויי זין, די שנירען און די איניקלעך קענען מיר ניט טרייסטען, אָבּער די צייט וועט מסתמא פאַרהיילען די וואונד. וואָס מיר קענען טאָן איצט, איז צו בּאַווייגען זייער און אונזער פאַרלוסט. ערע זיין אָנדענקען...

אַ בּאַגריסונג צו אַדאָלף העלד

אונז פאַרדריסט זייער שטאַרק, וואָס צוליבּ פּערזענלעכע אומשטענדען, איז פאַר אונז ניט מעגלעך געווען צו זיין אַנוועזענד בּיי דער עפענטלעכער פייערונג, לכבוד אַדאָלף העלד'ס 70־יאָריגען געבּורטסטאָג. דעריבּער טוען עס מיר דורך די שורות.

מיר האָבּען העלד'ן בּאַגעגנט דאָס ערשטע מאָל אין 1914, בּיי דער קליוולאַנדער קאָנווענשאָן, וואו ער איז געווען דער רעפּאָרטער פון „פאָרווערטס”. נאַטירלעך איז ער דעמאָלט געווען אַ סך אינגער, אָבּער ער האָט שוין דעמאָלט אויף אונז געמאַכט אַ וויכטיגען איינדרוק, וואָס האַלט אָן די גאַנצע צייט זינט מיר קענען אים.

העלד איז געווען אַ וויכטיגער בּויער פון דער טרייד יוניאָן בּאַוועגונג. כאָטש ער איז אין די פריערדיקע יאָרען ניט געווען דירעקט פאַרבּונדען מיט איר, ער איז בּיי אַלעמען בּאַליבּט ווייל ער האָט אַלע מאָל געלייגט מער געוויכט אויף דער מענטשלעכער

זייט ווי אויף דער פּאַרטייאישער. מיר זיינען זייער צופרידען, וואָס די בּאַוועגונג האָט ניט פאַרנאַכלעסיגט צו פייערען העלד'ס 70־יאָריגען געבּורטסטאָג. ער האָט עס כשר פאַרדינט. מיר שיקען אים אונזער בּרכה און ווינטשען אים אַז ער זאָל זיין געזונט און אָנגיין מיט זיין פרוכטבּאַרער אַרבּעט אויף זיין אייגענעם שטייגער... ווען מען וועט פייערען זיין הונדערט יאָריגען יובילעאום וועלען מיר ניט פאַרפעלען צו זיין דאָרט און אים בּאַגריסען.

מאַכט אייערע רעזערוואַציעס פאַר אונזער ווייקענד אויספלוג

אונזער ווייקענד האָלידיי, ווי אַלע יאָר, וועט זיך אָנפאַנגען פרייטאָג, דעם 24סטען יוני און וועט זיך ענדיגען זונטיק, דעם 26סטען יוני, און וועט פאָרקומען אין מאָדזשעסטיק האָטעל אין פאַלסבּורג, ניו יאָרק. אויב איר ווילט זיך בּאַטייליגען אין אויספלוג, מאַכט גלייך אייערע רעזערוואַציעס אין לאָקאַל אָפיס, ווייל דער פּלאַץ איז בּאַגרענעצט.

קומט צום נעקסטען זייער וויכטיגען מעמבּער מיטינג

ווי מיר האָבּען שוין דערמאָנט וועט אַ מעמבּער מיטינג אָפּגעהאַלטען ווערען דאָנערשטאָג דעם 9טען יוני, אין דיפּלאָמאַט האָטעל, 108 וועסט 43טע סטריט. דער מענעדזשער וועט אָפּגעבּען אַ וויכטיגען טרייד־רעפּאָרט. טשאַרלס אַראָנסקי, איינער פון די געוועזענע בּאַאַמטע, וועלכער האָט זיך נאָר וואָס צוריק געקערט פון אַ בּאַזוך אין ישראל, וועט בּיי דעם מיטינג איבּערגעבּען זיינע איינדרוקען און בּרענגען אַ גרוס פון ישראל.

עס וועט אויך דורכגעפירט ווערען אַ מעמאָריעל נאָך אונזער פאַרשטאָרבּענעם בּעאַמטען, בּען זאַסלאַוו ע"ה. עס איז וויכטיג, אַז איר זאָלט דאָרט זיין אין ריכטיגער צייט.

אַרטור דיקין

[illegible] איז אַוועק פון דער וועלט אַ גרויסער אַרבּעטער־פירער. אַרטור דיקין לעבּט ניטאָ מער.

דיקין איז געווען דער גענעראַל־סעקרעטאַר פון דער טראַנספּאָרט־אַרבּעטער יוניאָן אין ענגלאַנד (דער אָפיציעלער נאָמען פון דער יוניאָן איז: [illegible]) דאָס איז די גרעסטע יוניאָן פון ענגלאַנד. דער שטאָלץ פון דער גאַנצער טרייד יוניאָן בּאַוועגונג. דאָגען יאָרען איז ערנסט בּעוויין געווען דער אָנפירער פון דער אָרגאַניזאַציע. זאָר בּעווינ'ס [illegible] איז דיקין בּאַשטימט געוואָרען אויף זיין אָרט.

דיקין איז געווען אַ דאָמפּראָמיסלאָזער געגנער פון די קאָמוניסטען. ער איז געווען איינער פון די גרינדער פון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפעדעראַציע פון די פרייע טרייד יוניאָנס, איינער פון די אָנגעזעענסטע וואָרטזאָגער פון לייבּאָר. ער איז פּריצייטיג געשטאָרבּען. אין עלטער פון 65 יאָר. און געפאַלען איז ער ווי אַ געטרייער זעלנער אויף דער פּאָזיציע: אויסגעפאַלען אַ טויטער אויף דער רעדנער־טריבּונע דעם 1טען מאַי.

כבוד דעם אָנדענק פון אַרטור דיקין!

די תליה

[illegible]

שטריק אין עולם האָט זיך אַרומגעזען, אַז די שטריק זיינען גאָרניט בּעסער ווי די וואָס יאָסקע האָט אויסגעאַרבּעט מיט די אייגענע הענט. הייסט וואָס איז דאָס געלונגן? און וואו שטעקט דאָ די חכמה?...

יאָסקע האָט פאַרן פּדיון, וואָס ער האָט איינגענומען, איינגעקויפט זיך אַ פּילען הויף מיט פלאַקס און געוואָרפען דער מאַשין אין פּיסק אַריין. וויפיל זי האָט נאָר פאַרלאַנגט, אין פאַרלאַנגט האָט זי צו פרעסען אָן אַ שיעור אין אָן אַ ערך. ער האָט גאָרניט געדאַרפט טאָן, בּלויז קוועטשען מיטן קנעפּעל.

ער האָט אָנגעהויבּען פילען אַ שנאה צו דער מאַשין, צו דער „חיה”. אַ מידקייט האָט זיך אים צעריגט איבּערן לייבּ. זיין גאַנץ לעבּען וואָס ער איז געגאַנגען הין און צוריק מיט די וועק פלאַקס אויפן לייבּ, איז ער ניט געווען מיד. קוים איז ער עפּעס ניט געווען מיט אַלעמען, האָט ער גענומען אַ טרונק בּראָנפען און אָראָפּגעשווענקט אַלץ מיטאַנאַנדער אין דאָ, שוין אין די ערשטע צוויי־דריי וואָכען, וואָס די מאַשין איז אין הויף, איז ער שוין מיד. די הענט בּרעכען, די גלידער שטעכען און עפּעס פעלט אים.

די גרעסטע צרה איז געווען, וואָס אויפן הויף האָבּען זיך אָנגעזאַמעלט בּערגער מיט שטריק און ניט געווען קיין קונים.

איז יאָסקע אַריינגעפאַלען אין יאוש. מער ניט געזונגען דעם „וואָרקער” ניגון און אַפילו אויפגעהערט זאָגען דעם „יום” תהילים. ער איז געוואָרען אין כעס אויפן בּרידער, אויף אַמעריקע, אויף יעזילקע קאָוואַל מיט זיינע האַמערס און צייאנגען, אויף זיך אַליין און געהאַט תרעומות. בּאַרוואָס מען פרייעט אים אויס:

היתכן? האָט ער זיך אויסגעשריגן מיטן רבּונו־של־עולם — מיין גאַנץ לעבּען דין איך דיר מיט מיינע רמ"ח אבריה. יאָ געהאַט אַ שטיקער בּרויט, ניט געהאַט אַ שטיקעל בּרויט צו דער זעט, מילא, אַזוי איז געווען דיין רצון. הייסט וואָס האָסטו אויף מיר דיין אַרימסטען קנעכט אָנגעשיקט אָן אָנגעשיקעניש — אַ מאַשין, אַ חיה־רעה, וואָס וועט מיך אויפּברענגען. מיך מיט מיין הויזגעזינד! ווי אַ שטורעם־ווינט וועט דאָך מיך די חיה פאַרטראָגן פון מיין הויז און מיך פאַרציקען.

יאָסקע האָט אויף זיינע תענית און געבּעטן ניט בּאַרימען קיין ענטפער. די מאַשין איז געשטאַנען און געשאַרעט, די שטריק האָבּען געפּייניגט אין קיינים זיינען ניט געווען.

אין איין מאָל אַ טאָג האָט זיך נאָר קיינע קאַטאַרינאַ איינגעהאַנגען בּיי זיך אין שטיבּ אויף אַ האָר פון בּאַלקען. און געהאַנגען האָט ער זיך אויף דער נייער שטריק, וואָס ער האָט געקויפט בּיי יאָסקע'ן, די שטריק פון דער מאַשין אַרויס.

דאָ האָט שוין יאָסקע טאַקע געזען בּאַשיינפּערלעך אַז מען מיינט דאָס אים. און אַז ראש השנה איז אויף הימל'ן נגזר געוואָרען „מי בחניקה” האָט מען געמיינט ער זאָל זיך הענגען אויף די שטריק פון דער מאַשין. ווייל זיין גאַנץ לעבּען ווי ער געדענקט שטריק האָט זיך נאָך קיין איין מענטש אויף זיי ניט געהאָנגען. ניט אַנדערש נאָר אַז דאָ האָט קיינע געדאַרפט אויספירען דעם גזר פון „ונתנה תוקף” פון דער מאַשין...

און יאָסקע שטריקמאַכער אַריין צו וועזעקען אין דער קיזעניע, געבּאָרגט אַ קוזערען האַמער, אַהיים געלאָפען צו זיך אין הויז אַריין און גענומען צעהאַקען די מאַשין. ווי־פיל זיינע כוחות האָבּען אים געלאָזט. דערבּיי האָט ער געריוועט און געשריען אויף אַלע קולות:

— דו ווילסט מיך פאַרלענדען, מיך אומבּרענגען? דו, ווילסטע חיה, וואָס רייבּסט צו די הענט בּיי אַ מענטשען! אין דער ערד אַריין מיטן קאָפּ: זאָל קיין זכר ניט בּלייבּען פון דיר. איך דאַרף ניט קיין מאַשין! מיינע הענט זיינען געזונטע און שטאַרקע. גאָט וועט מיך ניט פאַרלאָזען אָן אַ מאַשין אויך. איך דאַרף ניט קיין חיה אין מיין הויף: זאָל מיין בּרידער נתן האָבּען מאַשינען וויפיל זיין האַרץ גלוסט. איך דאַרף ניט קיין מאַשינען פאַר די שטריק. מיינע הענט זיינען נאָך גענוג שטאַרק!

יאָסקע האָט צוריק אויפגעשטעלט זיינע שטאַנגען מיט די רעדלעך, מיט די אייזענס. אויפגעשטעלט צוריק „די תליה”, ווי אידען האָבּען עס געריפען אין שטאָט. און גענומען פאַמעלעכקע ווידער פלעכטען שטריק. ווייטער געגאַנגען מיט זיינע פּעק פלאַקס אָנגעגירט אַרום קערפּער און געווען גליקלעך, וואָס ער קען פאַרדינען זיין אָרים אויסקומעניש פון טאָג, פאַר זיך און פאַר זיין משפחה. ער האָט ווייטער זיך צופרידענגעשטעלט מיט זיין אָרימקייט. ער האָט נאָר געבּעטען בּיי גאָט, אַז עס זאָלען ניט זיין צופיל ווינטען און רעגענס און ער זאָל קענען גיין הין און צוריק אין דער פלאַקס זאָל ניט אָוועקפליען מיטן ווינט...

רעגיסטער פון אידישע בּיבּליאָטעקען אין אַלע לענדער

דער קולטור־אָפּטייל בּיי דעם אידישען וועלט־קאָנגרעס אין לאָנדאָן גרייט איצט צו אַ רעגיסטער פון אַלע אידישע בּיבּליאָטעקען אין דער גאַנצער וועלט. בּיבּליאָטעקען וואָס ווילען פיגורירען אין דער רשימה, ווערען געבּעטען צו קאָמוניקירען מיט ה' יוסף פרענקעל אויף פאָלגענדען אַדרעס:

World Jewish Congress
Cultural Department
55 New Cavendish Street, London, W. 1.

ניו יאָרקער מיטגלידער, אויפמערקזאַם!

מיטגלידער פון די ניו יאָרקער לאָקאַלען 20, 82, 91, 105, 132 און 155 דאַרפען אַרייננעמען נייע מעדיקעל קרעדיט קאַרדס צו זיין בּאַרעכטיגט צו מעדיצינישער בּאַהאַנדלונג אין יוניאָן העלטה סענטער, נאָך דעם ערשטען יולי, 1955.

ווי עס דערקלערט דער אַסיסטענט עקזעקוטיוו סעקרעטאַר, דזשעימס ליפּסיג, וועלען די אַלטע מעדיקעל קרעדיט בּיכלעך, וואָס די מיטגלידער פון די איבּערגעדערמאַנטע לאָקאַלען האָבּען אַרויסגענומען זינט יאַנואַר, היי־יאָר, ניט מער זיין גילטיג נאָכן ערשטען יולי. נייע מעדיקעל קרעדיט קאַרדס קען יעדער מיטגליד קריגען אין אָפיס פון זיין לאָקאַל.

דער קלאָוק און דרעס סעזאָן אין מאָנטרעאָל

פון **סעם ליבערמאַן,**
געהילפס־מענעדזשער

ביי אונז אין מאָנטרעאָל ליי־דען די קלאָוקמאַכער פון אַ שוואַכען סעזאָן. אָבער די מערסטע דרעסמאַ־כער אַרבעטען אָווער־טיים.

דער ספּרינג סעזאָן אין קלאָוק טרייד האָט זיך געענדיגט אַ סך פריי־ער ווי מיר האָבען ערוואַרטעט. אַ סך קלאָוק־מאַכער זיינען צוליב דעם אַרבעטסלאָז. בלויז אַ קליינע צאָל איז באַשעפטיגט ביי סעמ־פּעלס און דופּליקייטס פאַר דעם הערבסט־סעזאָן.

אין דער זעלבער צייט איז אין דרעס־טרייד זייער לעבעדיג. עס איז פאַראַן אַזוי פיל אַרבעט, אַז דרעס־מאַנופעקטשורערס האָבען פאַרלאַנגט אַ דערלויבעניש צו אַר־בעטען אָווערטיים און שבת. מיר האָבען זיי דערלויבט צו אַרבעטען אָווערטיים פון דעם 23סטען אַפּריל ביז דעם 11טען יוני, אויפן באַזיס פון טיים־ענד־אַ־העף.

70 פּראָצענט פון די דרעס־מאַנופעק־טשורערס באַנוצען זיך מיט אָט דער פּריווי־לעגיע צו אַרבעטען אָווערטיים, וואָס דאָס שפּיגעלט־אָפּ די לעבעדיגקייט אין טרייד.

ערב וואַקאַציעס

לויט דעם נייעם אַגרימענט מיט די מאַ־נופעקטשורערס אין קלאָוקס־טרייד דאַרפען די זומער־וואַקאַציעס ניט אַראַנזשירט ווערען אין איין צייט פאַר אַלע קלאָוקמאַכער. יע־דער שאַפּ קען זיך האָבען זיין וואַקאַציע ווען ס'איז פאַר אים בעסער צוגעפּאַסט.

אָבער ווען מיר האָבען דורכגעפירט די רעגיסטראַציע וועגען וואַקאַציע האָט זיך אַרויסגעוויזען, אַז 95 פּראָצענט פון די קלאָוקס־שעפּער וועלען זיין געשלאָסען צו־ליב וואַקאַציע אין איין און דער זעלביגער צייט, נעמלעך, פון 24טען יוני ביז דעם 11טען יולי. דאָס איז די זעלבע צייט ווי ס'איז געווען פאַראַיאָרען און אויך מיט צוויי יאָר צוריק.

מיר האָבען שוין אויסגעאַרבעט דעם פאָלגענדען פּלאַן אויסצוצאָלען די וואַקאַ־ציע־טשעקס:

צו די קאַטערס פון לאָקאַל 19 — דעם 2טען יוני;

צו די שניידערס און פינישערס פון לאָ־קאַל 342 — דעם 6טען יוני;

צו די אָפּערייטאָרס פון לאָקאַל 43 — דעם 7טען און 8טען יוני;

צו די פּרעסערס פון לאָקאַל 61 — דעם 9טען יוני;

צו דעם פראַנצויזישען לאָקאַל 112 — דעם 13טען און 14טען יוני.

עס איז נויטיג צו באַמערקען, אַז צו וואַקאַציע־טשעקס זיינען באַרעכטיגט נאָר די גוטשטייענדע מיטגלידער. אַזעלכע וועלכע האָבען איינגעצאָלט זייערע דיוס און אַסעס־מענטס ביז מאַי, היי־יאָר.

אונזער העלטה סענטער

דער מעדיצינישער דינסט פון אונזער העלטה־סענטער איז פיל גרעסער ווי מיר האָבען געהאַט ערוואַרטעט.

דער העלטה־סענטער האָט זיך ערעפענט דעם 10טען מערץ און ביז סוף אַפּריל האָ־בען איבער 1.000 מיטגלידער זיך באַנוצט מיט זיין הילף. דאָס שליסט איין: מעדיצין, עקס־רעי'ס און באַהאַנדלונג פון ספּעציאַ־ליסטען־מעדיקער.

נאָך 1.000 מיטגלידער זיינען איצט רע־גיסטרירט פאַר „אַפּאָינטמענטס". צוליב דער גרויסער צאָל פאַררעגיסטרירטע דאַרף אַ מיטגליד וואַרטען עטלעכע וואָכען ביז עס קומט צו זיין נעקסט צו ווערען באַהאַנדעלט.

מיר האָבען צוליב דעם באַדאַרפט אָנ־שטעלען צוויי דאָקטוירים פאַר אַלגעמיינע מעדיצינישע באַהאַנדלונג און איין אויגען־דאָקטאָר. די שטונדען ווען דאָקטוירים נע־מען אויף אין העלטה־סענטער זיינען צווי־שען 4 און 7 אַזייגער נאָכמיטאָג.

אונזער דעלעגאַציע צום טריידס ענד לייבאָר קאָנגרעס

סוף היינטיגען חודש ערעפענט זיך אין ווינדזאָר, אָנטאַריאָ, די יערלעכע קאָנווענ־שאָן פון דעם „טריידס ענד לייבאָר קאָנגרעס אָוו קאַנאַדע". אונזער יוניאָן וועט ביי דער דאָזיגער קאָנווענשאָן זיין גוט פאַרטראָטען. צוליב דער אָפּוועזענהייט פון וויס־פּרעזי־דענט, בערנאַרד שעהן, וועט די דעלעגאַ־ציע פון אונזער מאָנטרעאָלער אינטערנע־שאָנעל אָנגעפירט ווערען פון מיר און פון ברודער מאָריס מאַנעל.

די קאָנווענשאָן וועט זיך פאַרנעמען מיט וויכטיגע פראַגען. די הויפּט־פראַגע וואָס רופט אַרויס דעם גרעסטען אינטערעס איז צו ראַטיפיצירען דעם באַשלוס וועגען פאַר־איינינגען די טרייד־יוניאָן באַוועגונג אין קאַ־נאַדע, נעמלעך, דעם „טריידס ענד לייבאָר קאָנגרעס" מיט דעם „קאָנגרעס אָוו לייבאָר". דער פּראָגראַם פאַר פאַראייניגונג איז שוין אַזוי גוט ווי אויסגעפאַרטיגט און מיר זיינען זיכער, אַז די פאַראייניגונג וועט ביי דער דאָזיגער קאָנווענשאָן גוטגעהייסען ווערען מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט, אָדער איינ־שטימיג.

אונזערע מיטגלידער שרייבען

אַ טענה פון אַ מיטגליד

חשוב'ער רעדאַקטאָר,

זעענדיג דעם באַריכט אין דער „גערעכ־טיגקייט" פון די פינאַנסען און די רייכקייט פון דער אינטערנעשאָנעל, איז מיר געקו־מען אויפן געדאַנק די פראַגע: פאַר וואָס זאָל די אינטערנעשאָנעל ניט טאָן אַ יושר'־דיגע זאַך פאַר די אַלטע מעמבערס וועלכע זיינען אין 1910 געשטאַנען הונגעריגע אויף דער פּיקעט ליין, ניט געשלאָפען נעכט און געהאָלפען בויען די יוניאָן? איצט, אויף דער עלטער, צוליב קראַנקהייט, זיינען זיי אַרויסגעפאַלען פון דעם טרייד. איך גלויב, אַז עס וואָלט ניט געווען קיין פאַרברעכען, ווען די אינטערנעשאָנעל נעמט אַ געוויסע סומע געלט צו שטיצען די הילפלאָזע קראַנ־קע שוועסטער און ברידער, ווייל ניט זיי קענען קריגען סאָשעל סעקיוריטי. און פון רעטייערמענט־פאָנד איז דאָך שוין אָפּגע־רעדט. ווען זיי זיינען געווען געזונט און געאַרבעט האָבען מיר זיי גערופען שוועסטער און ברידער. איצט, אַז זיי זיינען אַלט און קראַנק, איז אויס ברידער און שוועסטער. איז דאָס יושר'דיג? איך דענק, אַז די אינ־טערנעשאָנעל דאַרף זיך אַריינטראַכטען אין דער פראַגע און געפינען אַ וועג ווי אַזוי זיי קומען צו הילף. און זאָלען די הילפלאָזע וויסען, אַז זיי זיינען ניט קיין פאַרגעסענע.

דזשעיקאָב זאַסמאַן, לאָקאַל 35, לעדזשער נומער 9843.

* * *

פון ברודער דזשעיקאָב זאַסמאַנ'ס בריוו איז אונז ניט קלאָר: וועגען וועלכע עלטערע מיטגלידער עס האַנדעלט זיך דאָ? ווי לאַנג צוריק זיינען זיי אַרויסגעפאַלען פון דער יו־ניאָן? ווען זיינען זיי געוואָרען צוריק מיט־גלידער?

מיר וויסען, אַז די לאָקאַלען העלפען זייערע קראַנקע און הילפלאָזע מיטגלידער מיט אַלץ וואָס זיי קענען. מיר דערהאַלטען ניט זעלטען בריוו פון אַזעלכע מיטגלידער מיט דאַנק־אויסדריקען צו זייערע לאָקאַל־באַאַמטע פאַר אַזאַ הילף, וועלכע מיר דרו־קען פון צייט צו צייט אויף דעם פּלאַץ. וואָס אַנבאַלאַנגט רעטייערמענט זיינען דאָך פאַראַן כללים, אָנגענומען דורך די פאַרוואַלטונגען פון אָט די פאָנדען, וועלכע מוזען זיין גילטיג פאַר אַלע פּענסיע־אַפּליקאַנטען. מאַנכע פאָנ־דען רעטייערען יערלעך אַ געוויסע צאָל קראַנקע מיטגלידער אין עלטער פון 60 יאָר. הגם לויט דעם אָנגענומענעם כלל דאַרף מען זיין 65 יאָר אַלט אויף צו זיין באַרעכטיגט צו עלטער־פּענסיע.

צו עלטערע מיטגלידער, וואָס האָבען מיט יאָרען צוריק פאַרלאָזען דעם טרייד ווי אויך די אָרגאַניזאַציע מחמת זייערע אייגענע, פּער־זענלעכע סיבות, קען די יוניאָן ניט האָבען קיין שום אחריות.

די רעדאַקציע.

אַ רעטייערטער מיטגליד שרייבט

חשוב'ער רעדאַקטאָר!

איך רעטייער איצט פון מיין וואונדער־באַרער יוניאָן. איך דערמאָן מיך די צייט, אין 1906, ווען איך בין געוואָרען אַ מיטגליד אין דער יוניאָן. איך האָב דעמאָלט געאַר־בעט ביי די „ווינשטיין בראָדערס" אין שאַפּ, וואו איך האָב געדאַרפט צאָלען פאַר די עלעקטריע, פאַר נאָדלען און סטרעפּס. איך דערמאָן מיך דעם סטרייק אין 1910, וועל־כען מיר האָבען געוואונען.

איצט, קוקענדיג צוריק, בין איך גליק־לעך און שטאָלץ וואָס איך בין געווען אַק־טיוו אין דער יוניאָן און אין די שעפּער וואו איך האָב געאַרבעט. איך האָב זייער אָנגענעמע דערינערונגען פון מיין שאַפּ „ביי־ער בראָדערס", וואו איך בין 23 יאָר געווען אין דער פּרייז־סעטעלמענט־קאָמיטע און וואו מיינע שאַפּ־ברידער האָבען מיך אַזוי פיין באַהאַנדעלט, געבענדיג מיר אַ וייגער אַלס מתנה און אַ שאַפּ־פּאַרטי ווען איך האָב רע־טייערט.

איך האָף, אַז די נייע מיטגלידער אין דער יוניאָן וועלען אָפּשאַצען וואָס עס מיינט אַ שטאַרקע יוניאָן אָרגאַניזאַציע, וואָס העלפט אונז צו לעבען בכבוד און העלפט אונזער לאַנד צו זיין אַ בעסערער פּלאַץ צו לעבען.

צום סוף וויל איך אויסדריקען אַ דאַנק צו די טשערליידי פון שאַפּ — עליזאַבעט, צו דזשאָ לאַנדאָן, צו ביטריס און צו די אַנ־דערע מיטגלידער פון שאַפּ.

ווילליאַם העללער, לאָקאַל 22.

אַ שאַפּ־שמחה לכבוד אַ רעטייערטען אַרבעטער

מאָריס קאַפּלאַן, אַ לאַנג יאָריגער מיט־גליד פון לאָקאַל 22, און שאַפּ־טשערמאַן פון אָר. ענד ווער. דרעס קאָמפּאַני, 545 אַכטע עוועניו, איז געוואָרען אַ בן־שבעים, און האָט זיך צוריקגעצויגען פון דער אַרבעט. ביי אַ פּאַרטי, אין שאַפּ, וואָס די מיטאַרבעטער האָבען אַראַנזשירט דאָנערשטאָג, דעם 28טען אַפּריל, האָט ברודער טערי, דער ביזנעס־אַגענט פון שאַפּ, באַגריסט דעם „אויסגעצ־דינטען סאָלדאַט". ער האָט דורכגעבלעטערט אַ קאַפּיטעל געשיכטע פון דער יוניאָן, וויי־פיל קאַמפּען די יוניאָן האָט דורכגעמאַכט ביז עס איז דערגרייכט געוואָרען אַ פּענסיע פאַר עלטערע אַרבעטער.

ברודער קאַפּלאַן איז אויך באַגריסט גע־וואָרען אין נאָמען פון שאַפּ פון די ברידער י. קהת און י. ראַבינאָוויץ. זיי האָבען אָנ־געוויזען ווי געטריי קאַפּלאַן האָט אַלס שאַפּ־טשערמאַן פאַרטיידיגט די אינטערעסען פון אַלע אַרבעטער אין שאַפּ. אַלס אָנערקענונג פאַר זיין גוטער אַרבעט איז ער פּרעזענטירט געוואָרען מיט אַ גאָלדענעם רינג פון זיינע מיטאַרבעטער.

דער „אויסגעדינטער סאָלדאַט" האָט אַלע־מען באַדאַנקט פאַר דעם כבוד וואָס מען האָט אים צוגעטיילט.

די שאַפּ־קאָמיטע.

טרויערט איפן טויט פון אַ יוניאָן־ברודער

מיטוואָך, דעם 4טען מאַי, איז אין לאָס אַנדזשעלעס געשטאָרבען דזשייקאָב בראַפּ־מאַן. געשטאָרבען איז ער פּלוצלינג, פון אַ האַרץ אַטאַקע.

מיט זיין טויט פאַרלירט אונזער יוניאָן איינעם פון די איבערגעגעבענסטע מיטגלי־דער פון אונזער אינטערנעשאָנעל. אויך אונ־זער אַרבעטער־רינג האָט פאַרלוירען אַ גע־טרייען מיטגליד, וואו ער האָט באַלאַנגט מער ווי דרייסיג יאָר.

די מיטגלידער פון לאָקאַל 117, אין ניו־יאָרק, וועלען אימער געדענקען דעם שטי־לען און פריינטלעכען „דזשייק" בראַפּמאַן, אַלס שאַפּ־טשערמאַן און אַקטיווען מיטגליד אין אַלץ וואָס אונזער יוניאָן האָט אונטער־גענומען. אויך דאָ, אין לאָס אַנדזשעלעס, איז בראַפּמאַן געווען שאַפּ־טשערמאַן אין דזש. גאָלדבערג'ס שאַפּ און אויך אַ מיטגליד פון דער עקזעקוטיוו־באָארד אין לאָקאַל 55. כאָטש זיין געזונט צושטאַנד איז ניט געווען ווי אַמבעסטען.

אַ שווערע און ביטערע יוגענט האָט מיין ליבער פריינט בראַפּמאַן דורכגעלעבט. זיינע עלטערען זיינען געשטאָרבען ווען ער איז אַלט געווען קוים 9 יאָר און ער האָט שוין דאַן געדאַרפט זאָרגען פאַר דעם שטיקעל ברויט! ער איז געוואָרען אַ שניידער און געאַרבעט שווער ביז דעם לעצטען טאָג פון זיין לעבען; פאַר זיך מיט זיין איבערגעגע־בענער אָבער, זייער ערנסט קראַנקער. פרוי, איידע.

אַ שווערער אומגליק האָט געטראָפען די משפחה בראַפּמאַן אין יאָר 1945, ווען איינער פון זייערע צוויי טייערע זין — פּאָיל — איז ניט צוריקגעקומען פון זיין 36טער מיסיע אין לופט־דינסט (פאַר וועלכער ער האָט יואַלינטירט) איבערלאָזענדיג זיין יונגע פרוי זעגענט זיך מיין שווער געשטראָפטער פריינט מיט אַ קליין קינד. אַ מיידעלע. מיט אַ גרוי־סען ווייטאָג אין האַרצען געזעגענט זיך מיין שווער געשטראָפטער פריינט מיט זיין טייער איניקעל, ווען ער פאַרלאָזט ניו יאָרק, אים צו קענען זיין נאָענטער לעבען זיין איינצי־גען זין, מאָרי, מיט זיין ליבער, האַרציגער פרוי, סעלי, צו וועמען די בראַפּמאַנ'ס האָ־בען געפילט אַ ליבשאַפט פּונקט ווי צו אַן אייגענער טאָכטער און זייערע דריי שיינע קינדערלעך. מיט עטלעכע יאָר צוריק האָט אונזער רעגירונג געפונען דעם קבר פון בראַפּמאַנ'ס טראַגיש־אומגעקומענעם זון און בעלגיע געשיקט דעם קערפּער קיין לאָס אַנדזשעלעס.

איך וועל קיינמאָל ניט פאַרגעסען דעם האַרצרייסענדיגען געוויין פון די אומגליק־לעכע עלטערען, ווען זיי האָבען געגעבען זייער לעצטען בליק אויף דעם קאַסטען.

צוזאַמען מיט זיין פאַמיליע — פיל איך, מיין פרוי און מיינע קינדער דעם שווערען פאַרליסט פון אַ טייערען פריינט און האַר־ציגען חבר.

דזש. אַקסלער

טרויער־רעזאָלוציע

דער קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 55, פון לאָס אַנדזשעלעס, דער עקזעקוטיוו באָארד און די מיטגלידער, האָבען מיט גרויס צער אויפגענומען די נייס פון דעם פּלוצלונגען טויט פון אונזער מיטגליד פון דער עקזע־קוטיווע, דזשייקאָב בראַפּמאַן.

פאַר די יאָרען וואָס ער איז געווען אין לאָס אַנדזשעלעס איז ער שטענדיג געווען לאָיאַל און איבערגעגעבען צו דער אינטער־נעשאָנעל און צו זיינע מיטאַרבעטער אין שאַפּ, פּונקט ווי ער איז עס פאַר פילע יאָ־רען געווען אין ניו יאָרק.

אַלע האָבען אים געליבט און רעספּעק־טירט דערפאַר וואָס זיין איבערגעגעבענקייט און לאָיאַליטעט איז ביי אים געווען אַן אײ־גנערלעכע. און פאַר אים נאַטירלעכע. ער האָט קיינמאָל ניט געזוכט באַפרידיגט צו ווערען פאַר זיין אַרבעט. דעם וואונדערבאַר גוטען נאָמען וואָס ער האָט ביי אונז אַלעמען איבערגעלאָזען, וועט זיין דער טרייסט צו זיין פרוי, זין און פאַמיליע. מיר דריקען אויס אונזער סימפּאַטיע צו זיי.

קלאָאָק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 55, א. ל. ג. י. ה. קאַנדעל, טשערמאַן; מ. וואַנאַמיי־קער, וויס־טשערמאַן; נאַדיאַ קייזער, סעק־רעטאַר.

מעמבערשיפּ־מיטינג פון לאָקאַל 117

דער קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117 וועט אָפּהאַלטען אַ מעמבערשיפּ־מיטינג דינסטאָג, דעם 14טען יוני, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דיפּלאָמאַט האָטעל, 210 וועסט 43סטע סטריט. וויס־פּרעזידענט בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, וועט באַריכטען וועגען דעם טרייד און וועגען דער אַרבעט פון דער יוניאָן.

לייענער פון „גערעכטיגקייט", אויפמערקזאַם!

ווען איר בייט אייער אַדרעס, שניידט אויס דאָס באָקסעלע, גיט אָן אייער נאָמען, נייעם אַדרעס, לאָקאַל און לעדזשער נומער, און שיקט עס צו:

"Gerechtigkeit", 1710 Broadway, New York 19, N. Y.

נאָמען ....

נייער אַדרעס ....

....

לאָקאַל ....

לעדזשער ....

מיטגלידער פון דער אינטערנעשאָנעל קריגען צוגעשיקט די „גערעכטיגקייט" פריי. אויב איר האָט אויפגעהערט קריגען דעם זשורנאַל ווייל איר האָט רע־טייערט אָדער מחמת אַנדערע סיבות, לאָזט אונז וויסען. פּילט אויס דאָס באָקסעלע און שיקט עס צו אויפן אַדרעס פון „גערעכטיגקייט":

1710 Broadway, New York 19, N. Y.